

KRAJSKÝ ÚŘAD OLOMOUCKÉHO KRAJE

Odbor strategického rozvoje kraje

Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

ČJ: KUOK 119218/2023

Olomouc 27. října 2023

SpZn. KÚOK/35776/2022/OSR/7515

Oprávněná úřední osoba pro vyřízení: Ing. Dana Sejkorová

Oprávněná úřední osoba pro podepisování: Bc. Ing. Hana Mazurová

Počet listů: 49

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0/0

ROZHODNUTÍ

doručované veřejnou vyhláškou

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor strategického rozvoje kraje (dále jen Odbor SR KUOK), jako příslušný odvolací orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, dále podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na podkladě odvolání Milana Tomečka, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov, podaného dne 28. 12. 2021, odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, podaného dne 31. 12. 2021, a odvolání spolku Krajina Dluhonice, z. s., se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, podaného dne 29. 12. 2021, rozhodnutí Magistrátu města Olomouce, Odboru stavebního, oddělení pozemních staveb (dále jen Stavební úřad MMOI nebo stavební úřad), vyhotovenému dne 24. 11. 2021 pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga. Tímto rozhodnutím Stavební úřad MMOI, podle ust. § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povolil stavbu s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, v rozsahu stavebních objektů: SO 151 Přístupová cesta Prechezy, a.s. km 82,892 na pozemcích parc. č. 6163/1, 6163/2, 6168/1, 6168/7, 6200/47, 6201, 7167/31, 7167/33, 7167/40, 7167/41, 7167/78 (oddělený z parc. č. 6200/17), 7167/102 (oddělený z parc. č. 7167/29), 7167/104 (oddělený z parc. č. 7167/30) v k. ú. Přerov; SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo na pozemcích parc. č. 7167/26, 7167/27, 7167/28, 7167/35, 7167/36, 7167/37, 7167/38, 7167/39, 6200/46 v k. ú. Přerov; SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo na pozemcích parc. č. 1145/16, 1314, 1320, 1323, 1326, 1329, 1332 v k. ú. Dluhonice; SO 166 Obslužná komunikace Prechezy na pozemcích parc. č. 7106/68, 7108/2, 7108/119, 7108/164, 7108/165, 7108/166, 7108/169, 7108/172, 7108/180 v k. ú. Přerov a SO 782 Úprava skládky zelené skalice na pozemcích parc. č. 7108/153, 7108/156, 7108/157, 7108/163, 7108/164, 7108/165, 7108/169, 7108/171, 7108/172, 7108/180 v k. ú. Přerov.

Odbor SR KÚOK na základě zjištěných skutečností rozhodl takto:

rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, vyhotovené dne 24. 11. 2021 pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, se podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu,

m ě n í

ve výroku rozhodnutí tak, že

výroková část rozhodnutí v části nazvané „Pro provedení stavby se stanovují tyto závazné podmínky:“ se doplňuje takto:

- na straně 4 v bodě 6. se za stávající text ve znění „*Stavebník zajistí pravidelné čištění a klopení komunikací používaných pro účely stavby, zejména v prostoru výjezdů ze stavby. U výjezdů na pozemní komunikace stavebník rovněž zajistí účinná opatření k čištění vozidel, aby komunikace nebyly nadměrně znečišťovány.*“ doplňuje:

„Odpovídající opatření k nápravě s ohledem na jejich povahu stavebník zajistí pokud možno v co možná nejkratší době, nejpozději do 7 pracovních dnů od oznámení veřejností či ze strany samosprávy.“

Bod 19. výrokové části rozhodnutí nazvaný „*Při provádění stavby musí být dodrženy požadavky obsažené ve stanovisku:*“ se doplňuje následujícím způsobem:

- na straně 6 pod bodem počínajícím slovy „*Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na ŽP a integrované prevence, č. j. 63946/ENV/16 ze dne 30. 11. 2016, ve znění závazného stanoviska k žádosti o potvrzení či změnu závazného stanoviska, vydaného ministrem životního prostředí, č. j. MZP/2020/430/981 ze dne 30.12.2020*“ se doplňují podmínky:

„Opatření pro fázi přípravy:

1. Na základě výsledků hlukové studie a konzultace s příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví stanovit objekty, u nichž by mohlo dojít k navýšení hlukové zátěže na úroveň, která by mohla způsobit poškození zdraví nebo narušit pobytovou pohodu (dle hodnocení vlivů na veřejné zdraví, RNDr. Bohumil Pokorný, CSc., 11/2016), a u těchto objektů provést měření hluku před zahájením výstavby. Plán měření hlukové zátěže včetně specifikace všech referenčních bodů (adresa, č. p., p. č., včetně vzdálenosti od komunikace a způsobu využití objektu) a odsouhlasený příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví předložit k žádosti o stavební povolení. Do měřených míst zahrnout i místa riziková z hlediska akumulace hlukové zátěže z jiných zdrojů, zejména z provozu na železnici.
2. V projektu SO 209 (Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc - Přerov) provést taková opatření, aby nedocházelo k nežádoucímu šíření hluku (např. uzavření zrcadla mostu, použití málo hučných dilatačních závěrů mostní konstrukce pro snížení hluku konstrukcí mostu).
3. Na základě vyhodnocení objektů v blízkosti tělesa dálnice z hlediska možného působení vibrací (dle geotechnického průzkumu, GeoTec-GS, a.s., 05/2016) navrhnout způsob kontroly vlivu vibrací ze stavebních prací a provozu záměru na tyto objekty s následným návrhem nápravy případně zjištěného nevyhovujícího stavu.
4. Dodržet navržený monitoring podzemních vod v úseku průchodu záměru vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek dle plánu monitoringu, tzn. monitoring zahájit ještě před započatím výstavby záměru. Při monitoringu zajistit také sledování vlivu agresivity prostředí v lokalitě estakády v km 83,150 až 83,300 (průchod územím skládky zelené skalice) a tento monitoring koordinovat s již existující provozovanou

monitorovací soustavou podzemních vod v území. Výsledky monitoringu včetně vyhodnocení případných změn předkládat příslušnému vodoprávnímu úřadu min. 1 x za 6 měsíců.

5. Dodržet navržené řešení mostního objektu v oblasti průchodu územím skládky zelené skalice (km cca 83,150 až 83,300) s ohledem na specifika dané lokality (stávající síť monitorovacích vrtů, stávající milánská stěna, agresivita prostředí pro zakládání staveb).
6. V lokalitách s obytnou zástavbou sousedících s navrhovanou trasou předmětného úseku dálnice D1 provést před zahájením stavby měření imisních koncentrací hlavních polutantů (PM₁₀; PM_{2,5}; NO_x; benzo(a)pyren). Měření provádět tak, aby bylo možno vyloučit sezónní vlivy vytápění.
7. Předložit návrh způsobu a četnosti monitorování odváděných dešťových vod.
8. Navrhnout vhodný způsob zimní údržby komunikace snižující využití posypových solí s ohledem na průchod dálnice D1 vnějším ochranným pásmem 2. stupně jímacího území Tovačov, Troubky, Brodek, územím chráněné oblasti přirozené akumulace vod Kvarter řeky Moravy a ochranným pásmem zdrojů přírodních minerálních vod Horní Moštěnice.“

➤ na straně 7 bod bodem počínajícím slovy „*Koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č. j. MMPr/104197/2020/STAV/ZP/Tes ze dne 26. 10. 2020*“, se text podmínky uvedený u tohoto závazného stanoviska pod č. 7 nahrazuje novým textem, který zní:

„Tyto podmínky jsou stanoveny pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, č. j. SÚ-3229/2005-KI ze dne 3. 3. 2006, vydanou Magistrátem města Olomouce dne 19. 11. 2019 pod č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem.

➤ bod počínající na straně 8 slovy „*Magistrátu města Přerova, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č.j. MMPr/133276/2020/STAV/ZEM/Ta ze dne 15. 10. 2020 vydaného podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“)*“, a končící na straně 10 slovy „*Přebytečný materiál musí být po skončení prací beze zbytku odstraněn a plochy dotčené stavbou budou upraveny a uklizeny.*“ se bez náhrady vypouští.

➤ na straně 10 v bodě počínajícím slovy „*Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídel, č.j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk ze dne 30. 04. 2020*“ se celý původní text vypouští a nahrazuje novým textem, který zní:

„Ministra zdravotnictví, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL ze dne 22. 2. 2022:

1. Závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví se vydává s platností v navazujících řízeních na dobu určitou v délce trvání 3 roky ode dne jeho vydání.
2. Veškeré práce musí být prováděny v souladu s projektem a tak, aby nemohlo dojít k úniku nebo úkapům pohonných hmot, olejů či jiných znečišťujících látek do půdy a podzemních či povrchových vod a aby tak nemohly být ovlivněny chemické, fyzikální a mikrobiologické vlastnosti přírodních

léčivých zdrojů a jejich zdravotní nezávadnost, jakož i jejich zásoby a vydatnost v souladu s ustanovením § 23 lázeňského zákona.

- 3. Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu do 30 dní po jejich vypracování.**
- 4. Vydávaná rozhodnutí v dané věci požaduje Ministerstvo zdravotnictví předložit."**

Zbývající část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 24. 11. 2021 pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, se dle ust. § 90 odst. 5, věty druhé správního řádu

p o t v r z u j e.

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, Na Pankráci 546/56, Praha 4 - Nusle, 140 00 Praha 4

Anna Gottwaldová, nar. 18. 7. 1936, Jana Žižky 677, Uherské Hradiště, 686 06 Uherské Hradiště 6

Alois Hlávka, nar. 22. 3. 1939, Bezručova 2185/9, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Jaroslav Horák, nar. 30. 3. 1942, Náves 152/56, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2

Milada Horáková, nar. 24. 3. 1938, U Žebračky 576/18, Přerov I-Město, 750 02 Přerov

Ing. Pavel Ježík, nar. 29. 3. 1965, U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2

Božena Miklendová, nar. 4. 1. 1938, Kabelíkova 2676/14, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Lenka Nováková, nar. 30. 12. 1975, Mladé Buky 52, 542 23 Mladé Buky

Rostislav Pírek, nar. 7. 1. 1964, Na Hrázi 2086/24, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Ing. Miloslava Procházková, nar. 24. 11. 1944, Družební 1603/1, Bruntál, 792 01 Bruntál 1

PhDr. Jitka Šafránková, nar. 30. 8. 1958, Borošova 630/3, Praha 11 – Háje, 149 00 Praha 415

Milan Tomeček, nar. 28. 7. 1952, Náves 8/31, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2

Vít Zlámal, nar. 31. 5. 43, Rokytnice č. p. 32, 751 04, Rokytnice

Ing. Zamazalová Ladislava, nar. 14. 2. 1970, Horníčková 638/1, Satalice, 190 15 Praha 9

CETIN a.s., IČ 04084063, Českomoravská 2510/19, Praha 9 – Libeň, 190 00 Praha 9

ČEZ Distribuce, a. s., IČ 24729035, Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2

GasNet Služby, s.r.o., IČ 27935311, Plynárenská 499/1, Brno-střed, Zábrdovice, 602 00 Brno 2

GasNet, s.r.o., IČ 27295567, Klíšská 940/96, Ústí nad Labem-město, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem 1

KEMIFLOC a.s., IČ 47674695, Dluhonská 2858/111, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

PRECHEZA a.s., IČ 26872307, nábř. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČ 69797111, Rašínovo nábřeží 390/42, Nové Město, 128 00 Praha 2

Státní pozemkový úřad, IČ 01312774, Husinecká 1024/11a, Praha 3 – Žižkov, 130 00 Praha 3

Veolia Energie ČR, a.s., IČ 45193410, 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava 2

Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., IČ 47674521, Šířava 482/21, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Neznámí vlastníci dotčených pozemků zastoupeni opatrovníkem ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., IČ 28658094, Na střelnici 1212/39, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9:

- Antonín Davídek, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 6, 750 02 Přerov,
- Antonín Davídek, datum narození neznámé, Domov Důchodců, Pavlovice u Přerova,
- Pavlína Kavková, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 17, 750 02 Přerov,
- Leopold Kavka, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 17, 750 02 Přerov,
- Marie Hanzlíková, datum narození a adresa jsou neznámé,
- Anežka Chytilová, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 133, 750 02 Přerov,
- Josef Chytil, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 133, 750 02 Přerov,
- neznámý spoluvlastník pozemku parc.č. 7108/180 v kat. území Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/90, jehož posledním vlastníkem byla Zuzana Roháčová, zemř. 1. 9. 1996, posl. bytem Denisova 8, Přerov I-Město, 750 02 Přerov

Odůvodnění

Dne 27. 8. 2020 obdržel Magistrát města Přerova, Odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení Stavební úřad (dále jen Stavební úřad MMPr) žádost Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, Praha 4 - Nusle, 140 00 Praha 4, v zastoupení společností Dopravoprojekt Brno, a.s., IČ 46347488, se sídlem Kounicova 271/13, Brno-střed, Veveří, 602 00 Brno 2, o vydání stavebního povolení na stavbu pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu stavebních objektů: SO 151 Přístupová cesta Prechezy, a.s. km 82,892 na pozemcích parc. č. 6163/1, 6163/2, 6168/1, 6168/7, 6200/47, 6201, 7167/31, 7167/33, 7167/40, 7167/41, 7167/78 (oddělený z parc. č. 6200/17), 7167/102 (oddělený z parc. č. 7167/29), 7167/104 (oddělený z parc. č. 7167/30) v k. ú. Přerov; SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo na pozemcích parc. č. 7167/26, 7167/27, 7167/28, 7167/35, 7167/36, 7167/37, 7167/38, 7167/39, 6200/46 v k. ú. Přerov; SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo na pozemcích parc. č. 1145/16, 1314, 1320, 1323, 1326, 1329, 1332 v k. ú. Dluhonice; SO 166 Obslužná komunikace Prechezy na pozemcích parc. č. 7106/68, 7108/2, 7108/119, 7108/164, 7108/165, 7108/166, 7108/169, 7108/172, 7108/180 v k. ú. Přerov a SO 782 Úprava skládky zelené skalice na pozemcích parc. č. 7108/153, 7108/156, 7108/157, 7108/163, 7108/164, 7108/165, 7108/169, 7108/171, 7108/172, 7108/180 v katastrálním území Přerov.

Dnem podání žádosti bylo zahájeno stavební řízení v dané věci, a to jako navazující řízení vedené k záměru, který podléhá posouzení vlivů záměru na životní prostředí v souladu s ust. § 3 písm. g) bod 2. zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a řízení, na které dopadá zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní, energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, jako stavby dopravní infrastruktury v souladu s ust. § 1 odst. 2 písm. a) tohoto zákona.

Vzhledem k tomu, že žádost nebyla úplná a neposkytovala dostatečné podklady pro řádné posouzení a rozhodnutí ve věci, Stavební úřad MMPr vyzval žadatele opatřením ze dne 30. 9. 2020 a poté opatřením ze dne 28. 12. 2020 k jejímu doplnění, k čemuž

mu vždy usnesením určil lhůtu a současně vedené stavební řízení usnesením přerušil. Stavební úřad MMPr dne 19. 1. 2021 obdržel žádost stavebníka o prodloužení lhůty pro doplnění podkladů, které vyhověl a usnesením lhůtu pro doplnění žádosti prodloužil do 30. 4. 2021. Poté na opětovnou žádost stavebníka ze dne 27. 4. 2021 lhůtu k doplnění žádosti prodloužil do 14. 5. 2021. Žádost byla ve stanovené lhůtě dne 28. 4. 2021 a poté dne 7. 5. 2021 stavebníkem doplněna. Stavební úřad MMPr pro jednoznačné stanovení okruhu účastníků řízení dohledával osoby bez identifikačních znaků v katastru nemovitostí, osoby, jejichž pobyt není znám, a dědice po zemřelých, a v případě neúspěšného dohledání jim stanovil opatrovníka, a to ve všech případech statutární město Přerov, se sídlem Bratrská 709/34, Přerov 2.

Stavební úřad MMPr opatřením ze dne 20. 5. 2021 oznámil zahájení stavebního řízení ve věci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, a to v rozsahu stavebních objektů SO 151 Přístupová cesta Prechezy, a.s. km 82,892, SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo, SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo, SO 166 Obslužná komunikace Prechezy a SO 782 Úprava skládky zelené skalice, na vyjmenovaných pozemcích v kat. území Dluhonice a Přerov. K projednání podané žádosti nařídil ústní jednání na den 24. 6. 2021, a protože mu byly dobře známy poměry staveniště a žádost poskytovala dostatečný podklad pro posouzení navrhované stavby a stanovení podmínek k jejímu provádění, upustil od ohledání na místě. Účastníkům řízení pro podání námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění závazných stanovisek sdělil, že tyto mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, a že k později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto. Stavební úřad MMPr v oznámení uvedl, že veřejnost může uplatňovat své připomínky k záměru ve lhůtě do 30 dnů od zveřejnění oznámení o zahájení řízení na úřední desce Stavebního úřadu MMPr. Dále také uvedl, že vedené stavební řízení má charakter navazujícího řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále zákon č. 100/2001 Sb.), a současně, že na toto řízení se vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů (dále zákon č. 416/2009 Sb.). Účastníky řízení řádně poučil ve smyslu ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb., o doručování písemností v řízení s velkým počtem účastníků. Současně vyzval Ministerstvo životního prostředí, odbor posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, k vydání závazného stanoviska podle ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. V tomto opatření Stavební úřad MMPr účastníkům řízení dále sdělil, že ke dni 24. 6. 2021 bude mít shromážděny veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají ve lhůtě 5 pracovních dnů možnost se s podklady pro rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim. Současně s oznámením o zahájení předmětného územního řízení byla, v souladu s ust. § 9b odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb., na úředních deskách zveřejněna i informace podle ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., včetně informace o možnosti zapojení veřejnosti do řízení, i žádost o vydání stavebního povolení.

Na základě zveřejnění oznámení zahájení stavebního řízení ve věci stavby s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ se k účastenství v řízení jako dotčená veřejnost ve smyslu ust. § 3 písm. i) bod 2 a § 9c odst. 3 písm. b) a odst. 5 zákona č. 100/2001 Sb., přihlásily tyto zapsané spolky, a to nejprve dne 2. 6. 2021 spolek Krajina Dluhonice, z.s., IČ 26531437, sídlem U Zbrojnice 46/3, Přerov, který současně požádal o pořízení kopie části spisu, poté dne 17. 6. 2021 spolek Voda z Tetčic, z.s., IČ 22678956, se sídlem Hybešova 178, Tetčice, a dne 18. 6. 2021 také spolek Děti

Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno. Opatřením ze dne 9. 6. 2018 Stavební úřad MMPr spolku Krajina Dluhonice, z.s., na jeho žádost poskytl požadované kopie části spisu. Dne 21. 6. 2021 Stavební úřad MMPr obdržel žádost zástupce stavebníka o informaci o přihlášených spolcích, včetně stanovisek, jimž uplynula doba platnosti, a poté dne 23. 6. 2021 další stanoviska.

Pobočný spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, Zábrdovice, 602 00 Brno, který se do tohoto řízení přihlásil dne 18. 6. 2021, následně dne 22. 6. 2021 v tomto řízení uplatnil námitku podjatosti, kdy upozorňuje na *systémové riziko podjatosti celého MM Přerova (tj. všech zaměstnanců, včetně tajemníka) i města Přerova (tj. všech zaměstnanců)*. Tuto námitku podjatosti poté dne 28. 6. 2021 primátor statutárního města Přerova svým přípisem ze dne 28. 6. 2021, č. j. MMPr/126664/2021/ORG, postoupil Krajskému úřadu Olomouckého kraje.

Mezitím Stavební úřad MMPr nejprve dne 23. 6. 2021 obdržel závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021, č.j. MZP/2021/710/2965, které je souhlasné. Dne 23. 6. 2021 Stavební úřad MMPr obdržel námítky č. 2 spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, které se týkají zejména aktuálnosti podkladů a závazných stanovisek ve spise, výjimky dle § 58 zákona č. 114/1992 Sb., návrhu na uložení podmínek v rozhodnutí, požadavku na předložení aktuální dopravní a rozptylové studie. Součástí spisu je pak protokol z veřejného ústního jednání konaného dne 24. 6. 2021. Jak je zřejmé z protokolu, účastníci veřejného ústního jednání byli seznámeni s předmětem řízení a obsahem doručených vyjádření či rozhodnutí. Při ústním jednání uplatnil do protokolu své námítky účastník řízení Milan Tomeček, Náves 8/31, 750 02 Přerov 2, které se týkají neoprávněného užívání pozemku parc.č. 7108/180 v k.ú. Přerov ze strany společnosti Precheza, a.s. Dne 28. 6. 2021 Stavební úřad MMPr požádal stavebníka o vyjádření se k uplatněným námitkám, které od zástupce stavebníka obdržel dne 14. 7. 2021, a to včetně doplnění nových stanovisek vlastníků či správců sítí. Mezitím dne 7. 7. 2021 spolek Krajina Dluhonice, z.s., požádal o informace a pořízení kopie části spisu.

Jak bylo již uvedeno, spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu vznesl námitku systémové podjatosti Magistrátu města Přerova. Krajský úřad Olomouckého kraje následně usnesením č. j. KUOK 70760/2021, ze dne 2. 7. 2021, uplatněné námitce systémové podjatosti vyhověl a v souladu s ust. § 131 odst. 4 správního řádu vedením předmětného stavebního řízení pověřil Magistrát města Olomouce. Správní spis ve věci Stavební úřad MMOI obdržel dne 12. 7. 2021 a jeho doplnění dne 15. 7. 2021. V rámci spisové služby Magistrátu města Olomouce byla spisu přidělena nově spisová značka S-SMOL/165522/2021/OS. Dne 13. 7. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel opravné usnesení Odboru SR KÚOK č.j. KUKOK 73732/2021, ze dne 12. 7. 2021, kterým byla opravena zřejmá nesprávnost v odůvodnění usnesení č. j. KUOK 70760/2021, ze dne 2. 7. 2021. Dne 9. 8. 2021 spolek Krajina Dluhonice, z.s., požádal o pořízení kopií podkladů ze spisu. Požadované kopie byly stavebním úřadem předány dne 11. 8. 2021. Dne 11. 8. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel od Stavebního úřadu MMPr podklady týkající se skládky zelené skalice.

Stavební úřad MMOI po převzetí předmětné věci a prostudování předložené spisové dokumentace v souvislosti s vyhověním námitce systémové podjatosti (tj. podjatosti celého Magistrátu města Přerova, včetně tajemníka a primátora) dospěl k závěru, že jsou dány zákonné důvody pro zrušení opatrovnictví pro účastníky řízení ustanovené Stavebním úřadem MMPr, které svými usneseními ze dne 19. 8. 2021 pro jednotlivé účastníky řízení zrušil. Stavební úřad MMOL pak po oznámení o záměru ustanovení

opatrovníka ze dne 20. 8. 2021 usnesením ze dne 31. 8. 2021 ustanovil osobám, které jsou neznámé a osobám, kterým se prokazatelně nedaří doručovat nově opatrovníka, a to ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KONEČNÝ s.r.o., IČ 28658094, se sídlem Na Střelnici 1212/39, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9. Dne 26. 8. 2021 Stavební úřad MMOI obdržel doplnění žádosti, obsahující aktualizovaná stanoviska k záměru. Stavební úřad MMOI zjistil, že oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 20. 5. 2021 nebylo účastníku řízení Růženě Davídkové, datum narození neznámé, bytem Přerov V-Dluhonice 6, 750 02 Přerov, zastoupené nyní na základě usnesení ze dne 31. 8. 2021 ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘÍ KONEČNÝ s.r.o., řádně oznámeno, a proto jí zahájení stavebního řízení oznámil opatřením ze dne 8. 9. 2021, a stanovil lhůtu pro podání námitek a důkazů. Poté dne 20. 9. 2021 nahlédl do správního spisu Ing. Pavel Ježík, zástupce spolku Krajina Dluhonice, z.s., a pořídil si fotodokumentaci podkladů rozhodnutí.

Následně Stavební úřad MMOI opatřením č.j. SMOL/233523/2021/OS/PS/Ga, ze dne 21. 9. 2021, oznámil účastníkům řízení, že nashromáždil veškeré podklady pro vydání rozhodnutí ve shora uvedené věci, a že v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají právo se před vydáním rozhodnutí s podklady pro vydání rozhodnutí seznámit a vyjádřit se k nim, ve lhůtě 7 kalendářních dnů ode dne doručení uvedeného opatření. Této možnosti využil spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMOI dne 13. 10. 2021, v němž spolek požaduje, aby podkladová stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova (MMPr) byla v souladu s usnesením Odboru SR KÚOK ze dne 2. 7. 2021 nahrazena podklady novými. Dne 19. 11. 2021 zástupce stavebníka předložil vyjádření Povodí Moravy, a.s., ve kterém správce povodí potvrzuje, že jeho předchozí stanovisko je nadále v platnosti.

Následně Stavební úřad MMOI dne 24. 11. 2021 vyhotovil rozhodnutí pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, kterým dle ust. § 115 stavebního zákona povolil stavbu s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, v rozsahu SO 151 Přístupová cesta Prechezy, a.s. km 82,892 na pozemcích parc. č. 6163/1, 6163/2, 6168/1, 6168/7, 6200/47, 6201, 7167/31, 7167/33, 7167/40, 7167/41, 7167/78 (oddělený z parc. č. 6200/17), 7167/102 (oddělený z parc. č. 7167/29), 7167/104 (oddělený z parc. č. 7167/30) v k. ú. Přerov; SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo na pozemcích parc. č. 7167/26, 7167/27, 7167/28, 7167/35, 7167/36, 7167/37, 7167/38, 7167/39, 6200/46 v k. ú. Přerov; SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo na pozemcích parc. č. 1145/16, 1314, 1320, 1323, 1326, 1329, 1332 v k. ú. Dluhonice; SO 166 Obslužná komunikace Prechezy na pozemcích parc. č. 7106/68, 7108/2, 7108/119, 7108/164, 7108/165, 7108/166, 7108/169, 7108/172, 7108/180 v k. ú. Přerov a SO 782 Úprava skládky zelené skalice na pozemcích parc. č. 7108/153, 7108/156, 7108/157, 7108/163, 7108/164, 7108/165, 7108/169, 7108/171, 7108/172, 7108/180 v k. ú. Přerov.

Proti tomuto rozhodnutí podal dne 28. 12. 2021 Milan Tomeček, bytem Dluhonice 8, 750 02 Přerov, odvolání. Ve svém odvolání uvádí, že jako spoluvlastník pozemku parc.č. 7108/180 v k. ú. Přerov nesouhlasí se stavbou SO 166 Obslužná komunikace Prechezy a SO 782 Úprava skládky zelené skalice, protože tento pozemek společnost Precheza a.s. užívá bez jeho souhlasu a řádné nájemní smlouvy. Má za to, že stavbu nelze realizovat v rámci působnosti zákona č. 416/2009 Sb., neboť tyto objekty mají sloužit pouze soukromé společnosti Precheza a.s., nikoliv pro stavbu dálnice. Dále, že vydáním stavebního povolení bylo legalizováno právo společnosti užívat pozemek, jehož je spoluvlastníkem, bez řádné nájemní smlouvy a ke svému obohacení.

Dále namítá, že projektová dokumentace neřeší výšku hráze skládky zelené skalice, jejíž koruna má být dle rozhodnutí č.j. VÚPA1310/76 Me/Hb, ze dne 17. 8. 1976, nad hladinou stoleté vody. Tvrdí, že povodeň v roce 1997 prokázala, že hráz takovou výšku nemá a neslouží jako ochrana před únikem kyselých vod a před povodňovou vlnou, jak to vyžaduje uvedené povolení. Není také řešeno, jak se navýšení hráze dotkne realizace samotné stavby dálnice.

Namítá, že ve stavebním povolení není uvedeno, jak se stavba uvedených objektů dotkne již vydaných povolení na realizaci protipovodňových staveb dle rozhodnutí zn. Vod. 405/2-1972-Ha ze dne 26. 1. 1972 a rozhodnutí pod stejnou značkou ze dne 26. 6. 1972, kterými byla právnímu předchůdci společnosti Precheza a.s. uložena povinnost provést protipovodňovou ochranu Dluhonic a objektů kritické infrastruktury, např. železničních tratí a rozvodny v Dluhonicích. Přitom na základě těchto povolení byl povolen provoz právnímu předchůdci i samotné společnosti Precheza a.s., tudíž jsou stále platná. Také, že je obecně uznáváno, že pokud je na pozemky již vydáno rozhodnutí na jednu stavbu, nelze vydat rozhodnutí další. Také, že v důsledku těchto staveb, které nebyly provedeny, bylo v roce 1997 v Dluhonicích zbouráno 10 domů a na více než týden vyřazeny objekty kritické infrastruktury státu.

Stavební úřad tak nezjistil všechny okolnosti nutné pro vydání rozhodnutí a může tak dojít k rozporu s již dříve vydanými rozhodnutími.

Dne 29. 12. 2021 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání spolek Krajina Dluhonic, z.s. (KD), se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, které na výzvu Stavebního úřadu MMOI dne 8. 2. 2022 doplnil o odůvodnění. Dne 31. 12. 2021 proti tomuto rozhodnutí podal odvolání také spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu (DZ), se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, které na výzvu Stavebního úřadu MMOI dne 4. 2. 2022 doplnil o odůvodnění.

Spolky ve svých odvoláních shodně shrnují časový průběh předmětného stavebního řízení, a žádají, aby vydané rozhodnutí o povolení stavby bylo zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k novému projednání a rozhodnutí.

Námitkou pod bodem č. 1 spolky shodně namítají rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA.

Uvádějí, že dne 4. 8. 2016 nabyla účinnosti novela zákona č. 100/2001 Sb. (zákon č. 256/2016 Sb.), která obsahuje § 23a o prioritních stavbách, a cituje ust. § 23a odst. 1 tohoto zákona. Dále, že podle odst. 3 tohoto ustanovení, který cituje, příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko, které je podkladem pro rozhodnutí v navazujících řízeních. Také, že podle nařízení vlády ze dne 24. 8. 2016, č. 283/2016 Sb., o stanovení prioritních dopravních záměrů, které nabylo účinnosti dne 12. 9. 2016, je stavba „D1-0136 Říkovice - Přerov“ prioritním záměrem ve smyslu ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., pro který musí být vydáno závazné stanovisko EIA dle § 23a odst. 3 a odst. 5 cit. zákona s tím, že výše uvedená argumentace se na tuto situaci vztahuje analogicky.

Spolky jsou přesvědčeny, že vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, ve znění stanoviska ministra ŽP č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, dle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. o prioritních dopravních stavbách ČR a dle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. je nesprávné, neboť jde o rozpor s účelem citovaného zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA. Uvádějí také námitky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA týkajících se prioritních dopravních staveb, tedy i dálnice D0136, což probíhá bez řádného

nového procesu EIA s přiměřenými lhůtami, bez vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejnosti), přičemž zákon č. 256/2016 Sb. považují za odporující právu EU.

Namítají, že zákon č. 256/2016 Sb. umožňuje pro vybrané stavby (včetně D0136), jejichž vlivy na životní prostředí byly posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., a tedy ne v souladu s požadavky směrnice EIA (navíc vesměs neaktuální), provést namísto nového procesu posuzování dle zákona č. 100/2001 Sb. s účastí veřejnosti pouze vydání závazného stanoviska podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. Tento zákon byl dle spolků schválen účelově pro konkrétní záměry, v rozporu s požadavky čl. 5, 6 a 8 směrnice EIA, které vyžadují, aby záměry uvedené v příloze č. I směrnice EIA byly vyhodnoceny z hlediska svých dopadů na životní prostředí, k nimž dle bodu 7 přílohy č. I směrnice EIA patří i výstavba dálnic a rychlostních silnic, tedy i předmětný záměr. Uvádějí, že současně nejde ani o případ předpokládaný v čl. 1 odst. 4 směrnice EIA, ve znění před schválením její změny směrnicí 2014/52/EU ze dne 16. 4. 2014, ani čl. 2 odst. 4 nebo 5 směrnice EIA ve znění naposledy citované směrnice, neboť nejde o záměr, který by byl přijímán legislativním aktem. Navíc podle názoru spolků došlo ke dni 19. 11. 2021 k politicky účelové změně § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., neboť na konci tohoto ustanovení byla doplněna tato věta: „*Stanovisko musí být platné v době vydání rozhodnutí v navazujících řízeních v prvním stupni.*“, a tím k porušení dohody ČR s Komisí, že platnost bude omezena jen na 5 let bez možnosti prodloužení.

Podle názoru spolků schválením zákona č. 256/2016 Sb. došlo k porušení účelu směrnice EIA (2014), zejména jejích čl. 1 odst. 3, čl. 2 odst. 4 a odst. 5 a čl. 5, 6 a 8 a k politicky účelovému výběru 9 prioritních dopravních staveb, které nikdy neprošly řádným posouzením v souladu se směrnicí EIA, resp. proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. neodpovídal tehdy směrnicí EIA a nový proces EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. (platný od 1. 4. 2015) byl vyloučen. Dále, že Česká republika žádnou výjimku ze směrnice EIA oficiálním a zákonným postupem od EU/EK ne získala; a judikatura o výkladu výjimek ze směrnice EIA je velmi přísná a silně omezuje jejich široké použití, takže nelze mezi ně zařadit důvody uváděné ČR při předložení výše citovaného zákona ke schválení. Tudíž schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., ve znění od 21. 11. 2021, byl porušen účel směrnice EIA, a bude nutné dle čl. 67 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání.

Uvádějí, že jim je známý nálezný Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, zn. Pl. ÚS 44/18, dle kterého je zákon č. 256/2016 Sb. souladný s Ústavou ČR, nicméně za podstatné je nutné považovat aktuální skutečnost, že citovaný nálezný ÚS se nezabýval aktuálním zněním ust. § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., platném od 21. 11. 2021, takže bude nutné zákonnost tohoto ustanovení znovu správním soudem či ÚS posoudit. Je jim také známo, že správní orgány (MŽP či KÚ) tyto právní otázky nemohou zákonným způsobem řešit, přesto svou argumentaci předkládají již v odvolacím řízení.

Námítkou pod bodem č. 2 spolek DZ poukazuje na nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání jím podaných námitek č. 2 a č. 3 do vedeného stavebního řízení stavebním úřadem, kdy způsob, jakým byly námítky stavebním úřadem vypořádány, považuje za nezákonný, v rozporu s požadavky § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť se s řadou těchto námitek nevypořádal pečlivým způsobem a s některými dokonce mimoběžně.

Pod bodem 2.1 nazvaným „*K bodu 4c). námitek č. 2 spolku Děti Země – absence kontroly, zda DSP (a SO) zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.*“, spolek

DZ uvádí, že žádal, aby stavební úřad mj. nechal do spisu vložit všechna rozhodnutí o výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a provedl analýzu plnění jejich podmínek. Uvádí, že Stavební úřad MMOI v rozhodnutí uvádí, že požadovaná rozhodnutí jsou ve spise a že jejich kompletnost byla ověřena v územních řízeních, že spis obsahuje dokument ŘSD ČR s názvem „Zpráva o zapracování podmínek DOSS VDTI“, který řeší zapracování podmínek dotčených orgánů, a dále i Průvodní zprávu s dodatkem, který řeší stav plnění požadavků podkladových závazných stanovisek i požadavků stanovených rozhodnutím Odboru SR KÚOK ze dne 14. 4. 2021 o potvrzení změny územního rozhodnutí. A že Stavební úřad MMOI uvedl, že požadavky podkladových rozhodnutí si kontrolují příslušné správní orgány, které je vydaly. Přitom spolek DZ se s tímto způsobem vypořádání neztotožňuje, takže na ní nadále trvá.

Uvádí, že není sporu o tom, že povinností stavebního úřadu je mít ve spise příslušná pravomocná souhlasná rozhodnutí o povolení výjimek, a že jejich plnění si ověřuje příslušný orgán ochrany přírody, který je vydal, nicméně se domnívá, že řada těchto podmínek má vliv na podobu příslušných stavebních objektů. Také, že podle spolku DZ a správních soudů je úkolem stavebních úřadů při umísťování a povolování staveb, aby provedly kontrolu, zda je povolena výjimka podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. postačující pro realizaci a provoz stavby, resp. zda se týká předložené dokumentace pro umístění stavby nebo projektové dokumentace pro stavební povolení, jelikož se může stát, že dokumentace předložené k povolení výjimky doznaly takových změn, že nové dokumentace způsobuje nové škodlivé zásahy, takže dříve povolené výjimky by bylo nutné nahradit novými. Podle spolku DZ tato kontrola požadavků výjimky nebyla ze strany stavebního úřadu prokazatelným způsobem provedena, takže nelze na jisto tvrdit, že předložená projektová dokumentace škodlivým způsobem nezasahuje do biotopů a jedinců jiných druhů živočichů a rostlin v jiném území. Dle spolku DZ nelze prokazatelně tvrdit, že 5 povolených stavebních objektů nepředstavuje další škodlivý zásah ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb., proto žádá zrušení rozhodnutí ve věci.

Pod bodem 2.2 nazvaným „K bodu 5. námitek č. 2 spolku Děti Země:“ spolek DZ uvádí, že navrhoval do podmínek případného stavebního povolení zahrnout sedm podmínek, které se týkají zásahů do různých složek životního prostředí, např. návrh podmínky týkající se Projektu vegetačních úprav (použití jen místně původních druhů dřevin a travin). Uvádí, že Stavební úřad MMOI v rozhodnutí uvádí, že návrhu na uložení těchto podmínek nevyhověl, neboť všechny jsou v dostatečné míře zohledněny v podmínce č. 19 stavebního povolení i v povolených výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Dle spolku tato tvrzení Stavebního úřadu MMOI neodpovídají realitě, jelikož u těchto návrhů přehlédl jejich podstatu nebo se jejich obsahem pečlivě nezabýval.

Dále, že některé návrhy jsou zahrnuty i v jiných podmínkách napadeného rozhodnutí, o nichž se Stavební úřad MMOI ani nezmiňuje. Jde např. o podmínku č. 6 s obecnými zásadami ochrany ovzduší. Zásadní nicméně je, že tři návrhy nebyly v podkladech Stavebního úřadu MMOI nalezeny, a to návrhy během výstavby plnit harmonogramy pravidelného měření prachu, a měření intenzit hluku, cca 2x ročně v denní i noční době v blízkosti obytné zástavby, a návrh, aby vegetační úpravy obsahovaly geograficky místní druhy dřevin a travin.

Dále uvádí, že vlivy dálnice na stav ovzduší řeší podmínka č. 6 a č. 19 (podmínky ze stanoviska EIA), ale ty se týkají jiných hledisek nebo jen provozování dálnice, nikoliv její výstavby, která bude probíhat několik let. Tyto podmínky cituje a uvádí, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že návrh 5.4 spolku DZ je již obsažen v některé z podmínek

nebo povolení výjimek se nemůže zakládat na pravdě, neboť je obsahem a významem od stanovených podmínek odlišný.

Dále, že vlivy dálnice na stav intenzit hluku řeší 4 požadavky podmínky č. 19 (převzaty ze stanoviska EIA a stanoviska KHS), ale ty se výstavby dálnice týkají jen částečně, nikoliv měřícím monitoringem, jak spolek DZ požaduje. Tyto podmínky cituje a uvádí, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že návrh 5.5 spolku DZ je již obsažen v některé z podmínek nebo povolení výjimek, se nemůže zakládat na pravdě, neboť je obsahem a významem od stanovených podmínek odlišný.

Dále uvádí, že druhy dřevin vegetačních úprav sice řeší 7 požadavků podmínky č. 19 (převzaty z koordinovaného závazného stanoviska MMPr), ale ty se týkají jen výsadby dřevin podél neprůhledných PHS, nikoliv všech dřevin a travin na celé dálnici, a to tak (všechny by měly být místně původní), jak spolek DZ navrhuje. Navíc ve spise chybí Projekt vegetačních úprav, takže nelze ověřit tvrzení o údajném splnění návrhu spolku. Tyto podmínky cituje a uvádí, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že návrh 5.7 spolku DZ je již obsažen v některé z podmínek nebo povolení výjimek, se nemůže zakládat na pravdě, neboť je obsahem a významem od stanovených podmínek odlišný.

K tomu uvádí, že Stavebnímu úřadu MMOI nic nebránilo si Projekt vegetačních úprav od ŘSD ČR vyžádat jako důležitý podklad pro rozhodování, což mu správní řád ukládá, a současně vyzval nepodjatý MMOI ŽP o odborné stanovisko, což však neučinil. Tudíž v případě těchto tří návrhů spolku DZ lze postup Stavebního úřadu MMOI považovat za nezákonný, jelikož se podstatou těchto tří návrhů nijak nezabývá. K tomu zmiňuje rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2021, č.j. 10 As 36/2021-77, který potvrdil rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 38 A 2/2020 - 109, ze dne 28. 1. 2021, ve věci stavby obchvatu Mikulova D5206.1, ze kterého cituje část týkající se rozdílů v účasti spolků v prvostupňovém a odvolacím řízení. Spolek DZ požaduje, aby bylo rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI zrušeno, jelikož nelze připustit, aby nevypořádání s námitkami bylo napraveno až v odvolacím řízení, což zákon ani judikatura neuznává.

Dále spolek v bodě 2.3 nazvaném „*K bodu 6. námitek č. 2 Děti Země*“ uvádí, že v tomto bodě upozornil na nedostatky Rozptylové studie (5/2016), podle které je u RD č.p. 48 Náves 50 v Dluhonicích překračován denní imisní limit pro PM_{10} a roční imisní limit pro benzo(a)pyren. Také, že od 1. 1. 2020 ke zpřísnění ročního imisního limitu pro $PM_{2,5}$ z hodnoty $25 \mu g/m^3$ na $20 \mu g/m^3$, což znamená, že dálnice tento limit překračuje. I aktuální mapa koncentrací $PM_{2,5}$ na území Přerova dokládá, že samotné pozadí tento limit nesplňuje. Přitom příspěvek z dálnice tvoří dle nového limitu již 1,09 % limitu, a tak je nutné navrhnout konkrétní a reálná zmírňující opatření, která ovšem chybějí. Dle spolku DZ je zásadním problémem zastaralost Rozptylové studie, která vychází ze zastaralých prognóz dopravních intenzit a ze zastaralého limitu pro $PM_{2,5}$ a neuvádí konkrétní zmírňující opatření, která by zajistila snížení znečištění ovzduší. Tudíž dálnice na řadě míst způsobí nadlimitní koncentrace, a to denní PM_{10} (12,3 %), roční $PM_{2,5}$ (5,5 %) a roční benzo(a)pyrenu (1,1 %). Dále uvádí, že se opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č.j. 1 As 135/2011 – 254. Dle spolku DZ je tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že studie není zastaralá, že jako přípustnou ji vyhodnotil ministr životního prostředí ve svých stanoviscích k přezkumu závazného stanoviska EIA, tj. ve stanovisku ze dne 20. 4. 2020 a stanovisku ze dne 30. 12. 2020, a že proto je požadavek neoprávněný, mimoběžné a nepřezkoumatelné, jelikož podle spolku se ministr ve svých stanoviscích tímto nezabývá. Dále k tomu uvádí, že podle judikatury vyplývá, že v případě, kdy účastník zpochybní odborný podklad, je správní úřad povinen tuto odbornou otázku řešit prostřednictvím příslušného odborného

správního orgánu, nebo se námitkou v rozporu se zákonem nebude zabývat, což je tento případ. Proto spolek DZ žádá o zrušení rozhodnutí, jelikož byly porušeny právní principy, když nebyla námitka odborně a právně řádně vypořádána.

Námitkou (DZ bod č. 2.4 nazvaný „K námitce č. 3 Děti Země“, KD bod č. 2 nazvaný „Námitka tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MM Přerova“) spolky shodně upozorňují na systémové riziko podjatosti i v případě závazných stanovisek vydaných k předmětnému záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“.

Spolek DZ uvádí, že v námitce č. 3 ze dne 13. 10. 2021 upozorňoval, že pokud Krajský úřad Olomouckého kraje svými třemi usneseními uznal, že všichni zaměstnanci MMPr představují při povolování dálnice tzv. systémové riziko podjatosti, a čtyři dílčí stavební řízení povede MMOI. Proto žádal, aby všechny podklady, zejména závazná stanoviska vydaná MMPr byla nahrazena stanovisky vydanými MMOI. Stavební úřad MMOI k tomu uvedl, že systémová podjatost se týká pouze těchto čtyř řízení, nikoliv vydávání podkladů dotčenými orgány, přičemž takový postup je nutné považovat za správný do doby, než se prokáže opak, což je dle spolku nesprávné a nelogické.

Dále oba spolky shodně uvádějí, že KÚOK svými třemi usneseními upozornil na tzv. systémové riziko podjatosti všech zaměstnanců MMPr při vedení těchto čtyř řízení, ale toto riziko je nutné vztáhnout i na vydávání podkladů pro tato řízení, zejm. závazných stanovisek, přičemž dále odkazují na vydaná usnesení včetně usnesení ředitele KÚOK ze dne 20. 6. 2018 týkajícího se řízení o změně územního rozhodnutí, dle něhož byly všechny podklady vydané MMPr nahrazeny podklady vydanými MMOI.

Dále vznáší (spolek DZ podruhé, jak uvádí) námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech pracovníků MMPr, včetně tajemníka i primátora, neboť mají stále důvodné pochybnosti o tom, že všechny podklady, zejména závazná stanoviska, která vydal opakovaně prokázaný podjatý MMPr, by mohly být zatíženy politickým, mediálním a finančním vlivem ze strany nadřízených MMPr i města, kteří by mohli mít významný zájem na tom, aby podklady pro předmětné stavební řízení byly vydány urychleně a v rozporu se zákonem. Dle spolku jsou důkazem nejen politické a mediální aktivity různých politiků, včetně bývalého primátora města Přerova, které lze cca od září 2017 vnímat jako silně nátlakové na úřednictvo MMPr, aby dálnice byla povolována velmi rychle (a příp. bez ohledu na zákon), s cílem urychleně zahájit její výstavbu.

Dále zmiňují ustanovení týkající se podjatosti, metodickou pomůcku Ministerstva vnitra ze dne 9. 5. 2017 a usnesení rozšířeného senátu NSS č.j. 1 As 89/2010-119, ze dne 20. 11. 2012, týkajících se systémové podjatosti. Dále pak zmiňují existenci politických a mediálních prohlášení, která útočila na spolky a vyzývala k podpoře daného záměru s tím, že za této situace není možné, aby MMPr mohl objektivně a nestranně vydávat podklady pro stavební řízení vedené ve věci stavby dálnice D0136. Dle spolků je nutné všechny zaměstnance, kteří vydávali či měli vydat tyto podklady pro stavební řízení, považovat za podjaté, takže je nutné, aby je vydal jiný, nepodjatý dotčený orgán. Dále opět poukazují na příslušná ustanovení správního řádu a judikaturu správních soudů týkajících se systémové podjatosti s tím, že v daném případě jednoznačně existují okolnosti, které ukazují zájem statutárního města Přerova na výsledku řízení. Zmiňují, že Stavební úřad MMOI z toho důvodu ustanovil několika osobám nového opatrovníka. Dále spolky uvádějí (spolek DZ na 46 stranách a spolek KD na 3 stranách) jednotlivé mediální výstupy týkající se stavby „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ s tím, že všechny osoby, které pracují na MMPr, jsou silně podjaté, takže lze výrazně pochybovat o tom, že MMPr při vydávání podkladů rozhodl nestranně a pečlivě dle

zákona. Tudíž je nutné všechny podklady nahradit podklady vydanými jiným správním orgánem.

Dále spolek DZ pod bodem 3.1 opětovně uvádí, že ve svých námitkách č. 2 ze dne 23. 6. 2021 navrhl, aby do stavebního povolení byly doplněny podmínky, tj. i podmínky: „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření prachu (PM_{10} a $PM_{2,5}$) cca 2x ročně v denní a v noční době, a to u blízké obytné zástavby; v případě překročení norem budou ihned provedena protiprašná opatření.*“, „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.*“ a „*Vegetační úpravy budou obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin.*“ Dále, že tyto návrhy Stavební úřad MMOI zamítl nelogickými a nepřezkoumatelnými důvody, a proto spolek trvá na tom, aby tyto návrhy byly mezi podmínky stavebního povolení zahrnuty. Také, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že tyto podmínky zahrnout není nutné, neboť jejich jádro je již obsaženo v některé z podmínek stavebního povolení nebo povolení výjimek podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je zavádějící, neboť jejich jádro přehlédl či účelově nepochopil.

Pod bodem nazvaným „*Návrh na úpravu podmínky č. 6 stavebního povolení*“ (DZ bod č. 3.2, KD bod č. 3) spolky shodně uvádějí, že Stavební úřad MMOI v podmínce č. 6 ukládá ŘSD ČR následující: „*Stavebník zajistí pravidelné čištění a klopení komunikací používaných pro účely stavby, zejména v prostoru výjezdů ze stavby. U výjezdů na pozemní komunikace stavebník rovněž zajistí účinná opatření k čištění vozidel, aby komunikace nebyly nadměrně znečišťovány.*“ Dle spolků v této podmínce chybí nějaký časový údaj, aby její plnění mohlo být jasně vymahatelné a kontrolovatelné. Zvýšená prašnost při stavbě dálnic přitom bývá nejčastějším důvodem kritiky místních obyvatel, a uvádějí články na webových stránkách týkající se provádění staveb dálnic D1, D3 a D8. Spolky proto žádají, aby podmínka byla doplněna o časový údaj, např. do 5-7 dní od oznámení veřejnosti či vedení samosprávy, jelikož uložený požadavek Stavebního úřadu MMOI na zajištění v maximální možné míře eliminaci znečištění ovzduší nemusí být během výstavby dálnice vždy důsledně splněn.

Pod bodem č. 4 nazvaným „*Absence Projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení*“ spolky shodně uvádějí, že dle obsahu spisu ŘSD ČR vypracovalo Projekt vegetačních úprav (SO 801), a dále, že tento projekt s výsadbou jen místně původních druhů dřevin a travin nepočítá. Namítají, že tento Projekt vegetačních úprav není součástí žádosti o stavební povolení, ačkoliv jde o údaje týkající se ochrany životního prostředí, k nimž se mají spolky možnost v navazujícím řízení vyjádřit, přitom i závazné stanovisko EIA požaduje projekt předložit v rámci stavebního řízení. Jelikož se tento projekt týká stavu životního prostředí, nelze jej předkládat až ke kolaudačnímu souhlasu, neboť spolky nejsou účastníky tohoto řízení, stejně jako v případě předložení návrhu zimní údržby (viz rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 38 A 6/2020-230, ze dne 20. 10. 2020).

Dále uvádějí, že Stavební úřad MMOI měl vyzvat žadatele k doložení tohoto projektu, a odborného vyjádření MMOI, aby se s tím mohly spolky řádně seznámit a vyjádřit se k nim, což však neproběhlo, a Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu se zákonem. Dále uvádějí, že Projekt vegetačních úprav sice nelze považovat za stavební objekt, ale dle zákona č. 13/1997 Sb., příslušenstvím dálnice, silnice a místní komunikace je i silniční vegetace. Dále spolky odkazují na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 3. 4. 2014, č.j. 10 A 349/2011-45-49, a uvádějí, že pokud tento projekt nebyl obsažen v předchozích řízeních, je logické, že by měl být součástí posledního navazujícího, tj.

stavebního řízení, aby se s ním mohly seznámit a vyjádřit se k němu. Proto žádají, aby stavební povolení bylo zrušeno, neboť mezi podklady chybí Projekt vegetačních úprav, Stavební úřad MMOI si ho nezaopatřil do spisu, a tak postupoval nezákonně. Dále požadují doplnit vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody k tomuto projektu (KD), a vyjádření příslušného orgánu přírody k návrhu spolku DZ ze dne 21. 6. 2021, aby vegetační úpravy obsahovaly jen geograficky místní druhy dřevin a travin.

Námitkou pod bodem č. 5.1 spolky shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje pod č.j. KUOK 47265/2021, ze dne 30. 4. 2021, vydaného podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona o ověření podmínek územního rozhodnutí a změny územního rozhodnutí. Spolek DZ k tomu nejprve cituje ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona, kdy speciální stavební úřady mohou vydat povolení jen se souhlasem obecného stavebního úřadu, také ustanovení § 2e odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., dle nichž je k vedení územního řízení krajský úřad a také jeho odst. 3, dle kterého je odvolacím orgánem ministerstvo dopravy.

Spolky dále shodně uvádějí, že Stavební úřad MMOI má mezi podklady rozhodnutí závazné stanovisko vydané Odborem dopravy a silničního hospodářství KÚOK (dále jen ODSH), který jím ověřil podmínky vydaných územních rozhodnutí. Toto závazné stanovisko dle spolků nelze považovat za souladné s ust. § 149 správního řádu, neboť z něho nelze přesvědčivým způsobem zjistit, zda byly podmínky územních rozhodnutí skutečně splněny a mělo by být zrušeno pro absenci přezkoumatelné a doložitelné analýzy, jak bylo splnění podmínek obou územních rozhodnutí ověřeno. Neobsahuje řádné poučení o opravném prostředku. Spolky mají také pochybnosti o příslušnosti Odboru dopravy a silničního hospodářství KÚOK k jeho vydání, když obě územní rozhodnutí vydal MMPr a MMOI, jako obecný stavební úřad. Žádají tedy, aby byl zajištěn přezkum stanoviska, jelikož ho vydal nesprávný orgán a neobsahuje řádnou analýzu splnění podmínek a řádné poučení.

Námitkou pod bodem č. 5.2 spolky dále žádají o přezkum zákonnosti Koordinovaného závazného stanoviska (KZS) Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, Spis. zn. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, a uvádějí, že obsahuje šest požadavků na ochranu krajinného rázu, jeden požadavek na ochranu ovzduší a jeden požadavek dle zákona č. 13/1997 Sb. Přitom Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí zahrnul jen pět požadavků na ochranu krajinného rázu, jeden požadavek na ochranu ovzduší a jeden požadavek dle zákona č. 13/1997 Sb. Dále spolky připomínají výše vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem.

Dále uvádějí, že uložení pěti požadavků v tomto KZS není pro ochranu krajinného rázu důsledné, a proto žádají, aby bylo KZS změněno podle návrhu, tj. podmínka ve znění: *„Vhodnými dřevinami se rozumí přednostně domácí botanické druhy stanovištěně vhodných keřů a stromů, nepoužívat zahradnické kultivary, introdukované dřeviny (výjimečně i kultivary) lze použít v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí.“* bude změněna na znění *„Vhodnými druhy dřevin se rozumí pouze geograficky místní druhy dřevin.“*, neexistuje totiž žádný vážný důvod, aby se na tělese dálnice musely vysazovat místně nepůvodní druhy dřevin a travin. Dále navrhují uložit dva nové požadavky, a to požadavek: *„Použité vhodné druhy dřevin budou vysázeny tak, že vytvoří nepravidelné shluky, přičemž mezi dřevinami bude vysázena místně původní tzv. motýlí směs ke zvýšení biodiverzity.“* a další požadavek: *„Vhodné dřeviny a traviny budou vysázeny do zprovoznění dálnice, přičemž během následujících 5 let*

bude zajištěna zvýšená péče o tyto dřeviny a traviny, tzn. při poškození či uhynutí dojde obratem k nové výsadbě.“

Žádají tedy, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců MMPr, aby bylo dáno najisto, že toto stanovisko vydal nepodjatý správní orgán. V případě, že bude jeho podjatost uznána, bude nutné vydání nového KZS nepodjatým správním orgánem, se kterým musí být účastníci seznámeni, a v případě, že MMPr nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, bylo toto KZS přezkoumáno a změněno a doplněno podle návrhu spolků.

Námitkou pod bodem č. 5.3 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení ochrany životního prostředí a památkové péče (OŽP), ze dne 15. 7. 2020, Spis. zn. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, a uvádějí, že obsahuje pět požadavků k nakládání s odpady, a že Stavební úřad MMOI všechny tyto požadavky zahrnul do podmínek rozhodnutí. Dále opět připomínají vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem.

Dále uvádějí, že uložení pěti požadavků v tomto závazném stanovisku je správné, dle nich je nicméně vhodnější, aby jeden požadavek byl změněn, a proto žádají, aby bylo závazné stanovisko změněno podle návrhu, tj. podmínka ve znění: *„V rámci zařízení staveníště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných pracovníky dodavatele stavby v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství.“* bude změněna na znění: *„V rámci zařízení staveníště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných všemi fyzickými i právnickými osobami, které se podílejí na realizaci stavby, a to v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství.“*, čímž bude podle spolků zaručeno, že nakládání s odpady bude transparentní a jednoznačně kontrolovatelné.

Žádají tedy, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců MMPr, aby bylo dáno najisto, že toto stanovisko vydal nepodjatý správní orgán. V případě, že bude podjatost uznána, bude nutné vydání nového stanoviska nepodjatým správním orgánem, se kterým musí být účastníci seznámeni, a v případě, že MMPr nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, bylo toto stanovisko přezkoumáno a změněno podle návrhu spolků.

Námitkou pod bodem č. 5.4 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, odd. vodního hospodářství a zemědělství, pod Spis.zn. 2020/133276/STAV/ZEM/Ta, č. j. MMPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, a uvádějí, že obsahuje jeden obsáhlý požadavek s dvanácti podpožadavky a jeden krátký požadavek na ochranu vod. Dále, že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínky č. 19 jakýchsi devatenáct podpožadavků a dále dvanáct podpožadavků požadavku č.1, ale nezahrnul požadavek č. 2 o době platnosti. Dále opět připomínají vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání stanoviska jiným správním orgánem.

Dále uvádějí, že uložení požadavků stanovených ve vyjádření Povodí Moravy s.p., je správné, nicméně je vhodné, aby jeden požadavek byl ještě doplněn, a proto žádají, aby bylo toto stanovisko změněno podle návrhu, tj. podmínka ve znění: *„Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně*

skladovány na březích vodních toků.“ bude změněna na znění: „Během stavby nesmí dojít k dotčení břehů a koryt vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, ke znečištění toků stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou volně skladovány na břehu do vzdálenosti 100 metrů od okraje vodního toku.“, čímž bude podle spolků zaručeno, že ochrana vod bude jednoznačná a kontrolovatelná.

Dále namítají, že mezi podmínkami rozhodnutí měly být zahrnuty všechny požadavky závazného stanoviska, a že mezi podmínkami je jakýchsi devatenáct podpožadavků, které závazné stanovisko neobsahuje, a měly by tak být odstraněny nebo doloženo, odkud pocházejí. Dále žádají, aby bylo nejprve rozhodnuto o tzv. systémovém riziku podjatosti všech zaměstnanců MMPr, aby bylo dáno najisto, že toto stanovisko vydal nepodjatý správní orgán. V případě, že bude podjatost uznána, bude nutné vydání nového stanoviska nepodjatým správním orgánem, se kterým musí být účastníci seznámeni. V případě, že MMPr nepředstavuje tzv. systémovou podjatost, bylo toto stanovisko přezkoumáno a změněno podle návrhu spolků, a aby byly do podmínek rozhodnutí zahrnuty všechny požadavky závazného stanoviska.

Námítkou pod bodem č. 5.5 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územního pracoviště Přerov (KHS), ze dne 20. 4. 2016, pod Sp. zn. KHSOC/06978/2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, včetně stanoviska KHS vydaného dne 26. 10. 2020 pod Sp. zn. KHSOC/40563/2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, jímž byla potvrzena platnost citovaného závazného stanoviska KHS, a uvádějí, že obsahuje čtyři požadavky na ochranu veřejného zdraví, a že Stavební úřad MMOI všechny čtyři požadavky zahrnul do podmínek rozhodnutí.

Uvádějí, že uložení čtyř požadavků v tomto závazném stanovisku není pro ochranu veřejných zájmů důsledné, zejména před nadlimitními intenzitami hluku, a proto žádají, aby bylo toto stanovisko změněno podle návrhu, tj. doplněno o dva nové požadavky na důslednější ochranu veřejného zdraví, tj. požadavek zajišťující měření intenzit hluku během výstavby ve znění: *„Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.“* a dále požadavek ve znění: *„Z hlediska relevance hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“*, jelikož podle spolků je nutné v rámci zkušebního provozu časově upřesnit, kdy a jak budou měření intenzit hluku prováděna, pro jednoznačnost, kontrolovatelnost a vymahatelnost.

Dále spolky, s odkazem na jednotlivé články na citovaných webových stránkách, které se týkají opakovaného prodlužování délky trvání zkušebního provozu stavby „Silniční okruh kolem Prahy - Jihozápadní segment, úsek č. 512 D1 - Jesenice - Vestec“ a také stavby „Silnice I/42 Brno, VMO Dobrovského B“, včetně rozsudků správních soudů vydaných k těmto stavbám, upozorňují na opakované zneužívání zkušebního provozu k dodatečnému řešení očekávaných nadlimitních intenzit hluku, ačkoliv byly údajně vypracovány kvalitní hlukové studie a orgány ochrany zdraví se věcí pečlivě zabývají. Jako příklad uvádějí prohraný soudní spor Ministerstva dopravy o stavební povolení pro část silnice R4901, neboť bylo odbornými posudky doloženo, že stavba nemůže splnit limity hluku (rozsudek ze dne 14. 12. 2011, č. j. 10 A 149/2010-74-80).

Uvádějí, že tyto případy sice nijak nesouvisejí s návrhem spolků na uložení nových požadavků závazného stanoviska KHS, nicméně tím chtějí na tento problém upozornit. Podle spolků by tak Ministerstvo zdravotnictví mělo návrh spolků na uložení nových požadavků akceptovat a zahrnout ho mezi již stanovené požadavky. Podle odborných posudků dochází ke stabilizaci dopravy nejdříve po šesti měsících zkušebního provozu a současně se jeho doba nepřiměřeně protahuje (např. u dálnice D8-0805 v úseku Bílinka-Řehlovice). Proto je nutné, aby první měření intenzit hluku bylo jasně časově stanoveno a také minimální počet měření při pokračujícím automobilovém provozu. Upozorňují, že se přitom jedná pouze o doplnění časového upřesnění, od kdy do kdy má být provedeno první měření intenzit hluku, nikoliv nějaký požadavek na stanovení délky zkušebního provozu. Proto žádají, aby bylo toto stanovisko přezkoumáno a změněno, resp. doplněno podle návrhu spolků.

Námítkou pod bodem č. 5.6 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídels (MZ), vydaného dne 30. 4. 2020 pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, a uvádějí, že obsahuje čtyři požadavky k ochraně minerálních a léčivých vod, a že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínek rozhodnutí pouze tři požadavky, bez požadavku platnosti stanoviska.

Dále uvádějí, že uložení těchto čtyř požadavků je správné, nicméně je vhodnější, aby jeden požadavek byl ještě doplněn, a proto žádají, aby bylo toto závazné stanovisko změněno podle návrhu, tj. podmínka ve znění: „*Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu.*“ bude změněna na znění: „*Ministerstvo zdravotnictví požaduje předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu, a to do 30 dní po jejich vypracování.*“, čímž bude zaručeno, že ochrana minerálních a léčivých vod bude jednoznačná a kontrolovatelná.

Dále namítají, že mezi podmínkami rozhodnutí měly být zahrnuty všechny požadavky závazného stanoviska, tedy i podmínka o délce platnosti stanoviska. Dále žádají, aby bylo toto stanovisko přezkoumáno a změněno podle návrhu spolků, a aby byly do podmínek rozhodnutí zahrnuty všechny požadavky závazného stanoviska.

Námítkou pod bodem č. 5.7 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, územního odboru Přerov (HZS), ze dne 26. 10. 2020 pod č. j. HSOL-5538-2/2020, které neobsahuje žádné požadavky.

Uvádějí, že v závazném stanovisku HZS chybí požadavek na vypracování podkladů pro kolaudační řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná, a proto žádají, aby bylo toto stanovisko změněno podle návrhu: „*Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.*“

Dále připomínají, že spolky jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov mohou ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na intenzitu znečištění, a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy. Dále upozorňují na případ hořícího auta na dálnici D1, kdy zmiňují dvě nehody spojené s požárem na dálnici, a to nehodu cisterny a osobních aut a dále nehodu kamionu s olejem, obě z října 2019. Z toho dovozují, že požáry a havárie aut na dálnicích se dotýkají stavu různých složek životního prostředí, přičemž dálnice povinně procházejí procesem EIA, v nichž se řeší i jejich vlivy nejen během výstavby a běžného

provozu, ale i vlivy při haváriích a dotčení složek životního prostředí, tzn. ovzduší, půdy, vody, horninové prostředí, veřejné zdraví apod. Proto žádají, aby bylo toto závazné stanovisko HZS přezkoumáno a změněno podle návrhu spolků.

Námitkou pod bodem č. 6 spolky shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska MŽP ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a dále zákonnosti ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, a zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a současně také zákonnosti procesu EIA v letech 1999 – 2000, což ve svých odvoláních shodně a velmi obsáhle a podrobně na cca 20 (KD), resp. 21 (DZ) stranách rozvádějí.

Uvádějí, že součástí spisu jsou závazná stanoviska EIA, a to závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2016, a závazné stanovisko ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně, ověřovací závazné stanovisko ze dne 23. 6. 2021, a stanovisko ze dne 15. 12. 2000. Dále také, že proces EIA na předmětnou dálnici D0136 probíhal od června roku 1999, kdy byla předložena dokumentace EIA, a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., které je s podklady procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění stanoviska ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně. Uvádějí, že Stavební úřad MMOI do podmínek zahrnul deset relevantních požadavků ze závazného stanoviska ve znění jeho změny, a to osm požadavků pro fázi výstavby a dva požadavky pro fázi provozu.

Pod bodem 6.1 zmiňují historii přípravy výstavby předmětného úseku dálnice D1-0136 Říkovice - Přerov. Nejprve uvádějí, že dálnice délky 10,1 km prochází západně od Přerova, východně přes Dluhonic, že obsahuje tři mimoúrovňové křižovatky, a že hlavním rizikovým faktorem je skutečnost, že prochází přes obytnou zástavbu Dluhonic. Také, že cca od roku 1994 se zákonným procesem neposoudily žádné technicky reálné varianty dálnice mimo Dluhonic, i když občané Dluhonic, a od května 2001 i spolek Krajina Dluhonic, z.s., toto odborné posouzení žádají po vedení Přerova a ŘSD ČR opakovaně. Dále uvádějí, že příprava dálnice de facto začala schválením koridoru v územním plánu Přerova v prosinci 1995, na který od června 1999 navazoval proces EIA podle zákona č. 244/1992 Sb. s vydáním stanoviska EIA v prosinci 2000 a územní řízení s vydáním pravomocného územního rozhodnutí pro celou trasu v březnu 2006. Trasa přitom také škodlivě zasahuje (zatím) do biotopů 49 zvláště chráněných druhů organismů, pro které byly povoleny tři výjimky dle ZOPK, a to v letech 2010, 2011 a 2017. Dále pak, že od března 2017 do června 2020 probíhala 1. fáze řízení o změně územního rozhodnutí z března 2006, neboť v letech 2014-16 došlo ke změně MÚK Přerov - sever“. Ale ke změně trasy u Dluhonic jejím oddálením aspoň o 150 m na východ nedošlo! Na základě zrušujícího rozsudku Krajského soudu v Ostravě pak od prosince 2020 do dubna 2021 probíhala 1. fáze tohoto řízení. Stavební řízení bylo zahájeno dne 27. 8. 2020 a stále probíhá, není tedy zřejmé, kdy k příp. zahájení stavby dojde. Dále na cca třech až čtyřech stranách uvádějí v datech historii procesu přípravy, projednávání a správních či soudních řízení ve věci předmětného úseku dálnice D1, a to od roku 1985 až po listopad roku 2021, kdy bylo vydáno v tomto odvolacím řízení přezkoumávané rozhodnutí, a kde je zmiňován zejména opakovaný požadavek na přesun trasy dálnice z Dluhonic směrem na východ k centru Přerova.

Pod bodem 6.2 namítají nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a také nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16.

Zde uvádějí, že MŽP na základě procesu EIA (6/1999 až 12/2000) vydalo pro stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽ/00 e. o. Dále, že MŽP pak na základě tohoto procesu EIA a stanoviska vydalo závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska ze dne 30. 12. 2020, č. j. MŽP/2020/430/981, a podklady procesu EIA (mj. dokumentace, posudek, vyjádření veřejnosti apod.), i stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 jsou tudíž významným podkladem pro vydání závazného stanoviska ze dne 30. 11. 2016.

Uvádějí, že ve stanovisku EIA z roku 2000 se uvádí, že z hlediska Přerova dálnice představuje významnou obchvatovou komunikaci, ale kdyby to byla pravda, dálnice by procházela severně od místní části Penčice, a byla by v souladu s ust. § 8 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, které stanovuje, v jakém případě mohou vést dálnice zastavěným nebo zastavitelným územím. Toto ale není splněno! Dále, že ve stanovisku se uvádí, že dálnice se dotýká východního okraje zástavby místní části Přerov - Dluhonice, ale je zřejmé, že trasa dálnice prochází Přerovem, protože Dluhonice jsou jeho součástí, takže nejde o obchvat, ale o „okrajový průtah“. Dále, že je ve stanovisku uvedeno, že v souvislosti s výstavbou tohoto úseku dálnice by mělo dojít k demolici tří obytných objektů a řadových garáží a k dotčení hřiště TJ Sokol Dluhonice. Je tedy zřejmé, že trasa dálnice má procházet zastavěným územím Dluhonic, tj. částí Přerova, což se však v podkladech procesu EIA a ve stanovisku EIA výslovně nikde neuvádí. Navíc pojem „dotčení hřiště“ dálnicí považují za silně zavádějící, neboť má de facto dojít k likvidaci tohoto hřiště, a to (stále) bez náhrady.

Dále uvádějí, že ve stanovisku se také uvádí, že bude vhodné, aby investor před definitivní stabilizací výškového a směrového vedení trasy dálnice zvážil možnost posunutí úseku 0136 dálnice D1 v km cca 83,000 až 84,000, resp. 84,500 vpravo (tedy směrem k centru Přerova) a současně vedl do km cca 83,620 dálnici na estakádě, což umožní zachovat jak hřiště TJ Sokol Dluhonice, tak bytovou zástavbu. Namítají, že ŘSD ČR se doporučením neřídilo, nezhodilo posun trasy dálnice mimo Dluhonice, i když občané Dluhonic v procesu EIA předložili různé varianty dálnice mimo Dluhonic, které dále zmiňují, a které mohly být v procesu EIA odborně a veřejně posouzeny. K tomuto však nedošlo, a to ani po skončení procesu EIA, jak bylo ve stanovisku EIA doporučeno. Přitom ŘSD ČR a společnosti Dopravoprojekt, a.s., stačilo technicky dle norem zpracovat náměty na „východní“ trasu, které dostali od občanů Dluhonic na jednání dne 20. 12. 2000. Také mj., že rozhodnutí Rady města Přerova ze dne 8. 2. 2001, že se ŘSD ČR náměty občanů Dluhonic zabývat nebude, bylo chybné, nelogické a v rozporu s doporučením stanoviska EIA z roku 2000. Podle spolků je tedy zřejmé, že v letech 1995 až 2021 k žádnému odbornému posouzení reálných variant dálnice D1-0136 mimo zastavěné území Dluhonic (tj. městské části Přerova) a mimo dotčené biotopy 49 cenných druhů organismů, nedošlo, ačkoliv takové náměty byly opakovaně požadovány od cca roku 1994, resp. od roku 2000.

Dále uvádějí, že proces EIA pro dálnici D1-0136 probíhal dle zákona č. 244/1992 Sb. nezákonným způsobem, neboť během něho nedošlo k posouzení variant dálnice, příp. i rozpornými s územními plány, což nemají orgány ochrany životního prostředí v kompetenci řešit. Naopak mají v řádném procesu EIA zajistit splnění účelu zákona, tj. zajistit, aby byly vyhodnoceny navržené varianty záměru, i mimo schválený koridor v ÚP, které budou maximálně respektovat návrhy veřejnosti, tj. maximálně odsunout trasu dálnice D1-0136 od východního okraje Dluhonic směrem k centru Přerova. Dle spolků tedy MŽP v procesu EIA selhalo a vydané stanovisko EIA ze dne 15. 12. 2000 tak považují za nezákonné. Za nezákonné pak považují i závazné stanovisko EIA ze

dne 30. 11. 2016, které ze stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vychází a bylo jedním z podkladů pro jeho vydání, stejně jako podklady z procesu EIA.

Namítají, že k řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonice nedošlo ve třech hlavních případech, v procesu EIA v letech 1999-2000, v přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (2006) a při změně MÚK Přerov-sever v letech 2014-2016. Tak došlo k zásadním chybám a nezákonnostem v procesu EIA v letech 1999-2000, kdy nebyly hodnoceny různé varianty, ale jen jedna přes východní část Dluhonic, ale také v dalších fázích povolování dálnice D1-0136, neboť ŘSD ČR odmítlo respektovat doporučení stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 vést o posunu trasy diskusi. K další chybě došlo i novelizací zákona č. 100/2001 Sb. (od 1. 4. 2015), neboť nový proces EIA nebyl pro dálnici D1-0136 umožněn (viz § 23a zákona), a dne 30. 11. 2016 bylo bez účasti veřejnosti a nového procesu EIA s posouzením variant vydáno závazné stanovisko EIA. Namítají, že varianty existují a dále je ve svých odvoláních zmiňují.

Námítky uvedené pod bodem 6.3 směřují proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, přičemž žádají jeho přezkum. Uvádějí, že toto závazné stanovisko obsahuje deset požadavků (osm pro fázi výstavby a dva pro fázi provozu), a že Stavební úřad MMOI do podmínky č. 19 stavebního povolení zahrnul všech deset požadavků. Uvádějí, že uložení těchto deseti požadavků v závazném stanovisku EIA není pro ochranu životního prostředí důsledné, a proto žádají, aby bylo toto závazné stanovisko EIA změněno podle níže uvedeného návrhu, tj. doplněno o pět nových požadavků na důslednější ochranu životního prostředí, čímž bude zaručeno, že ochrana životního prostředí bude pečlivá a jasně kontrolovatelná.

Nejprve navrhují uložit požadavek na ochranu ovzduší ve znění: *„Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření prachu (PM_{10} a $PM_{2,5}$) cca 2x ročně v denní a v noční době, a to u blízké obytné zástavby; v případě překročení norem budou ihned provedena protiprašná opatření.“* K tomu uvádějí, že vlivy povolované dálnice na stav ovzduší sice řeší podmínka č. 6 (během výstavby) a podmínka č. 19, bod 10 (během provozu, ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016), nicméně tyto se týkají jiných hledisek při výstavbě, která bude probíhat několik let (cca 3-5 let). Dále tyto podmínky citují a uvádějí, že navržený požadavek uloží během výstavby dálnice min. 2x ročně provádět na staveništi měření stavu ovzduší a při překročení limitů zajistí ihned nápravu.

Na ochranu před hlukem spolky navrhují uložit požadavek ve znění: *„Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.“* K tomu uvádějí, že vlivy povolované dálnice na stav intenzit hluku sice řeší podmínka č. 19, bod 5 a č. 19, bod 9 (ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016), a podmínka č. 19, bod 1 a č. 19, bod 4 (ze závazného stanoviska KHS ze dne 24. 4. 2017), nicméně tyto se výstavby dálnice týkají jen částečně, nikoliv takovým způsobem (měřícím monitoringem), jak je navrhováno. Dále všechny tyto podmínky citují a uvádějí, že navržený požadavek uloží během výstavby dálnice min. 2x ročně provádět na staveništi měření intenzit hluku a při překročení limitů zajistí ihned nápravu.

Dále navrhují uložit požadavek ve znění: *„Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“* K tomu uvádějí, že vlivy

povolované dálnice na stav intenzit hluku během automobilového provozu sice řeší již zmíněná podmínka č. 19, bod 9 (ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016), a podmínka č. 19, bod 4 (ze závazného stanoviska KHS ze dne 24. 4. 2017), nicméně během automobilového provozu je nutné časově upřesnit, kdy a jak budou měření intenzit hluku prováděna, pro jednoznačnost, kontrolovatelnost a vymahatelnost.

Dále spolky opětovně, s odkazem na články na citovaných webových stránkách, které se týkají opakovaného prodlužování délky trvání zkušebního provozu stavby „Silniční okruh kolem Prahy - Jihozápadní segment, úsek č. 512 D1 - Jesenice - Vestec“ a také stavby „Silnice I/42 Brno, VMO Dobrovského B“, včetně rozsudků správních soudů vydaných k těmto stavbám, upozorňují na opakované zneužívání zkušebního provozu k dodatečnému řešení očekávaných nadlimitních intenzit hluku (viz výše). Také opět, že tyto případy sice nijak nesouvisejí s návrhem spolků na uložení nového požadavku závazného stanoviska KHS, nicméně tím chtějí na tento problém upozornit. Přitom se jedná pouze o doplnění časového upřesnění měření intenzit hluku v době zkušebního provozu, nikoliv nějaký požadavek na stanovení délky zkušebního provozu.

Dále navrhuji požadavek týkající se Projektu vegetačních úprav „*Ke stavebnímu řízení předložit Projekt vegetačních úprav, který bude obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin, přičemž tyto traviny budou v podobě tzv. motýlí směsi. Projekt bude odsouhlasen příslušným orgánem ochrany přírody.*“ K tomu uvádějí, že druhy dřevin sice řeší podmínka č. 19, bod 2 - 5 (z koordinovaného závazného stanoviska MMPr ze dne 26. 10. 2020), nicméně tyto se dle svého obsahu týkají jen výsadby dřevin podél neprůhledných PHS, nikoliv všech dřevin podél celé trasy dálnice, a navíc nikoliv takovým způsobem (všechny by měly být místního původu), jak je navrhováno. Dále tyto podmínky citují a uvádějí, že navržený požadavek také řeší kvalitu použitých travin, a to v podobě tzv. motýlí směsi (z místních druhů travin), jelikož dálnice prochází zemědělkou krajinou, kde je biologická rozmanitost velmi snížena.

Dále citují ze závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, že dálnice prochází takřka v celé trase intenzivně obhospodařovanou krajinou, že Projekt vegetačních úprav bude předložen v rámci stavebního řízení, a že umístěním liniového prvku dojde k optické i fyzické fragmentaci krajiny a lokálnímu ovlivnění krajinného rázu. K tomu uvádějí, že MŽP při vydání stanoviska očekávalo, že Projekt vegetačních úprav bude součástí stavebního řízení, a spolky se s ním budou moci seznámit. To se však nestalo. Dále uvádí, že návrh na uložení výsadby tzv. motýlí směsi se opírá o odborné podklady a odkazuje na dva články na citovaných webových stránkách.

Za zásadní vadu závazného stanoviska EIA spolky považují absenci požadavku na předložení Projektu vegetačních úprav do stavebního řízení. Přestože projekt existuje od roku 2016, nemohou se s ním spolky seznámit, protože není součástí žádosti o vydání stavebního povolení, ačkoliv jde o údaje týkající se ochrany životního prostředí, k nimž se mají spolky možnost v navazujícím řízení vyjádřit. Další uvedené námitky jsou obsahově zcela shodné s námitkami spolků uvedenými v jejich odvoláních pod bodem č. 4 „Absence Projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení“ (viz výše).

Dále navrhuji požadavek týkající se protihlukových stěn a vegetace „*Neprůhledné protihlukové stěny budou do zprovoznění stavby osázeny vhodnými místně původními popínavými rostlinami (např. pro severní strany lze doporučit břečťan popínavý), a to s následnou zvýšenou péčí po dobu 5 let.*“ K tomu uvádějí, že výsadbu vegetace sice řeší podmínka č. 19, bod 2 - 5 (z koordinovaného závazného stanoviska MMPr ze dne 26. 10. 2020), nicméně tyto se netýkají výsadby jen místně původních druhů dřevin podél neprůhledných PHS, jak spolky navrhuji. Dále tyto podmínky citují a uvádějí, že

obsah koordinovaného závažného stanoviska MMPr ze dne 26. 10. 2020 s uloženými požadavky na ochranu krajinného rázu ve vztahu k výsadbě vegetace podél PHS lze sice hodnotit pozitivně, nicméně navržený požadavek je rozdílný. Klade totiž důraz na věcné hledisko, neboť oproti stanovisku žádá použít pouze místní druhy dřevin a travin, a také zdůrazňuje časové hledisko.

Dále navrhuji změnit jeden požadavek na důslednější ochranu životního prostředí, a to tak, že podmínka ve znění: „*Za realizované PHS vysadit dle možností trvalého záboru stavby prostorově odpovídající a maximálně souvislé množství neopadavé zeleně pro optické odclonění stavby dálnice od obytné zástavby. Výsadbou zeleně posílit lokální biocentrum BC 7/45 (Na rybníku) v km 84,300 – 84,900.*“ bude změněna na znění: „*Za realizované PHS vysadit dle možností trvalého záboru stavby prostorově odpovídající a maximálně souvislé množství neopadavé geograficky místně původní zeleně pro optické odclonění stavby dálnice od obytné zástavby. Výsadbou geograficky místně původní zeleně posílit lokální biocentrum BC 7/45 (Na rybníku) v km 84,300 – 84,900.*“

Dále navrhuji před povolením dálnice vypracovat novou Rozptylovou studii, neboť ta stávající z května 2016 je zastaralá. Nová Rozptylová studie musí zohlednit zpřísněný limit $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 a případně uloží konkrétní zmírňující opatření, pokud dojde k překročení ročního limitu hlavních škodlivin.

Dále uvádějí, že podle rozptylové studie jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro PM_{10} a roční imisní limity pro benzo(a)pyren, přičemž uvádějí konkrétní hodnoty. Dále uvádějí, že závažné stanovisko EIA ke znečištění ovzduší uzavírá, že provozem posuzovaného záměru dojde ke zvýšenému imisnímu zatížení v trase záměru, kde jsou již dnes překračovány imisní limity u průměrné denní koncentrace PM_{10} a průměrné roční koncentrace benzo(a)pyrenu. Současně, že dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy (zejména nákladní) mimo centrum města Přerova, tj. z oblasti s vysokou hustotou obyvatelstva, což bude doprovázeno odpovídajícím snížením imisní zátěže. Také, že imisní přetížení v nové trase je možno částečně kompenzovat výsadbou zelených pásů podél dálničního tělesa a zajištěním častějšího čištění povrchu vozovky v době provozu, nejen po zimním provozu, ale zejména v suchém letním období, což povede opět ke snížení vzniku prašnosti. A že v rámci hodnocení vlivů na veřejné zdraví bylo konstatováno, že ani zvýšením imisních koncentrací nad stávající úroveň nedojde k významnému negativnímu ovlivnění veřejného zdraví a předmětný záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný.

Dále uvádějí, že ministr životního prostředí ve věci překračování imisních limitů ve svém stanovisku ze dne 30. 12. 2020 převzal svá tvrzení z původního stanoviska ze dne 20. 4. 2020, tzn. že v tomto území (a jinde) sice dochází k nepříznivé imisní situaci u koncentrací PM_{10} a benzo(a)pyrenu, nicméně umístění dálnice D0136 a její vlivy na obyvatele jsou přijatelné, neboť samotná stavba dálnice žádné limity nepřekračuje. Příp. změna trasy jejím odsunutím o 150 metrů na východ přitom závisí jen na vůli ŘSD ČR a na reálné neakceptovatelnosti z hlediska vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví, což se nestalo. Přesto se domnívají, že každé zlepšení imisní situace ve vztahu k veřejnému zdraví a ke stavu ovzduší je nutné realizovat. Podle spolků a judikatury správních soudů nelze připustit, aby do již nyní imisně zatíženého území v Přerově-Dluhonicích s překračováním imisních limitů se mohl bez dalšího umisťovat další zdroj imisí. Je tedy nutné, aby již před povolením dálnice D0136 byly všechny imisní limity

dodrženy, příp. aby došlo k posunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ (od Přerova-Dluhonic), čímž dojde k výraznému poklesu koncentrací škodlivin v ovzduší.

Dále uvádějí, že Rozptylová studie z 5/2016, která sloužila jako podklad pro vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11 2016, je téměř pět let stará, a že od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění řady imisních limitů (např. roční imisní limit pro $PM_{2,5}$ se z původní hodnoty $25 \mu g/m^3$ zpřísnil na hodnotu $20 \mu g/m^3$). Proto je nutné, aby byla vypracována nová rozptylová studie, která zohlední aktuální pětileté údaje měření stavu ovzduší v Olomouckém kraji a také aktuální imisní limity, zejména roční imisní limit pro $PM_{2,5}$. Uvádějí, že Rozptylová studie z 5/2016 pro imisní limit $PM_{2,5}$ ve výši $25 \mu g/m^3$ (od 1. 1. 2020 je ve výši $20 \mu g/m^3$) a s pozadím $24,8 \mu g/m^3$ uvádí hodnoty pro čtyři měřící body, a že podle aktuálních měření v oblasti Přerova samotné pozadí nově stanovený limit překračuje. Z této Rozptylové studie vyplývá, že dálnice D0136 v trase přes Přerov-Dluhonic znamená nadlimitní koncentrace PM_{10} (denní), $PM_{2,5}$ (roční) a benzo(a)pyrenu (roční). Přitom nedává žádnou konkrétní odpověď na to, jak tyto nadlimitní hodnoty $PM_{2,5}$ budou zmírněny (a kdy), aby byly podlimitní. Podle spolků do území s nadlimitním znečištěním ovzduší nelze povolovat další záměry, které stávající nadlimitní znečištění ještě zvýší, přitom odkazují na rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011 - 254, v němž je mj. uvedeno, že „*limity využití území představují hranice pro využití území, a to hranice zpravidla nepřekročitelné; jedním z limitů využití území je také hladina hluku*“, a „...do území nadlimitně zatíženého hlukem nelze bez dalšího automaticky umísťovat stavby, které sice každá jednotlivě nepřitíží svým provozem dotčenému území nijak výrazně, ale v součtu jednotlivých případů znamenají postupné a významné přitěžování již nyní existující nadlimitní zátěži v území. ... Cit. závěr důsledně respektuje základní zásadu práva životního prostředí označovanou jako zásada přípustné míry znečišťování životního prostředí, podle níž území nesmí být zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení (§ 11 a § 12 zákona o životním prostředí...). Ostatně již z čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod vyplývá, že výkon vlastnického práva nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem“. Podle spolků je tedy nutné vypracování nové dopravní studie se změřenými dopravními intenzitami za rok 2016 nikoliv za rok 2010 a nové rozptylové studie, která zohlední aktuální stav pozadí pro znečišťující látky i nový roční imisní limit pro $PM_{2,5}$ a provede výpočty pro předloženou trasu dálnice D0136 a pro dva náměty spolků o změně trasy (2018 a 2019), které se průchodu zástavbou Přerova-Dluhonic vyhýbají (viz mapy v příloze odvolání). Dalším nedostatkem Rozptylové studie 5/2016 je dle spolků to, že nepředkládá konkrétní zmírňující opatření, které by zaručily snížení znečištění ovzduší pod úroveň limitu, když jen obecně tvrdí, že stačí provést výsadbu vegetačních pásů podél dálnice a zajistit pravidelné čištění vozovky. Toto považují za nesprávné, neboť by studie měla svými výpočty doložit, jaká konkrétní opatření (kdy a kde) mají být realizována a zda budou mít očekávaný účinek. Dodávají, že nevhodně provedená výsadba vegetačních pásů totiž nemusí přinést pozitivní efekt, resp. někdy může být i negativní, přitom odkazují na Metodiku pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic (ATEM/MŽP, 6/2016) a dále na dokumentaci EIA pro záměr „CTPark Prague North D8.3, D8.4, D8.5, D8.6“, kde se uvádí, že výpočtem bylo zjištěno, že zemní valy či vegetační pásy nezajistí v nejbližší obytné zástavbě očekávané snížení intenzity hluku či imisní zátěže z provozu areálu.

Je tedy zřejmé, že dálnice způsobí v řadě míst překračování imisních limitů, přitom je v takových územích nutné realizovat každé zlepšení imisní situace, a je tedy nutné, aby před povolením dálnice byly všechny imisní limity nově přepočítány a navržena

konkrétní reálná zmírňující opatření. Proto požadují vypracovat novou Rozptylovou studii, která bude vycházet a obsahovat spolky uvedené podklady a skutečnosti.

Námítky uvedené pod bodem 6.4 směřují proti ověřovacímu závaznému stanovisku EIA ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2965, přičemž žádají jeho přezkum, a uvádějí, že neobsahuje žádný požadavek na ochranu životního prostředí. Domnívají se, že vydání tohoto závazného stanoviska bylo provedeno v rozporu se zákonem, resp. ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., které citují. Dále uvádějí průběh tohoto stavebního řízení, a dodávají, že ŘSD ČR sice formálně podalo svou žádost v souladu s citovaným ustanovením, nicméně tuto doplnilo o nové znění dokumentace z 4/2021, která v době podání žádosti neexistovala, žádost tak byla reálně opožděná. Dle spolků došlo k účelově nezákonnému postupu MŽP, když dne 23. 6. 2021 vydalo souhlasné ověřovací závazné stanovisko, ačkoliv všechny podklady získalo až dne 15. 6. 2021, tj. o deset měsíců později, než bylo stavební řízení dne 27. 8. 2020 zahájeno. Podle spolků došlo ke zjevnému porušení citovaného ustanovení, dle něhož má být podána úplná žádost, což v daném případě prokazatelně podána nebyla. Nebylo tak možné vydat žádné souhlasné ověřovací závazné stanovisko EIA, takže vydané ověřovací závazné stanovisko EIA ze dne 23. 6. 2021 je nutné považovat za nezákonné. Dále zmiňují analogii s postupem při podávání správní žaloby, kde nelze stanovenou lhůtu prominout, a že tak mělo postupovat i MŽP a vydat nesouhlasné ověřovací stanovisko.

Spolky tak žádají o přezkoumání zmiňovaných závazných stanovisek EIA, o doplnění, resp. změnu závazného stanoviska EIA podle návrhu, zrušení ověřovacího závazného stanoviska EIA a o vypracování nové Rozptylové studie akceptující jejich požadavky.

Námítkou pod bodem č. 7 spolky dále žádají o přezkum zákonnosti všech zbývajících závazných stanovisek, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí, a to závazného stanoviska Magistrátu města Olomouc, Odboru dopravy a územního rozvoje ze dne 7. 2. 2019, č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017, Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, Ministerstva obrany ze dne 23. 10. 2020, Sp. zn. 105451/2020-1150-OÚZ-BR, MO 309324/2020-1150, Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, zn. 476/2019-120-SSU/2, Drážního úřadu zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh, ze dne 30. 5. 2016, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 21.4.2021, č.j. KRPM-157224-29/ČJ-2015-1400DP, neboť dle spolků po procesní i věcné stránce nebyla vydána v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu o jejich zákonnosti.

Námítkou pod bodem č. 8 nazvaným „*Absence podkladů, zejména závazných stanovisek, vydaných nepodjatým MM Přerova*“, spolky shodně uvádějí, že Stavební úřad MMOI má mezi podklady závazná stanoviska MMPr (a další stanoviska), a že dle spolků všechny tyto podklady vydal podjatý MMPr, takže je nutné opatřit nové, které by vydal nepodjatý správní úřad. Dále, že dle spolků na město Přerov i MMPr dopadá tzv. systémové riziko podjatosti, a odkazují na již výše citovaná usnesení KÚOK. Proto žádají, aby bylo rozhodnutí zrušeno, neboť mezi podklady jsou stanoviska podjatého MMPr, která musejí být nově vydána nepodjatým správním orgánem, resp., aby došlo k určení, že MMPr trpí nadkritickým stupněm tzv. systémového rizika podjatosti.

Námítkou pod bodem č. 9 nazvaným „*Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek - riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu*“, oba spolky uvádějí, že Stavební úřad MMOI se ve stavebním povolení odkazuje na řadu podkladů, které mají omezenou časovou platnost 1-2 roky, a jelikož odvolací řízení bude probíhat několik měsíců, tak je nutné, aby v době vydání rozhodnutí byly všechny podklady

ještě platné. Dále jako příklad uvádějí stanovisko společnosti GasNet, s.r.o., ze dne 2. 7. 2020, zn. 5002159421, vyjádření společnosti Vodovody a kanalizace Přerov a. s., ze dne 22. 8. 2017, zn. 2017/1180/Pj-S5, a ze dne 9. 11. 2020, zn. 2020/1684/Kv-S5, o prodloužení jeho platnosti, stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Olomouckého kraje, Odboru informačních a komunikačních technologií ze dne 12.10.2020, č.j. KRPM-342-141/ČJ-2020-1400IT-OPP, a dále stanoviska společnosti itself s.r.o., ze dne 28. 2. 2020, č.j. 15/002105-E, ze dne 28. 2. 2020, č.j. 15/002105A, a ze dne 27.10.2020, č.j. 20/005393-A. Dle spolků je nutné, aby platnost všech těchto podkladů byla zjištěna a aktualizována, neboť prvostupňové i odvolací řízení tvoří jeden celek. Podle spolků může účastník řízení upozorňovat na rizika, která souvisejí se správním řízením, neboť je povinností správního orgánu postupovat v souladu se zákonem, což dále rozvádějí a žádají, aby během odvolacího řízení došlo k pečlivému posouzení platnosti všech podkladů s časově omezenou platností, a k případnému obnovení platnosti těchto podkladů.

Poté Stavební úřad MMOI opatřením ze dne 16. 2. 2022 v souladu s ust. § 86 odst. 2 správního řádu seznámil ostatní účastníky řízení s podanými odvoláními a současně jim dal možnost, aby se ve stanovené lhůtě k jeho obsahu vyjádřili. Této možnosti využil i zástupce žadatele podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMOI dne 2. 3. 2022, v němž reagoval na námítky uplatněné v podaných odvoláních.

Poté byla Stavebním úřadem MMOI podaná odvolání odeslána spolu s příslušným správním spisem ve věci a dne 30. 3. 2022 doručena odvolacímu správnímu orgánu k přezkoumání a rozhodnutí.

Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán se nejprve zabýval otázkou, zda byly splněny formální podmínky umožňující napadené rozhodnutí na základě podaných odvolání přezkoumat. Odvolání proti rozhodnutí může podat účastník řízení ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, a to u správního orgánu, který napadené rozhodnutí vydal. Včas podané a přípustné odvolání má odkladný účinek.

Odbor SR KÚOK se nejprve zabýval otázkou, zda odvolání byla podána osobami k tomu oprávněnými v souladu s ust. § 81 odst. 1 správního řádu, tedy zda byla podána účastníky řízení. Okruh účastníků stavebního řízení se stanovuje podle ust. § 109 stavebního zákona. Účastníkem stavebního řízení je podle písm. a) stavebník; písm. b) vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem; písm. c) vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno; písm. d) vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena; písm. e) vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno a konečně dle písm. f) ten, kdo má k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno. Odvolateli Milanu Tomečkovi, jakožto vlastníku pozemku, na kterém má být stavba prováděna, jehož vlastnické právo k pozemku může být prováděním stavby přímo dotčeno, přísluší, dle ust. § 109 písm. c) stavebního zákona, postavení účastníka řízení a podané odvolání je tudíž odvoláním přípustným.

V daném případě se jedná o záměr posuzovaný podle zákona č. 100/2001 Sb., na nějž bylo vydáno závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí (dále jen stanovisko EIA) a souhlasné závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru, a vedené stavební řízení má tak charakter navazujícího

řízení ve smyslu ust. § 3 písm. g) zákona č. 100/2001 Sb. Podle ust. § 3 písm. i) bodu 2. tohoto zákona se dotčenou veřejností rozumí právnická osoba soukromého práva, jejímž předmětem činnosti je podle zakladatelského právního jednání ochrana životního prostředí nebo veřejného zdraví, a jejíž hlavní činností není podnikání nebo jiná výdělečná činnost, která vznikla alespoň 3 roky před dnem zveřejnění informací o navazujícím řízení podle § 9b odst. 1, případně před dnem vydání rozhodnutí podle § 7 odst. 6, nebo kterou podporuje svými podpisy nejméně 200 osob. Podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona se stává účastníkem navazujícího řízení též dotčená veřejnost uvedená v ust. § 3 písm. i) bodě 2., pokud se podáním písemného oznámení přihlásí správnímu orgánu, který navazující řízení vede, do 30 dnů ode dne zveřejnění informací podle § 9b odst. 1 tohoto zákona.

Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Brně oddíl L, vložka 18770, spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, IČ 67010041, se sídlem Cejl 866/50a, 602 00 Brno, vznikl 29. 7. 1998 jako pobočný spolek spolku Děti Země, IČ 00505919, se sídlem Cejl 157/50, Zábrdovice (Brno-střed), 602 00 Brno. Hlavním účelem, cílem a posláním pobočného spolku jsou ochrana životního prostředí, ochrana přírody a krajiny, ochrana zdraví a kvality života, ochrana práv zvířat, ochrana práv spotřebitelů, ekologická výchova, osvěta a vzdělávání, podpora veřejnosti v jejím zapojování do ochrany životního prostředí a do veřejného života a propagace alternativních kulturních a uměleckých aktivit. Oznámení o zahájení řízení společně s informacemi podle ust. § 9b odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. bylo zveřejněno dne 21. 5. 2021. Spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu se do předmětného řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 18. 6. 2021, tj. v zákonem stanovené lhůtě. Podle výpisu ze spolkového rejstříku, vedeného Krajským soudem v Ostravě oddíl L, vložka 5175, spolek Krajina Dluhonice, z.s., IČ 26531437, se sídlem U Zbrojnice 46/3, 750 02 Přerov, vznikl dne 10. 5. 2001. Podle stanov tohoto spolku je jeho hlavním posláním chránit přírodu a krajinu, a dalším cílem je pak ve spolupráci s regionálními či lokálními partnery rozvíjet aktivity za účelem ochrany životního prostředí v okolí místní části Přerov - Dluhonice a bránit devastaci krajiny neuváženými zásahy do ní. Spolek Krajina Dluhonice, z.s., se do předmětného stavebního řízení přihlásil podáním doručeným Stavebnímu úřadu MMPr dne 2. 6. 2021, tj. v zákonem stanovené lhůtě.

Z uvedeného vyplývá, že uvedené spolky existují déle jak 3 roky, předmětem jejich činnosti je ochrana životního prostředí, a současně se ve lhůtě stanovené zákonem přihlásily do řízení, a proto je na tyto spolky pohlíženo jako na „dotčenou veřejnost“ dle ust. § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., a tudíž jim podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) tohoto zákona náleží postavení účastníka stavebního řízení, který může podle § 9c odst. 4 tohoto zákona podat odvolání proti rozhodnutí vydanému v navazujícím řízení, a jejich podaná odvolání jsou tudíž odvoláními přípustnými.

Následně Odbor SR KÚOK zkoumal, zda byla podaná odvolání včasná, tedy v souladu s ust. § 83 odst. 1 správního řádu.

Odvolateli Milanu Tomečkovi a spolkům Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a Krajina Dluhonice, z.s., bylo předmětné rozhodnutí shodně doručeno prostřednictvím veřejné vyhlášky dne 9. 12. 2021. Následující den jim počala běžet 15denní lhůta na odvolání, jejíž poslední den připadl na den 24. 12. 2021, tj. Štědrý den, tedy v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu na pondělí 27. 12. 2021. Odvolání Milana Tomečka bylo Stavebnímu úřadu MMOI doručeno dne 28. 12. 2021, odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu dne 31. 12. 2021 a odvolání spolku Krajina

Dluhonice, z.s., dne 29. 12. 2021. Poštovní zásilky odvolatelů adresované Stavebnímu úřadu MMOI byly k přepravě podány shodně dne 27. 12. 2021. Podaná odvolání tak byla, v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, podána ve lhůtě pro podání řádného odvolání a lze tudíž konstatovat, že podaná odvolání byla včasná a zákonná lhůta zůstala zachována.

Přezkoumávání napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení je upraveno ust. § 81 a následujícími správního řádu, pokud zvláštní zákon nestanoví jiný postup. Pokud správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, toto sám nezruší nebo nezmění, předá spis k přezkoumání napadeného rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu, kterým je nejbližší nadřízený správní orgán. Jak vyplývá z ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, v případě rozhodnutí orgánu obce je odvolacím správním orgánem příslušný krajský úřad, pokud zákon nestanoví jinak.

V odvolacím řízení se přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí se, v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu, přezkoumává výhradně v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Podle ust. § 82 odst. 2 správního řádu musí mít odvolání náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí. Jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a řízení zastaví, nebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zruší a věc vrátí k novému projednání, nebo též napadené rozhodnutí nebo jeho část změní. Jestliže odvolací orgán změní nebo zruší napadené rozhodnutí jen zčásti, ve zbytku je potvrdí. Neshledá-li odvolací orgán v přezkoumávaném rozhodnutí a ani v řízení, jež mu předcházelo, nedostatky takové povahy, že by rozhodnutí bylo nutné považovat za nezákonné nebo nesprávné, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Po přezkoumání předložených materiálů a výše zmíněných odvolání Odbor SR KÚOK shledal, že odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a odvolání spolku Krajina Dluhonice, z.s., směřují proti obsahu závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP pod č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, dále závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2965, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, i do obsahu Koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Spis. zn. KÚOK/34289/2021/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 47054/2021, ze dne 29. 4. 2021. Dále do obsahu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územního pracoviště Přerov (KHS), Sp. zn. KHSOC/06978/2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016, včetně stanoviska KHS ze dne 26. 10. 2020 pod Sp. zn. KHSOC/40563/2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, jímž byla potvrzena platnost citovaného závazného stanoviska KHS, i do obsahu závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídel,

jímž MZ pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, dne 30. 4. 2020, vydalo souhlas s vydáním stavebního povolení pro stavbu „Horní Moštěnice, ochranné pásmo II. stupně IIA a IIB: Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“. Dále také do obsahu závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, územního odboru Přerov, ze dne 26. 10. 2020 pod č. j. HSOL-5538-2/2020, obsahu závazného stanoviska vydaného Ministerstvem dopravy dne 1. 7. 2020 pod zn. 476/2019-120-SSU/2, závazného stanoviska Drážního úřadu, Sekce stavební - územního odboru Olomouc, ze dne 30. 5. 2016 pod zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh, i do obsahu závazného stanoviska Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, Odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, Sp. zn. 105451/2020-1150-OÚZ-BR, MO 309324/2020-1150, ze dne 23. 10. 2020. Současně také do obsahu Koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020 pod Spis. zn. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení ochrany životního prostředí a památkové péče (OŽP), pod Spis. zn. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, ze dne 15. 7. 2020, a také závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, odd. vodního hospodářství a zemědělství, pod Spis.zn. 2020/133276/STAV/ZEM/Ta, č. j. MMPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020.

Proto Odbor SR KÚOK požádal, ve smyslu ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, Ministerstvo životního prostředí, Ministerstvo dopravy, ministra dopravy, Ministerstvo zemědělství, ministryni životního prostředí, Ministerstvo zdravotnictví, ministra zdravotnictví, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany ČR, ministryni obrany, Ministerstvo kultury a současně příslušné odbory Krajského úřadu Olomouckého kraje, jakožto správní orgány nadřízené správním orgánům, které napadená závazná stanoviska vydaly, o jejich potvrzení nebo změnu.

Odbor SR KÚOK k tomuto poté obdržel následující podklady:

- „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Drážního úřadu ze dne 30. 5. 2016, sp. zn. MO-SOO0750/16-2/EH, č. j. DUCR-33483/16/Eh, podle § 149 odst. 7 správního řádu“ pod č. j. MD-14421/2022-130/4, Sp. zn. MD/14421/2022-130, ze dne 28. 4. 2022, Ministerstva dopravy (MD), jehož přílohou je závazné stanovisko MD pod č. j. MD-36971/2021-130/2, Sp.zn. MD/36971/2021-130, ze dne 8. 12. 2021, jímž bylo závazné stanovisko Drážního úřadu – (tehdejší) sekce stavební, územní odbor Olomouc, ze dne 30. 5. 2016, čj. DUCR-33483/16Eh, potvrzeno;
- usnesení Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 2. 5. 2022, pod č. j. MV-75859-4/PO-PRE-2022, jímž byla žádost Odboru SR KÚOK o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, územního odboru Přerov, ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020, odložena, neboť předmětem žádosti je soubor staveb pozemních komunikací a stavby, která není budovou a v souladu s ust. § 6 odst. 1 písm. e) a § 7 odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, jsou stavbami kategorie 0 a I, u kterých se, v souladu s ust. § 40 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, nevykonává státní požární dozor;
- „Potvrzení části koordinovaného závazného stanoviska“ MD ze dne 9. 5. 2022, č. j. MD-15399/2022-930/4, Sp.zn. MD/15399/2022-930, jímž byla část Koordinovaného

závazného stanoviska KÚOK č. j. KUOK 47054/2021, ze dne 29. 4. 2021, z hlediska zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, potvrzena;

- „Žádost o posouzení nebo změnu níže uvedených závazných stanovisek“ č. j. MZP/2022/570/755, ze dne 18. 5. 2022, Ministerstva životního prostředí, Odboru výkonu státní správy VIII, vydané k žádosti Odboru SR KÚOK o potvrzení nebo změnu Koordinovaného závazného stanoviska KÚOK ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, z hlediska zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých zákonů, a také zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů, v němž bylo mj. uvedeno, že uvedené části tohoto koordinovaného závazného stanoviska nelze považovat za závazná ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu. Jedná se o vyjádření, osvědčení nebo sdělení dle části IV. správního řádu, k jejichž přezkoumání je příslušný správní úřad, který jej vydal;
- „Potvrzení závazného stanoviska“ ministra zdravotnictví ze dne 19. 5. 2022, č. j. MZDR 13358/2022-2/ČIL, jehož součástí bylo závazné stanovisko ministra zdravotnictví č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, ze dne 22. 2. 2022, jímž bylo závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřídels, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, dne 30. 4. 2020, změněno (doplněna podmínka č. 3);
- „Potvrzení koordinovaných závazných stanovisek“ č. j. MZE- 26989/2022-15111, ze dne 25. 5. 2022, Ministerstva zemědělství, vydané k žádosti Odboru SR KÚOK o potvrzení nebo změnu Koordinovaného závazného stanoviska KÚOK pod č. j. KUOK 47054/2021, ze dne 29. 4. 2021, z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, jímž bylo koordinované závazné stanovisko v části týkající se posouzení stavby dle uvedených zákonů, potvrzeno;
- „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu“ Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Olomouckého kraje (OŽPZ) ze dne 1. 6. 2022 pod č. j. KUOK 58559/2022, jehož přílohou je „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ pod č. j. KUOK 12318/2021, ze dne 9. 12. 2021, kterým OŽPZ závazné stanovisko OŽP (odpadové hospodářství) č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, ze dne 15. 7. 2020, potvrdil;
- „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu“ OŽPZ ze dne 6. 6. 2022 pod č. j. KUOK 59948/2022, jehož přílohou je „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ pod č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2022, kterým OŽPZ závazné stanovisko OŽP (vodní hospodářství) pod č. j. MMPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, potvrdil;
- závazné stanovisko ministra dopravy ze dne 16. 6. 2022, č. j. MD-14637/2022-510/5, jímž bylo závazné stanovisko MD ze dne 1. 7. 2020 pod zn. 476/2019-120-SSU/2, potvrzeno;
- „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného koordinovaného závazného stanoviska, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes“ OŽPZ ze dne 7. 7. 2022, pod č. j. KUOK 72824/2022, jehož přílohou je „Změna koordinovaného závazného stanoviska“ OŽPZ pod č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2022, jímž OŽPZ

koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, Spis. zn. MMP/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č.j. MMP/204197/2020/STAV/ZP/Tes, změnil;

- „Potvrzení závazného stanoviska“ pod č. j. MO 277025/2022-8694, ministryně obrany, kterým bylo závazné stanovisko Ministerstva obrany, Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, Odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, Sp. zn. 105451/2020-1150-OÚZ-BR, MO 309324/2020-1150, ze dne 23. 10. 2020, potvrzeno;
- „Žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska“ pod č. j. MK 54940/2022 OPP, Ministerstva kultury, v němž bylo uvedeno, že nebyl důvod k vydání Koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje, Spis. zn. KÚOK/34289/2021/ODSH-SH/131, č. j. KUOK 47054/2021, ze dne 29. 4. 2021, na úseku státní památkové péče, neboť vzhledem ke skutečnosti, že se v řešeném území nenachází národní kulturní památky, nebyl orgán památkové péče KÚOK dotčeným orgánem památkové péče;
- „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ č.j. MZP/2022/430/1099, Spis. zn.: P/4068, ze dne 31. 5. 2023, ministra životního prostředí, jímž bylo závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP ze dne 30. 12. 2020 pod č. j. MZP/2020/430/981, a také závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2965, potvrzeno;
- vyjádření Ministerstva zdravotnictví pod č. j. MZDR 13204/2022-4/OVZ, ze dne 8. 8. 2023, pod názvem Žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK ze dne 26. 10. 2020 ke stavebnímu záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, jímž bylo závazné stanovisko KHS ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska KHS ze dne 26. 10. 2020 potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Dne 1. 7. 2022 společnost Dopravoprojekt Brno a.s., zastupující žadatele Ředitelství silnic a dálnic ČR, předložila nově vydané závazné stanovisko – souhlas podle § 15 stavebního zákona pod č. j. KUOK 38195/2022, ze dne 25. 4. 2022. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady, tj. stavební úřady vykonávající působnost u staveb leteckých, staveb drah, staveb dálnic, silnic, místních komunikací a veřejně přístupných účelových komunikací, vodních děl, mohou vydat povolení pro stavby jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek. V daném případě jsou předmětem přezkoumávaného rozhodnutí stavby, které spadají do působnosti obecného stavebního úřadu, a citované závazné stanovisko podle ust. § 15 stavebního zákona není závazným podkladem pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, který je obecným stavebním úřadem, nikoliv stavebním úřadem speciálním. Příslušným správním orgánem k posouzení souladu předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu výše citovaných stavebních objektů s vydaným územním rozhodnutím, resp. územním rozhodnutím včetně jeho změny, je právě Stavební úřad MMOI. Uvedené závazné stanovisko tedy ani není závazným podkladem pro rozhodování Odboru SR KÚOK v tomto odvolacím řízení. Proto Odbor SR KÚOK nežádal nadřízený správní orgán o jeho přezkoumání, jak ve svých odvoláních odvolatelé požadovali.

V průběhu odvolacího řízení došlo ke změně vlastníků pozemku parc. č. 7108/180 v k. ú. Přerov, kterým byl Stavebním úřadem MMOI stanoven opatrovník Advokátní kancelář Konečný s.r.o., IČ 28658094, se sídlem Na střelnici 1212/39, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9, tj. došlo k přechodu podílu o velikosti 1/60 k danému pozemku Růženy Davídkové na Víta Zlámala, a k přechodu podílu o velikosti 1/30 k pozemku Ladislava Horáka na Miladu Horákovou. Tito původní vlastníci již nejsou účastníky řízení, tudíž není nutné, aby jim byl stanoven opatrovník. Proto Odbor SR KÚOK učinil záznam do správního spisu a opatrovníka i nové vlastníky o tomto uvědomil. Učinil tak i v případě přechodu podílu o velikosti 1/90 k tomuto pozemku Marie Zamazalové, které dříve ustanovil opatrovníka Elišku Pospíšilíkovou, Na Červenici č.p. 86/17, 751 24 Přerov, Přerov VII- Čekyně, na Ing. Ladislavu Zamazalovou.

Dne 15. 9. 2023 byla také žadatelkou doložena aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí (ČEZ Distribuce, a.s., CETIN, a.s., GasNet, s.r.o.). Dále také opětovně stanoviska Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., která jsou již ve správním spise obsažena, a z nichž je zřejmé, že jejich platnost není nijak omezena.

Následně Odbor SR KÚOK opatřením ze dne 19. 9. 2023 účastníkům řízení sdělil, že shromáždil všechny podklady pro rozhodnutí, a že v souladu s ust. § 36 odst. 1 a 3 správního řádu mají právo se s těmito podklady seznámit a vyjádřit se k nim, a to po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí s tím, že Odbor SR KÚOK rozhodnutí nevydává dříve, než uplyne doba 10 dnů ode dne, kdy bude vyrozumění doručeno.

Této možnosti využil spolek Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, který přípisem ze dne 21. 9. 2023 požádal o zaslání nových podkladů pro rozhodnutí. Této možnosti využil Ing. Pavel Ježík, který dne 6. 10. 2023 nahlédl do správního spisu a současně mu byly poskytnuty kopie nových písemností. Spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu se poté vyjádřil k novým podkladům rozhodnutí, a to přípisem doručeným Odboru SR KÚOK dne 16. 10. 2023 a také přípisem doručeným dne 17. 10. 2023.

Vzhledem k tomu, že námitky podání spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu pod body č. 1 a 12 směřovaly do potvrzujícího stanoviska ministra životního prostředí č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, a námitky pod bodem č. 9 směřovaly do potvrzujícího stanoviska Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 13204/2022-4/OVZ, ze dne 8. 8. 2023, přičemž v nich spolek namítal nedostatečnost a neodůvodněnost těchto stanovisek, Odbor SR KÚOK jednotlivými přípisy ze dne 26. 10. 2023 předal podání spolku v uvedených částech, ministru životního prostředí a Ministerstvu zdravotnictví, jakožto správním orgánům příslušným k jejich vydání.

K podanému odvolání Odbor SR KÚOK přezkoumal napadené rozhodnutí dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu a ze správního spisu orgánu I. stupně zjistil následně uváděné skutečnosti, které považuje pro posouzení věci za rozhodné.

Stavební úřad je povinen před vydáním stavebního povolení směřujícího k povolení stavby posoudit soulad záměru s požadavky ust. § 111 stavebního zákona, tedy je povinen vyhodnotit, zda žadatel průkazným způsobem vyhověl požadavkům daným zákonem. Podle uvedeného ustanovení je stavební úřad ve stavebním řízení povinen přezkoumat podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověřit zejména, zda projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací; zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu; zda je zajištěn příjezd

ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem a zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Současně stavební úřad je povinen ověřit účinky budoucího užívání stavby. Tyto skutečnosti je stavební úřad povinen uvést konkrétně, podložit je konkrétními důkazy a rovněž je povinen uvést, jakými úvahami se řídil při hodnocení těchto podkladů.

Odbor SR KÚOK při přezkoumávání nezjistil v procesu stavebního řízení, které vydání rozhodnutí ve věci stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ předcházelo, žádné pochybení takového charakteru, které by mělo za následek zrušení napadeného rozhodnutí, když řízení bylo vedeno řádně a v souladu s žádostí stavebníka. O tomto svědčí především zjištění, že žadatel předložil úplnou žádost o vydání stavebního povolení na danou stavbu v rozsahu výše uvedených stavebních objektů včetně všech podkladů. Stavební úřad MMOI ve stavebním řízení a vydaném rozhodnutí řádně posoudil soulad předmětné stavby s územním rozhodnutím, soulad s podmínkami dotčených orgánů a rovněž soulad s obecnými požadavky na využívání území a technickými požadavky na stavby.

Předmětem podané žádosti je v posuzovaném případě povolení stavebních objektů jako vedlejší stavby pro stavbu hlavní souboru staveb pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“. Jsou to stavební objekty SO 151 Přístupová cesta PRECHEZY km 82,892, SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo, SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo, SO 166 Obslužná komunikace PRECHEZY a SO 782 Úprava skládky zelené skalice. Jednotlivé stavební objekty tvoří neveřejné účelové komunikace sloužící pro obsluhu usazovací a retenční nádrže (SO 163, SO 164). Dále jde o objekty řešící úpravu skládky zelené skalice v areálu společnosti PRECHEZA a.s. (SO 166, SO 782) a stavební objekt SO 151 řešící úpravu přístupové komunikace do areálu PRECHEZA a.s.

Územní rozhodnutí o umístění předmětné stavby č. 32/2006 vydal Městský úřad Přerov, Stavební úřad dne 3. 3. 2006, pod č. j. SÚ3229/2005-KI, které nabylo právní moci dne 12. 8. 2006, a které bylo potvrzeno rozhodnutím Odboru SR KÚOK pod č.j. KUOK 52899/2006-4/821, ze dne 25. 7. 2006. Dále bylo vydáno územní rozhodnutí č. 82/2019 Magistrátu města Olomouce pod č.j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, ze dne 19. 11. 2019, kterým bylo změněno územní rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. 32/2006, a které bylo z části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutím Odboru SR KÚOK č.j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021 (v právní moci dne 29. 4. 2021).

Jak je z odůvodnění rozhodnutí zřejmé, Stavební úřad MMOI se přezkoumáním žádosti a posouzením připojených podkladů pro povolení předmětné stavby s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu výše uvedených stavebních objektů velmi podrobně zabýval, žádost přezkoumal ze všech hledisek uvedených v § 111 stavebního zákona, přičemž svá zjištění a učiněné závěry ve svém rozhodnutí velmi podrobně popsal, vyhodnotil a řádně odůvodnil, a Odbor SR KÚOK se se závěry učiněnými Stavebním úřadem MMOI v tomto smyslu prakticky ztotožnil.

Po posouzení předložené projektové dokumentace stavby v rozsahu povolovaných stavebních objektů Stavební úřad MMOI dospěl k závěru, že je s citovaným územním rozhodnutím včetně jeho změny v souladu. Tedy, že umístění uvedených stavebních objektů v předložené projektové dokumentaci je zcela v souladu s jejich umístěním ve vydaných územních rozhodnutích, a že jsou v ní zapracovány podmínky územních rozhodnutí v rozsahu stavebních objektů v tomto řízení povolovaných. Stavební úřad MMOI se dále zabýval tím, zda je projektová dokumentace úplná, přehledná a zda jsou

v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, a dospěl k závěru, že tyto požadavky předložená projektová dokumentace všechny jednoznačně splňuje, jelikož byla vypracována oprávněnými osobami, jsou v ní odpovídajícím způsobem řešeny obecné požadavky na výstavbu, je úplná a přehledná a svým obsahem a rozsahem zcela v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb. Tato skutečnost je podpořena i tím, že k podané žádosti se kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, které chrání v tomto řízení veřejné zájmy podle zvláštních předpisů.

Pro posouzení zajištění příjezdu ke stavbě, včetně včasného vybudování technické infrastruktury potřebné k řádnému užívání stavby Stavební úřad MMOI vycházel především ze Souhrnné technické zprávy, části B.8 Zásady organizace výstavby, kde je uveden postup výstavby v areálu společnosti PRECHEZA, a.s., a z technických zpráv u jednotlivých stavebních objektů, z nichž jednoznačně vyplývá, že uvedená podmínka je splněna. Pro ověření, zda předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány, Stavební úřad MMOI při posouzení žádosti vycházel ze závazných stanovisek, rozhodnutí, případně jiných opatření dotčených orgánů, které chrání v tomto řízení veřejné zájmy dle zvláštních předpisů, přičemž neshledal rozpor s těmito dokumenty a předpisy, kdy se k podané žádosti kladně vyjádřily všechny příslušné dotčené správní úřady, jejichž podmínky pro provedení stavby Stavební úřad MMOI zapracoval do podmínek svého rozhodnutí. Do podmínek svého rozhodnutí ale nezapracoval všechny podmínky, což však Odbor SR KÚOK napravil změnou rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI (viz dále). Stavební úřad MMOI rovněž ověřil účinky budoucího užívání stavby, kdy vycházel především ze závazných stanovisek dotčených orgánů, které chrání veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů, tj. také požadavky na dodržení předpisů týkajících se účinků budoucího užívání stavby.

Stavební úřad MMOI také řádně vymezil okruh účastníků stavebního řízení v souladu s ust. § 109 stavebního zákona, kterými byli kromě stavebníka vlastníci staveb, na nichž má být provedena změna, nejsou-li stavebníkem, vlastníci pozemků a vlastníci staveb na pozemcích, na kterých má být stavba prováděna, a ti, kteří mají k těmto pozemkům nebo stavbám právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno, a dále také vlastníci sousedních pozemků nebo staveb na nich, a ti, kteří mají k sousednímu pozemku nebo stavbě na něm právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být jejich vlastnické právo nebo právo věcného břemene prováděním stavby přímo dotčeno. Stavební úřad MMPr i Stavební úřad MMOI v řízení postupovaly také zcela v souladu s ust. § 9b zákona č. 100/2001 Sb., kde je stanoven postup správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení, a také zcela v souladu s ust. § 2 odst. 1 zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, když Stavební úřad MMPr v oznámení o zahájení řízení poučil účastníky řízení o skutečnosti, že na dané řízení se vztahuje tento zákon. Účastníci tohoto řízení, tedy i odvolatelé, byli v průběhu řízení řádně poučeni o jejich právech, které mohou uplatňovat, či povinnostech, jež s danými kroky souvisejí, a byla jim dána možnost se se správním spisem seznámit, vyjádřit svá stanoviska a činit návrhy a důkazy, a v řízení jim bylo doručováno zcela v souladu s ust. § 112 stavebního zákona ve spojení s ust. § 2 odst. 5 zákona č. 416/2009 Sb. Stavební úřad MMOI, resp. Stavební úřad MMPr, řádně vyrozuměl účastníky řízení o zahájení stavebního řízení, byla jim poskytnuta zákonná lhůta pro uplatnění námitek a dotčeným orgánům pro uplatnění stanovisek, současně byli před vydáním rozhodnutí

ve věci vyrozumění o tom, že stavební úřad ukončil dokazování, shromáždil veškeré podklady pro rozhodnutí, s kterými měli možnost se seznámit.

Ve vydaném rozhodnutí Stavební úřad MMOI uvedl mj. druh a účel povolované stavby, dále katastrální území, parcelní čísla pozemků podle katastru nemovitostí, na kterých se stavba povoluje a podmínky pro provedení stavby, především z hlediska její komplexnosti a plynulosti, napojení na dopravní a technickou infrastrukturu, odvádění povrchových vod, úprav okolí stavby, ochrany životního prostředí, popřípadě též podmínky pro užívání stavby nebo odstranění stavby. Jak bylo již výše uvedeno, řádně se zabýval souladem předmětné stavby s územním rozhodnutím včetně jeho změny. Dále také souladem stavby s podmínkami dotčených orgánů, s obecnými požadavky na využívání území a také technickými požadavky na stavby. V průběhu řízení byly vneseny a předloženy námitky účastníků řízení. Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi v rozsahu stavebních objektů povolované stavby a v mezích jejich uplatnění vypořádal, přičemž vycházel z obecných technických požadavků na výstavbu a ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná. Stavební úřad MMOI v odůvodnění stavebního povolení stavby sdělil důvody výroku rozhodnutí, uvedl podklady i právní ustanovení pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení i informace o tom, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

Na základě těchto skutečností a provedeného posouzení pak neměl Stavební úřad MMOI žádný důvod projednávanou stavbu pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu citovaných stavebních objektů napadeným rozhodnutím nepovolit. Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI postupoval správně, když provedení předmětné stavby pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu uvedeném ve výrokové části stavebního povolení, podle výsledků z provedeného stavebního, rozhodnutím ze dne 24. 11. 2021, povolil.

Pochybení však Odbor SR KÚOK zjistil ve skutečnosti, že Stavební úřad MMOI vydal rozhodnutí, jímž povolil stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu jím povolených stavebních objektů, přičemž ve výroku neuvedl všechny podmínky vyplývající ze stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, obsažené v závazných stanoviscích vydaných k tomuto záměru. Z ust. § 149 odst. 1 správního řádu vyplývá, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení, a že obsah závazného stanoviska je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Rozhodující správní orgán tak musí při vydávání rozhodnutí podmíněného závazným stanoviskem respektovat závazné stanovisko, tzn., že Stavební úřad MMOI byl povinen bezesbýtku respektovat obsah závazného stanoviska a podmínky v něm stanovené jednoduše převzít do výrokové části svého rozhodnutí. Není možné, aby si ze závazného stanoviska vybral pouze tu část, o které je přesvědčen, že dopadá na projednávanou věc, neboť jeho rozhodnutí je závazným stanoviskem podmíněno a nemůže se od něj jakkoli odchýlit. Podmíněnost rozhodnutí závazným stanoviskem je zdůrazněna v odst. 4 daného ustanovení, podle kterého jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Odbor SR KÚOK proto uvedené pochybení, i s ohledem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č.j. 38 A 6/2020 - 230, napravit upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to doplněním všech podmínek stanovených závaznými stanovisky vydanými k záměru, které nebyly ze strany Stavebního úřadu MMOI do napadeného rozhodnutí převzaty.

Dalším důvodem, proč Odbor SR KÚOK jako odvolací orgán předmětné rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI změnil, byla skutečnost, že dvě přezkoumávaná závazná stanoviska předložená k danému záměru byla na základě žádosti Odboru SR KÚOK o jejich potvrzení nebo změnu nadřízenými správními orgány příslušnými k jejich přezkoumání změněna, resp. doplněna o další podmínky. Jedná se o koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova, Odboru dopravy a územního rozvoje, ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/Tes, do něhož Krajský úřad Olomouckého kraje, příslušný k posouzení tohoto stanoviska, závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší doplnil o jeho odůvodnění a závazné stanovisko silničního správního úřadu nahradil souhlasem bez stanovení podmínek pouze s upozorněním pro stavebníka a doplnil o odůvodnění. Dále jde o závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zříděl č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, ze dne 30. 4. 2020, které bylo ministrem zdravotnictví, příslušným k posouzení tohoto stanoviska, v celém rozsahu nahrazeno stanoviskem ze dne 22. 2. 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, kde doplnil, resp. upravil stanovené podmínky. Důvodem pro změnu pak byla také skutečnost, že závazné stanovisko Magistrátu města Přerova pod č. j. MMPPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, k vlivům na vodní poměry, jehož podmínky Stavební úřad MMOI zapracoval do podmínek rozhodnutí, není závazným pokladem pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI v rozsahu povolovaných stavebních objektů, resp. na povolované stavební objekty v tomto řízení se nevztahuje (závazné stanovisko přímo vyjmenovává stavební objekty, na které se vztahuje). Dále Odbor SR KÚOK na základě kontroly vymezení účastníků řízení a s ohledem na změnu ve vlastnictví na LV č. 18486 v kat. území Přerov, provedl úpravu ve vymezení účastníků řízení jako vlastníků pozemků, na kterých má být stavba prováděna.

Jak bylo již také výše uvedeno, v průběhu odvolacího řízení byla žadatelkou doložena aktualizovaná stanoviska vlastníků a správců inženýrských sítí ČEZ Distribuce, a.s., CETIN, a.s., GasNet, s.r.o.). Uvedená stanoviska prodlužovala platnost stanovisek k danému záměru již dříve předložených, resp. byla vydána stanoviska nová, která byla obsahově shodná, resp. nestanovovala žádné nové podmínky.

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu může odvolací orgán rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu změnit, pokud tím žádnému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, nebude hrozit újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Pokud je tato podmínka splněna, je podle názoru Odboru SR KÚOK třeba v souladu s ust. § 6 odst. 2 věta první správního řádu upřednostnit změnu prvoinstančního rozhodnutí před jeho zrušením a vrácením věci k novému projednání.

Odbor SR KÚOK při změně rozhodnutí vycházel z obsahu napadeného rozhodnutí a všech podkladů předložených k žádosti o vydání stavebního povolení na předmětnou stavbu v rozsahu v tomto řízení povolovaných stavebních objektů, přičemž na základě obsahu doplněných podmínek usoudil, že nemají žádný vliv na obsah předloženého záměru, tj. nepožadují úpravu či doplnění projektové dokumentace stavby a současně nepožadují ani doplnění nových podkladů pro projednání žádosti o vydání stavebního povolení. Odbor SR KÚOK je tak názoru, že výše uvedené doplnění podmínek, resp. jejich úprava nezakládá důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

Doplnění, resp. vyjmutí podmínek k projednávanému záměru tak bylo možné napravit v odvolacím řízení upravením údajů ve výrokové části rozhodnutí, a to zejména na základě podkladů shromážděných pro jeho vydání v průběhu prvoinstančního řízení. Odbor SR KÚOK také dodává, že pokud by napadené rozhodnutí z uvedených důvodů zrušil a věc vrátil Stavebnímu úřadu MMOI k novému projednání, Stavební úřad MMOI

by v novém projednání věci prakticky pouze provedl opravu textu daného rozhodnutí, tj. doplnil (resp. odstranil) by výše uvedené podmínky, což by však nemělo žádný vliv na výsledek vedeného řízení. Podle názoru Odboru SR KÚOK by tímto postupem došlo pouze ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci předmětné stavby s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ a také k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Odbor SR KÚOK tak po posouzení dané věci dospěl k závěru, že uvedená doplnění, resp. úpravy závazných stanovisek nejsou takového charakteru, aby způsobovala nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI a byla důvodem pro jeho zrušení. Současně Odbor SR KÚOK usoudil, že změnou části napadeného rozhodnutí, upravením výroku rozhodnutí, tj. doplněním, resp. úpravou podmínek ze závazných stanovisek, nehrozí žádnému z účastníků řízení újma z důvodu ztráty možnosti se odvolat, protože nikomu z účastníků řízení nebyla napadeným rozhodnutím ukládána žádná povinnost. Nejedná se ani o změnu rozhodnutí v neprospěch odvolatele ve smyslu ust. § 90 odst. 3 správního řádu. V souladu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu tak bylo možné „nedostatky“ napadeného rozhodnutí napravit v rámci odvolacího řízení, proto Odbor SR KÚOK výrokovou část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI změnil a zbývající část potvrdil, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

K podaným odvoláním výše uvedeným Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že některé z uplatněných námitek spolků Krajina Dluhonice, z.s., a Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, uvedené v jejich podaných odvoláních, jsou obsahově shodné s námitkami podanými spolkem Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, do vedeného řízení o povolení předmětné stavby.

Jak již bylo výše uvedeno, Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi v rozsahu citovaných stavebních objektů jím povolovaných a v mezích jejich uplatnění vypořádal, i když, jak správně Stavební úřad MMOI vyhodnotil, v daném případě se u některých z nich jedná o námitky, které přesahují rozsah námitek, které můžou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námitkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních.

Stavební úřad přezkoumává podanou žádost a připojené podklady ve smyslu ust. § 111 stavebního zákona z hledisek v něm uvedených (viz výše), a v tomto smyslu pak Odbor SR KÚOK přistoupil k přezkoumávání námitek odvolatelů. Současně je však třeba uvést, že podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, a osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se dle zvláštního právního předpisu zabývá. Tím je dán věcný rozsah námitek (tj. „co“ lze namítat). Druhou podmínkou je, aby účastník, který takovou námitku uplatňuje, tvrdil přímé dotčení na svých specifikovaných právech. Zde jde o osobní rozsah, tj. „kdo“ a v jakém postavení může námitky uplatňovat. Pokud některá z těchto podmínek není splněna, nejde o námitku ve smyslu uvedeného ustanovení, pročez ji stavební úřad nemusí posuzovat při postupu dle ust. § 114 odst. 3 stavebního zákona, tj. na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková

námítka nepřesahuje rozsah jeho působnosti za stavu, kdy nedošlo k dohodě mezi účastníky řízení. Současně platí, že k námitkám, které překračují uvedený rozsah, se nepřihlíží. Dále podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona platí, že se nepřihlíží k námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování územně plánovací dokumentace nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území. Toto ustanovení je odrazem skutečnosti, že předmět stavebního řízení je zcela odlišný od předchozího územního plánování a územního rozhodování.

Proto ty námitky, které se vztahují k přecházejícím fázím, nelze v rámci stavebního řízení účinně uplatnit. Námitky, které se věcně týkají jiného řízení, mají být uplatňovány právě v tomto řízení. V územním řízení se posuzuje stavební záměr z hlediska jeho zasazení do území a jeho uzpůsobení veřejným zájmům v území, přičemž se bere zřetel na stanoviska dotčených orgánů, řádně uplatněné námitky účastníků řízení a stanoví se podmínky pro uskutečnění záměru v území a požadavky na změnu záměru podle výsledků územního řízení. Ve stavebním řízení se však jedná již jen o posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy (§ 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona). Odbor SR KÚOK se pak může při přezkumu stavebního povolení zabývat pouze těmi námitkami, které mají přímý vztah k předmětu stavebního řízení. Bylo-li tedy vydáno pravomocné rozhodnutí o umístění stavby, nelze se již námitkami směřujícími proti umístění zabývat ve stavebním řízení.

Jak již bylo uvedeno, podle ust. § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., může být spolek, za splnění podmínek daných § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., účastníkem navazujícího, tj. v daném případě stavebního řízení. Tento účastník může uplatňovat pouze námitky, pokud je projednávaným záměrem dotčen takový veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá (viz § 114 odst. 1 stavebního zákona). V tomto případě se jedná o ochranu přírody a krajiny, čímž se podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Okruh relevantních námitek, které může dotčená veřejnost v navazujícím řízení uplatnit, logicky vychází z předmětu navazujícího řízení a také ze skutečnosti, že posuzování vlivů na životní prostředí bylo ukončeno a správní orgán příslušný k vedení navazujícího řízení disponuje závazným stanoviskem EIA. Námitky tak mohou zejména poukazovat na nesoulad provedení záměru s podmínkami závazného stanoviska EIA, připomínat další dokumenty a výstupy pořízené v průběhu procesu posuzování vlivů záměru na životní prostředí, které musí správní orgán zahrnout mezi podklady rozhodnutí, nebo namítat nedostatky verifikačního stanoviska, které není samostatně přezkoumatelné. Oproti tomu nemohou námitky uplatněné dotčenou veřejností sloužit k hájení osobních zájmů spolku nebo jeho členů, které nemají žádnou spojitost s vlivy zamýšleného záměru na životní prostředí. Účast dotčené veřejnosti, tady mj. uvedených spolků, v řízení, stejně jako žalobní legitimace, není koncipována ani k ochraně nesouvisejících zájmů ostatních osob. Vedle toho je účastenství v navazujícím řízení logicky omezeno předmětem vedeného řízení, v daném případě se nejedná o stavbu dálnice jako celku, ale pouze o celkem 5 dílčích stavebních objektů v areálu společnosti PRECHEZA a.s. Uvedené spolky Krajina Dluhonice, z.s., Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tedy nemohou podávat

námítky, které přesahují výše uvedené vymezení, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námítkám nepřihlíží.

Z předloženého správního spisu je zřejmé, že námítky týkající se neoprávněného užívání pozemku parc.č. 7108/180 v k.ú. Přerov a současně legalizace nepovolené stavby skládky zelené skalice odvolatele Milana Tomečka jsou obsahově shodné s námítkami podanými do vedeného stavebního řízení ve věci předmětné stavby. Milan Tomeček je účastníkem řízení dle § 109 písm. c) stavebního zákona, a může uplatňovat proti projednávanému záměru pouze námítky v takovém rozsahu, jakým je jeho právo přímo dotčeno (viz § 114 odst. 1 stavebního zákona). Nemůže tak podávat námítky, které přesahují rozsah námítek, které může tento účastník řízení uplatnit, resp. stavební úřad ani odvolací orgán k takto podaným námítkám nepřihlíží.

To znamená, že v tomto ustanovení stavební zákon upřesňuje „charakter“ námítek, které může účastník ve stavebním řízení s úspěchem uplatnit, tj. uplatňuje vůči nim koncentrační zásadu. Z uvedeného vyplývá, že k podaným námítkám, které se netýkají předmětu nyní přezkoumávaného stavebního řízení a vydaného rozhodnutí, a které účastníci řízení nejsou oprávněni uplatňovat, jelikož se netýkají přímého dotčení jejich zájmů, se, v souladu s ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, nepřihlíží.

Stavební úřad MMOI se uvedenými námítkami přesto zabýval, přičemž vycházel nejen z obecných technických požadavků na výstavbu, ale i ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mj. ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná, a na jejichž základě shledal podané námítky ve stavebním řízení jako neopodstatněné. Odbor SR KÚOK tak dospěl k závěru, že Stavební úřad MMOI se všemi námítkami podanými účastníky řízení řádně zabýval a beze zbytku se s nimi v rozsahu citovaných stavebních objektů jím povolovaných a v mezích jejich uplatnění vypořádal, přičemž Odbor SR KÚOK se jako odvolací orgán se stanoviskem Stavebního úřadu MMOI k podaným námítkám, resp. s jeho závěry učiněnými ve vztahu k podaným námítkám, v podstatě ztotožnil. Odbor SR KÚOK pro úplnost v souvislosti s přezkoumáním souladu předmětného záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ v rozsahu v tomto řízení povolovaných stavebních objektů s právními předpisy k takto podaným námítkám uvádí následující.

K námítkám odvolatele Milana Tomečka uvedeným v jeho odvolání Odbor SR KÚOK sděluje následující:

K námitce, že jako spoluvlastník pozemku parc.č. 7108/180 v k. ú. Přerov nesouhlasí se stavbou SO 166 Obslužná komunikace Prechezy a SO 782 Úprava skládky zelené skalice, protože tento pozemek společnost PRECHEZA, a.s., užívá bez jeho souhlasu a řádné nájemní smlouvy, se vyjádřil již Stavební úřad MMOI v napadeném rozhodnutí, přičemž Odbor SR KÚOK se s tímto vypořádáním ztotožnil. Jak uvedl Stavební úřad MMOI, námitka týkající se nájmu pozemku je věcí občanskoprávní, a s jejím řešením je nutné se obrátit na společnost PRECHEZA a.s. Jak dále Odbor SR KÚOK z výpisu z katastru nemovitostí zjistil, společnost PRECHEZA, a.s., je spoluvlastníkem pozemku parc.č. 7108/180 v k. ú. Přerov se spoluvlastnickým podílem o velikosti id. 59/90, má tedy také právo, jako spoluvlastník tohoto pozemku, jej užívat. Nicméně, jak již bylo uvedeno, jedná se o věc občanskoprávní, přičemž zásah do vlastnických práv se řídí obecnými ustanoveními zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Znamená to, že vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje. Pokud dojde k zásahu do vlastnického práva a nedojde k dohodě, rozhoduje soud. Jedná se o občanskoprávní námitku, k jejímuž posuzování

a rozhodnutí o ní je kompetentní pouze příslušný soud, nikoliv stavební úřad nebo nadřízený orgán. Proto se Odbor SR KÚOK dále touto námitkou podrobněji nezabýval.

Podle Odboru SR KÚOK současně nelze souhlasit s názorem odvolatele, že stavbu nelze realizovat v rámci působnosti zákona č. 416/2009 Sb., neboť tyto objekty mají sloužit pouze soukromé společnosti PRECHEZA, a.s., nikoliv pro stavbu dálnice. Jak bylo k veřejně prospěšným stavbám dopravní infrastruktury v rozhodnutí Odboru SR KÚOK pod č. j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021, mj. uvedeno, *„Záměr stavby dopravní nebo technické infrastruktury, která je v územním plánu zařazena mezi VPS a je uvedena a popsána v textu výrokové části vydaného územního plánu, je nutno chápat jako funkční objektový celek, resp. soubor staveb, který je tvořen stavbou hlavní a k ní náležejícími vedlejšími stavbami. Z výše uvedeného vyplývá, že součástí VPS jsou kromě hlavní stavby také stavby vedlejší náležející do celkové objektové skladby stavby, bez kterých by nebylo možné tuto stavbu realizovat a řádně užívat pro stanovený účel. ... Jako tento celek je třeba stavbu dopravní nebo technické infrastruktury posuzovat, neboť jako celek byla zařazena v územním plánu do VPS (bez nutnosti vyjmenovat všechny její dílčí objekty).“* Stavební objekty v tomto řízení posuzované jsou stavbami vedlejšími, resp. souvisejícími (SO 163 Příjezd k ZUN č.10 v km 82,600 vpravo a SO 164 Příjezd k RN č.13 v km 83,550-83,750 vpravo) a dále stavbami vyvolanými stavbou dálnice D1 0136, tj. stavby, které se v současném stavu dostávají do kolize se stavbou dálnice, přičemž bez jejich úpravy by nebylo možné stavbu dálnice vybudovat (SO 151 Přístupová cesta Prechezy km 82,892, SO 166 Obslužná komunikace Prechezy, SO 782 Úprava skládky zelené skalice). Jedná se tedy o stavební objekty, *bez kterých by nebylo možné tuto stavbu realizovat a řádně užívat pro stanovený účel*, tudíž jsou jednoznačně součástí stavby dálnice D1 0136, resp. s ní tvoří funkční objektový celek. Přitom pro takové posouzení je bezpředmětné, zda stavba (její úprava), která byla stavbou dálnice D1 0136 vyvolána, sloužila či bude sloužit k soukromým či veřejným účelům. Podstatné je, že tyto stavební objekty jsou nedílnou součástí stavby dálnice D1 0136, na níž se vztahuje zákon č. 416/2009 Sb., tudíž i na ně se tento zákon vztahuje. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K tomu, že projektová dokumentace neřeší výšku hráze skládky zelené skalice, jejíž koruna má být podle rozhodnutí č.j. VÚPA1310/76 Me/Hb, ze dne 17. 8. 1976, nad hladinou stoleté vody, a že povodeň v roce 1997 prokázala, že hráz takovou výšku nemá, a neslouží jako ochrana před únikem kyselých vod a před povodňovou vlnou, jak to vyžaduje uvedené povolení, a že také není řešeno, jak se navýšení hráze dotkne realizace samotné stavby dálnice, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Jak Odbor SR KÚOK zjistil z předloženého správního spisu, a jak také uvedl Stavební úřad MMOI ve svém vyjádření k podaným odvoláním, odvolatelem citované rozhodnutí o přípustnosti stavby č.j. VÚPA1310/76 Me/Hb, ze dne 17. 8. 1976, se týká výstavby skládky zelené skalice „C“, která stavebně navazovala na skládky „A“ a „B“. Povolena byla pouze jako stavba s dočasným charakterem, její užívání bylo povoleno na základě kolaudačního rozhodnutí pod č. 273/82, zn. VÚAP 3558/82.332/2-273/Šk/Ne, ze dne 20. 12. 1982. Jak dále Stavební úřad MMOI také uvedl, skládka zelené skalice „C“ byla v 90. letech odstraněna a dnes již neexistuje. Existenci, resp. neexistenci této skládky si lze ověřit nahlédnutím do mapy prostřednictvím veřejně přístupné aplikace Mapy.cz na webové stránce <https://mapy.cz/>, zejména Ortofoto mapy z let 2001 - 2003, kde je sice ještě zřejmý půdorys meziskladu „C“ (avšak bez jakéhokoliv obsahu), resp. z let 2004 - 2006, kde je v místě meziskladu „C“ travnatá plocha. Naproti tomu předmětem stavebního povolení posuzovaného v tomto odvolacím řízení je úprava meziskladu

zelené skalice „A“, jejíž výstavba byla povolena rozhodnutím o přípustnosti stavby Odboru výstavby MěstNV v Přerově z července 1970 pod č.j. Výst. 652/70-H/8. Jak je zřejmé z projektové dokumentace stavby, stavební úpravy meziskladu zelené skalice „A“ zahrnují změnu půdorysu meziskladu „A“ s vybudováním severozápadního svahu a celoplošné zatěsnění dna tohoto meziskladu s úpravou břehů. Součástí je i navýšení a doplnění původní ochranné železobetonové stěny tak, aby její úroveň vyhovovala výškové úrovni povodňové hladiny Q100 (tzv. stoleté vody). Přičemž tato úprava a provedení nových těsnících vrstev meziskladu „A“ má za úkol zajistit zlepšení ochrany vod oproti nynějšímu stavu.

K tomu, že není řešeno, jak se navýšení hráze dotkne realizace stavby dálnice, Odbor SR KÚOK musí oponovat tím, že stavební úpravy meziskladu zelené skalice „A“ byly navrhovány, resp. jsou řešeny, v souvislosti se stavbou dálnice D1 jako celku, zejména v souvislosti se stavebním objektem SO 209 Estakáda v km 82,973 přes Bečvu a žel. trať Olomouc – Přerov, který právě úpravu tohoto meziskladu vyvolal. Jak se navýšení hráze, resp. realizace SO 782 - Úprava skládky zelené skalice, či spíše naopak, jak se výstavba dálnice D1 0136 dotkne zmiňované skládky, je zcela zřejmé z předložené projektové dokumentace stavby. Nadto je třeba uvést, že umístění a tvar navrhované stavby je předmětem územního řízení, a námitky týkající se umístění stavby je třeba uplatnit v územním řízení, přičemž k námitkám vztahujícím se k předcházejícím fázím (územní řízení, územní plánování) se nepřihlíží. Navíc žádný z dotčených orgánů proti záměru neuplatnil žádné námitky v tomto směru, resp. všechna stanoviska příslušných dotčených orgánů, včetně stanoviska z hlediska vodoprávního byla kladná. Odbor SR KÚOK tak výše uvedené námitky posoudil jako nedůvodné a neopodstatněné.

K námitkám, že ve stavebním povolení není uvedeno, jak se stavba uvedených objektů dotkne již vydaných povolení na realizaci protipovodňových staveb podle rozhodnutí zn. Vod. 405/2-1972-Ha ze dne 26. 1. 1972 a rozhodnutí pod stejnou značkou ze dne 26. 6. 1972, kterými byla právnímu předchůdci společnosti PRECHEZA, a.s. uložena povinnost provést protipovodňovou ochranu Dluhonic a objektů kritické infrastruktury, např. železničních tratí a rozvodny v Dluhonicích, a která jsou stále platná, jelikož na jejich základě byl povolen provoz právnímu předchůdci společnosti PRECHEZA, a.s., a že pokud je na pozemky již vydáno rozhodnutí na jednu stavbu, nelze vydat rozhodnutí další, a také, že v důsledku neprovedení těchto staveb bylo v roce 1997 v Dluhonicích zbouráno 10 domů a na více než týden vyřazeny objekty kritické infrastruktury státu, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Předně je nezbytné uvést, že otázka případných povinností společnosti PRECHEZA, a.s., ohledně vybudování protipovodňových opatření není předmětem tohoto stavebního řízení. Stavebnímu úřadu MMOI ani Odboru SR KÚOK nebyl předložen žádný důkaz o existenci těchto stavebních povolení na protipovodňové opatření vydaných právním předchůdcům společnosti PRECHEZA, a.s., a ani příslušný vodoprávní úřad, do jehož působnosti tato problematika spadá, ve svém závazném stanovisku žádnou překážku bránící realizaci stavby v tomto smyslu neindikoval. Současně ani nadřízený ústřední vodoprávní úřad, tj. Ministerstvo zemědělství, který přezkoumával v rámci odvolacích námitek toto závazné stanovisko, neshledal postup vodoprávního úřadu při vydání závazného stanoviska k předmětné stavbě nezákonným a potvrdil jej. Dále je opětovně třeba uvést, že umístění stavby je předmětem územního řízení, a námitky týkající se umístění stavby, resp. kolize s již dříve umístěnou stavbou, je třeba uplatnit v územním řízení. Účastníci řízení tuto námitku v územních řízeních neuplatnili, ačkoliv ji uplatnit mohli, přičemž, jak již bylo

výše uvedeno, k námitkám vztahujícím se k předcházejícím fázím (územní řízení, územní plánování) se nepřihlíží.

K tomu, že citovaná povolení jsou stále platná, a že pokud je na pozemky již vydáno rozhodnutí na jednu stavbu, nelze vydat rozhodnutí další, a že protipovodňové úpravy nebyly realizovány, Odbor SR KÚOK dodává, že vydaná povolení již platnost pozbyla. V případě, že stavba povolená na základě stavebních povolení, kdy v tomto případě jde o povolení z roku 1972, nebyla provedena, je zcela jednoznačné, že tato stavební povolení již dnes neplatí a v žádném případě netvoří překážku, o které se odvolatel zmiňuje, tedy pokud je na pozemky vydáno rozhodnutí o umístění na jednu stavbu, nelze již na tomto pozemku vydat rozhodnutí o umístění stavby další.

Na základě výše uvedeného tak nelze souhlasit s tvrzením odvolatele, že může dojít k rozporu s již dříve vydanými rozhodnutími, a současně s tím, že Stavební úřad MMOI nezjistil všechny okolnosti nutné pro vydání rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak námitky odvolatele posoudil jako nedůvodné a neopodstatněné.

K námitkám odvolatelů spolku Krajina Dluhonice, z.s. (KD) a spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu (DZ) uvedeným v jejich odvoláních Odbor SR KÚOK sděluje následující:

Odbor SR KÚOK nejprve k námitkám spolků Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu a Krajina Dluhonice, z.s., uplatněným v jejich podaných odvoláních uvádí, že tyto jsou z hlediska formy a obsahu obdobné a v jednotlivých bodech se navzájem prolínají, a proto tak k nim i Odbor SR KÚOK při jejich vypořádání přistoupil, a to i s ohledem na posuzovanou stavbu v rozsahu jejího povolení, a nikoliv jako stavbu kategorie pozemní komunikace „*dálnice*“ jako stavby hlavní v posuzovaném souboru staveb pod názvem „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov*“.

Námitkou pod bodem č. 1 spolky shodně namítají rozpor ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA. Uvádějí, že novela zákona č. 100/2001 Sb., tj. zákon č. 256/2016 Sb., která obsahuje § 23a o prioritních stavbách, byla schválena účelově pro konkrétní záměry, v rozporu s požadavky jmenovanými články směrnice EIA, kdy vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, ve znění stanoviska ministra ŽP ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, podle § 23a zákona č. 100/2001 Sb. o prioritních dopravních stavbách ČR a dle nařízení vlády č. 283/2016 Sb. považují za nesprávné, neboť jde o rozpor s účelem citovaného zákona o efektivní účasti dotčené veřejnosti a se směrnicí EIA. Uvádějí také námitky proti právnímu rámci o schvalování závazných stanovisek EIA týkajících se prioritních dopravních staveb, tedy i dálnice D0136, což probíhá bez řádného nového procesu EIA s přiměřenými lhůtami, bez vyjádření dotčené veřejnosti a bez objektivního posouzení variant (i s účastí veřejností), přičemž zákon č. 256/2016 Sb. považují za odporující právu EU. Schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp. ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb., ve znění od 21. 11. 2021, byl porušen účel směrnice EIA, takže bude nutné dle čl. 67 Smlouvy o fungování EU předložit spor o souladu zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA Soudnímu dvoru EU k soudnímu přezkoumání. Uvádějí také, že jim je známý nálezný Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, zn. Pl. ÚS 44/18, dle kterého je zákon č. 256/2016 Sb. souladný s Ústavou ČR, nicméně za podstatné je nutné považovat aktuální skutečnost, že citovaný nálezný ÚS se nezabýval aktuálním zněním ust. § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., platném od 21. 11. 2021, takže bude nutné zákonnost tohoto ustanovení znovu správním soudem či ÚS posoudit.

Námitkou pod bodem č. 6 spolky shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska MŽP ze

dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a dále zákonnosti ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, a zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a současně také zákonnosti procesu EIA v letech 1999 – 2000, což ve svých odvoláních shodně a velmi podrobně na cca 20 (KD), resp. 21 (DZ) stranách rozvádějí. Uvádějí, že součástí spisu jsou závazná stanoviska EIA, a to závazné stanovisko ze dne 30. 11. 2016, a závazné stanovisko ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně, ověřovací závazné stanovisko ze dne 23. 6. 2021, a stanovisko ze dne 15. 12. 2000, a že proces EIA na předmětnou dálnici D0136 probíhal od června 1999, a skončil vydáním „odborného“ stanoviska EIA pod č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e.o., ze dne 15. 12. 2000.

Pod bodem 6.2 namítají nezákonnost procesu EIA a nezákonnost vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a také nezákonnost vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16. Uvádějí, že stanovisko EIA z roku 2000, které považují za nezákonné, je s podklady procesu EIA i podkladem pro vydání závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění stanoviska ze dne 30. 12. 2020 o jeho změně. Zejména opakovaně namítají, že nedošlo k řádnému posouzení variant dálnice mimo Dluhonice, a to ani v procesu EIA v letech 1999 - 2000, v přípravě DÚR pro získání územního rozhodnutí (2006) a ani při změně MÚK Přerov - sever v letech 2014 – 2016 (bod 6.2)

Námítky pod bodem 6.3 směřují proti schváleným požadavkům závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, přičemž žádají jeho přezkum. Uvádějí, že uložení deseti požadavků v závazném stanovisku EIA není pro ochranu životního prostředí důsledné, a proto žádají do tohoto závazného stanoviska EIA doplnit pět nových požadavků na důslednější ochranu životního prostředí, a to jeden požadavek na ochranu ovzduší, dva požadavky na ochranu před hlukem, dále jeden požadavek týkající se Projektu vegetačních úprav a jeden požadavek týkající se protihlukových stěn (PHS) a vegetace. Dále navrhuje změnit jeden požadavek týkající se výsadby zeleně u PHS. Navrhuje také vypracovat novou Rozptylovou studii, neboť ta stávající z května 2016 je dle nich zastaralá. Nová Rozptylová studie musí zohlednit zpřísněný limit PM_{2,5} od 1. 1. 2020 a případně uloží konkrétní zmírňující opatření, pokud dojde k překročení ročního limitu hlavních škodlivin. Namítají, že u rodinného domu v Dluhonicích dochází k překračování denních imisních limitů pro P10 a ročních imisních limitů pro benzo(a)pyren, přitom závazné stanovisko ke znečištění ovzduší uzavírá, že záměr je při realizaci opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší akceptovatelný, a ministr ŽP uzavírá, že umístění dálnice a její vlivy na obyvatele jsou přijatelné, neboť samotná stavba dálnice žádné limity nepřekračuje. Spolky se přesto domnívají, že každé zlepšení imisní situace je nutné realizovat, a je nutné, aby před povolením dálnice D0136 byly všechny imisní limity nově přepočítány a navržena konkrétní reálná zmírňující opatření, a aby byly limity dodrženy, příp. aby došlo k posunu trasy dálnice aspoň o 150 metrů na východ od Dluhonic.

Námítky pod bodem 6.4 směřují proti ověřovacímu závaznému stanovisku EIA ze dne 23. 6. 2021 pod č. j. MZP/2021/710/2965, přičemž žádají jeho přezkum. Podle spolků bylo vydání tohoto závazného stanoviska provedeno v rozporu se zákonem, resp. ust. § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., kdy ŘSD ČR sice formálně podalo svou žádost v souladu s citovaným ustanovením, nicméně tuto doplnilo o nové znění dokumentace z 4/2021, která v době podání žádosti neexistovala, žádost tak byla reálně opožděná, a MŽP mělo vydat nesouhlasné ověřovací stanovisko.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu vydaného závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí (MŽP) k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, závazného stanoviska MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, a také proti zákonnosti stanoviska MŽP k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., ze dne 15. 12. 2000, a procesu EIA předcházejícímu vydání tohoto stanoviska v letech 1999 - 2000, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal ministra životního prostředí, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který tato napadená závazná stanoviska vydal, o jejich potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel „Závazné stanovisko k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu závazného stanoviska“ pod Spis zn.: P/4068, č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, ministra životního prostředí, podle kterého nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení předmětných závazných stanovisek podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu, a proto ministr životního prostředí tato závazná stanoviska, tj. závazné stanovisko MŽP k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska MŽP ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, a také závazné stanovisko MŽP k ověření změn prioritního dopravního záměru ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, potvrdil.

Ve svém závazném stanovisku ministr životního prostředí k závazným stanoviskům nejprve uvedl, že záměr „Dálnice D1 0136 Říkovice - Přerov“ byl podroben procesu posuzování vlivů na životní prostředí jako prioritní dopravní záměr (dále jen „proces EIA“) podle ust. § 23a zákona č. 100/2001 Sb. v roce 2016. Prioritní souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru „D1 0136 Říkovice - Přerov“ na životní prostředí (dále jen „prioritní stanovisko EIA“) vydalo MŽP dne 30. 11. 2016 pod č. j. 63946/ENV/16. Ministr životního prostředí následně vydal závazné stanovisko ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981, k žádosti odvolacího správního orgánu o potvrzení či změnu prioritního stanoviska EIA, v rámci kterého došlo ke změně opatření pro fázi přípravy, resp. opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí pro navazující řízení. Závazné stanovisko k ověření změn prioritního dopravního záměru pro účely navazujícího řízení (stavební řízení) bylo vydáno dne 23. 6. 2021 pod č.j. MZP/2021/710/2965 (dále jen „stanovisko ke změnám“).

Dále mj. také, že žádost Odboru SR KÚOK o přezkoumání předmětných závazných stanovisek ministerstva spolu s příslušným spisovým materiálem předložil k posouzení rozkladové komisi ustavené podle ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu a také, že s přihlédnutím k jejímu návrhu dospěl k závěru, že předmětná stanoviska přísluší potvrdit, jelikož byla vydána ministerstvem jako věcně příslušným správním orgánem v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb.

Ministr životního prostředí poté uvedl, že dospěl k závěru, že námitky, které se týkají problematiky posuzování vlivů na životní prostředí a které jsou obsaženy v obdržených odvoláních spolku Krajina Dluhonice, z.s., a spolku Děti- Země - Klub za udržitelnou dopravu, shledává jako nedůvodné a uvedl k tomu následující.

Nejprve se zabýval námitkami spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu v jeho podání ze dne 27. 12. 2021 a v jeho doplnění ze dne 4. 2. 2022.

K údajnému rozporu ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., se směrnicí EIA, a že schválením zákona č. 256/2016 Sb., resp.

ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., byl údajně porušen účel směrnice EIA a k tomu, že nedošlo údajně k řádnému posouzení vlivů záměru na životní prostředí v procesu EIA, a také k tomu, že zákon č. 256/2016 Sb. je považován za odporující právu EU (bod 1.), ministr uvedl následující.

Námítka spolku je namířena proti právnímu rámci pro vydávání závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. O obdobné námitce již rozhodl Ústavní soud České republiky ve svém nálezu ze dne 17. 7. 2019, Pl. ÚS 44/18, ve kterém se zabýval návrhem Krajského soudu v Ostravě na zrušení ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. V citovaném nálezu Ústavní soud pak shledal, že napadené zákonné ustanovení je v souladu s ústavním pořádkem, a návrh na jeho zrušení zamítl. Dospěl také k závěru, že předmětná právní úprava splňuje kritérium rozumnosti v rámci provedeného testu racionality, neboť byla zvolena regulace schopná dosáhnout stanovených cílů s rozumnou mírou omezení práva dotčené veřejnosti na účast v procesu posuzování vlivů prioritních dopravních záměrů na životní prostředí. Ústavní soud České republiky v bodě 52. odůvodnění svého nálezu mimo jiné konstatoval: *„Speciální postup podle napadeného § 23a zákona č. 100/2001 Sb. u prioritních dopravních záměrů je de facto řešením, v jehož důsledku jsou vlivy prioritních dopravních záměrů na životní prostředí znovu zkoumány, avšak s přihlédnutím k tomu, že předmětem zkoumání jsou dopravní stavby, pro které již bylo vydáno rozhodnutí o jejich umístění, a rovněž byly podrobeny hodnocení jejich vlivů na životní prostředí. Nebylo by tudíž efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí; soulad se současnou právní úpravou je navíc zajištěn prostřednictvím odstavce 4 napadeného ustanovení, podle kterého při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví“.*

Ústavní soud České republiky dále v bodě 63. odůvodnění svého nálezu dospěl k závěru, že: *„Ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. splňuje požadavek obecnosti právní úpravy, neboť neporušuje princip dělby moci a nezasahuje do moci výkonné a soudní. Zákonodárce vymezil tři obecné podmínky a vymezení obsahu čtvrté podmínky - uvedení prioritního dopravního záměru v nařízení vlády - ponechal v gesci vrcholného orgánu moci výkonné. Je proto na orgánech exekutivy, aby nezávisle posoudily splnění čtyř podmínek zákonné úpravy u konkrétního dopravního záměru. Napadeným ustanovením nebylo pro futuro orgánem moci výkonné určeno, že konkrétní stavba je prioritním dopravním záměrem; proto nelze hovořit o tom, že by napadená právní úprava vykazovala spíše prvky správního rozhodnutí, a fakticky tak nahradila rozhodovací činnost správních orgánů, nýbrž má charakter obecného právního předpisu“.*

Ministr dále uvedl, že s ohledem na skutečnost, že výše uvedený nálezu ústavního soudu je podle čl. 89 odst. 2 Ústavy závazný pro všechny orgány i osoby a potvrzuje ústavnost postupu podle ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., považuje tuto námitku (rozpor) za vypořádanou.

Rovněž ministr upozornil na skutečnost, že přijetí znění ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. předcházela odborná i politická dohoda zástupců Ministerstva životního prostředí a vlády s Evropskou komisí (dále jen „Komise“). Komise neuplatnila výhrady ve smyslu případného nesouladu se směrnicí EIA. Naopak výsledné znění reflektuje připomínky, které zástupci Komise uplatnili. Souhlasný postoj Komise byl

v této věci založen na tom, že se jedná výhradně o záměry, které jsou v daném území již pravomocně umístěny, a rovněž že se jedná o záměry, které již byly v minulosti posouzeny podle zákona č. 244/1992 Sb., kde veřejnost měla již jednou přístup do procesu EIA v obdobném rozsahu, který je jí do procesů EIA garantován dnes platným právem. Proto Komise přistoupila na předmětné řešení s výhradou, že dotčená veřejnost musí mít přístup do následného povolovacího procesu, což je samozřejmě zajištěno institutem „navazujících řízení“. Namítaný nesoulad ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA proto považuje za čistě spekulativní, vzhledem k výše uvedené možnosti účasti veřejnosti nebyl proces EIA v případě tohoto záměru obejit. K možnému postupu podle čl. 267 Smlouvy o fungování EU pak ministr uvedl, že se k němu nelze vyjádřit, neboť tento postup je ve výhradní pravomoci soudní moci.

V předmětné věci lze podle ministra rovněž plně odkázat na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č.j. 38 A 6/2020 - 230, konkrétně na body 21 až 24 jeho odůvodnění. Tento správní soud se vyjadřoval ke stejné formulované žalobní námitce s tím, že ji shledal nedůvodnou (např. v bodu 21 poukázal na to, že ve věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 39 A 3/2021, [pravomocně již ukončené] podal k Ústavnímu soudu České republiky návrh na zrušení ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., o které bylo již rozhodnuto jeho nálezem ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18, kterým byl zmiňovaný návrh Krajského soudu v Ostravě zamítnut, v bodu 22. Krajský soud v Ostravě pak výslovně uvedl, že je závěry uvedenými ve výše uvedeném ústavním nálezu vázán).

S ohledem na argumentaci Ústavního soudu České republiky ve výše uvedeném rozhodnutí, s ohledem na názor Krajského soudu v Ostravě, i s ohledem na postoj Komise přísluší podle ministra odmítnout závěr o tom, že by mohly existovat jakékoliv pochybnosti o souladu ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb. se směrnicí EIA. Uvedené námitky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitkám týkajícím se rozporu zákona č. 256/2016 Sb., resp. ustanovení § 23a zákona č. 100/2001 Sb., ve znění od 21. 11. 2021, se směrnicí EIA, Odbor SR KÚOK dodává, že tyto námitky, jak spolky sami v odvolání uvádějí, směřují proti právnímu rámci schvalování závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb. Jelikož tyto námitky směřují do postupu schvalování právních předpisů, jsou tak námitkami, které již nelze uplatnit v rámci správního řízení, jelikož přesahují rozsah námitek, které může účastník řízení tady ve stavebním řízení uplatnit. Současně je nutné konstatovat, že Stavební úřad MMOI ani Odbor SR KÚOK nejsou oprávněni k jejich posuzování a zkoumání jejich souladu s právem, tj. nejsou oprávněni přezkoumávat či dokonce měnit legislativní rámec České republiky. Naopak jsou jím vázáni. Oba spolky ostatně sami uvádějí, že svou právní argumentaci předkládají v odvolacím řízení z opatrnosti a s vědomím, že správní orgány (MŽP či KÚ) tyto právní otázky nemohou řešit.

Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedených skutečností námitku týkající se rozporu ust. §23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA, stejně jako ministr životního prostředí, posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Odbor SR KÚOK k tomu dále poznamenává, že obsahově shodnou námitkou týkající se nezákonného postupu při schvalování změny zákona se podrobně zabýval již ve svém rozhodnutí č.j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021, přičemž ji posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou. Se shodným závěrem se k této námitce také vyjádřil Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, kdy potvrdil správnost postupu správních orgánů v tomto směru. Dále lze pro úplnost

odkázat i na závěry Nejvyššího správního soudu opakovaně přijaté v jeho rozsudcích ze dne 23. 2. 2022, č. j. 3 As 304/2019-79, a ze dne 21. 4. 2022, č. j. 10 As 533/2021-140, a závěry Krajského soudu v Ostravě přijaté v jeho rozsudcích ze dne 23. 9. 2021, č. j. 38 A 4/2021-159 a ze dne 12. 7. 2022, č. j. 38 A 4/202a1-216; www.nssoud.cz.

Ministr dále k údajné nezákonnosti procesu EIA a nezákonnosti vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a nezákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 z důvodu řádného neposouzení dalších možných variant trasy záměru (bod 6.2.), uvedl následující.

Z uváděných textací není dostatečně zřejmé, v čem konkrétně má spočívat údajná nezákonnost prioritního stanoviska EIA, resp. v jakém konkrétním ustanovení zákona prioritní stanovisko EIA pochybilo, či je s ním v rozporu. Stanovisko EIA z roku 2000 s podklady pro jeho vydání lze z pohledu prioritního stanoviska EIA chápat pouze jako doplňující podkladové odborné materiály pro odborné posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Z hlediska závaznosti však byly tyto podklady zkonsumovány v rámci předchozího stupně navazujícího řízení, kde také bylo možné zabývat se plněním podmínek stanoviska EIA z roku 2000. Dále uvedl, že ministerstvo však není příslušné k přezkoumávání plnění podmínek stanovisek EIA v rámci navazujících řízení, zejména pak podmínek stanoviska EIA z roku 2000, které není závazné pro předmětné navazující řízení – toto stanovisko je od účinnosti čl. II bodu 1 zákona č. 39/2015 Sb. zcela nevyužitelné, což bylo ostatně důvodem pro vznik nového stanoviska EIA, tj. předmětného prioritního stanoviska EIA. Jakékoliv diskuse o dalších variantách trasy záměru, které nebyly oznamovatelem předloženy, jsou z hlediska zákonných možností příslušného úřadu bezpředmětné, neboť se nelze domáhat řešení, které oznamovatel nemá v úmyslu realizovat. Ve věci údajného rozporu s účelem Směrnice EIA pak ministr odkázal na předchozí vypořádání námitek v bodě 1. Uvedené námitky spolu s Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou podle ministra důvodné.

K námitkám týkajícím se nezákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 Odbor SR KÚOK dodává, že se jedná o námitky, které mohly být uplatněny v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005, kdy toto stanovisko bylo podkladem pro rozhodování správního orgánu v původním územním řízení, nikoliv podkladem pro nyní přezkoumávané rozhodnutí o povolení výše citovaných stavebních objektů. Tudíž z něho nelze, mimo jiné i s ohledem na skutečnost, že je od 1. 4. 2015 nevyužitelné, vycházet, přičemž ani není součástí předloženého správního spisu. Jak je Odboru SR KÚOK ze své správní činnosti známo (spis Č. j.: KUOK/52899/2006-4/821), proces EIA, resp. stanovisko EIA odvoláními a ani následnou soudní žalobou napaden nebyl. Odbor SR KÚOK opět poznamenává, že obsahově shodnými námitkami týkajícími se nezákonného postupu při vydání stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000 a prioritního stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016 v souvislosti s trasou dálnice podrobně zabýval již ve svém rozhodnutí č.j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021.

K námitkám proti schváleným požadavkům prioritního stanoviska EIA a žádosti o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu (bod 6.3), ministr uvedl následující.

Uváděné textace obsahují návrhy na dílčí úpravy a doplnění stanovených opatření, resp. podmínek prioritního stanoviska EIA. Tyto návrhy však nejsou řádně odůvodněny ve vztahu k provedení hodnocení vlivů na životní prostředí a jejich potřeba není podložena žádnými relevantními odbornými podklady. S podmínkami závazného stanoviska je nutno zacházet mimo jiné s ohledem na princip právní jistoty a nelze je libovolně měnit na základě momentálního názoru či rozpoložení kteréhokoliv účastníka řízení. Změny těchto podmínek jsou navíc možné pouze předepsanými zákonnými

postupy a v omezených případech, tj. zejména v případě prokázání nezákonnosti. To však z obdrženého odvolání dovodit nelze. Tímto nicméně není účastníkovi řízení upíráno právo na uplatnění požadavku na takové podmínky v rámci rozhodnutí správního orgánu příslušného k vedení navazujícího řízení.

Dále, že v případě odkazovaného zkušebního provozu sám účastník řízení podotýká, že citované případy nesouvisí s návrhem požadavku a chce jimi pouze upozornit na problém zneužívání délky zkušebního provozu.

V případě požadavku na projekt vegetačních úprav je podle ministra celkové vyznění požadavků zmatečné, neboť z něj lze usuzovat, že směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k ministerstvu je nejspíše vytýkáno pouze to, že v prioritním stanovisku EIA absentuje požadavek na předložení Projektu vegetační úprav (tj. SO 801 Vegetační úpravy dálnice) do stavebního řízení. Jak však účastník řízení dospěl k přesvědčení, že toto by mělo být vadou prioritního stanoviska EIA, není dostatečně relevantně zdůvodněno z hlediska provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí. Uváděné podrobné požadavky na výsadby se závěrů provedeného hodnocení nijak netýkají a nelze z nich usuzovat, že absencí podmínky v prioritním stanovisku EIA mohly být založeny podmínky pro neposouzené významné negativní vlivy záměru, či vzniknout jiná významná újma životnímu prostředí. Dále uvedl, že odkazované podmínky se pak vesměs týkají jiných stanovisek a vyjádření, nikoliv prioritního stanoviska EIA. K zásadnímu nepochopení požadavků však vede dle ministra skutečnost, že domnívaná absence projektu vegetačních úprav je v rozporu s obsahem dokumentace záměru pro stavební povolení, která byla součástí podkladů prioritního stanoviska EIA a která je veřejně přístupná u předmětného záměru v informačním systému EIA (https://portal.cenia.cz/eiasea/detail/EIA_MZP002X). V rámci průvodní zprávy této dokumentace je jednak opakovaně odkazováno na řešení ozelenění a jiných úprav území v rámci samostatného objektu 801 - Vegetační úpravy dálnice a objektu 804 - Náhradní výsadba, jednak jsou tyto objekty v základních parametrech popsány v průvodní zprávě, a to včetně druhů a počtů navrhovaných dřevin. Především však byly součástí samostatných technických zpráv a výkresů v části C.9 800 Objekty úpravy území (složka s názvem „C.9 800 OBJEKTY UPRAVY UZEMI“, dílčí podsložky „C.9.1 801“ až „C.9.7 863“) elektronické verze dokumentace. Je tedy jednoznačně prokazatelné a nade vše pochybnost, že ministerstvo mělo tyto podklady k dispozici a vycházelo z nich již při vydání prioritního stanoviska EIA, stejně jako to, že účastník řízení měl a nadále má tyto podklady k dispozici na IS EIA. Není tedy pravdou, že by se s těmito podklady nemohl dostatečně a včas seznámit. Účastníkem řízení požadovaná podmínka prioritního stanoviska ve věci projektu vegetačních úprav se tak podle ministra jeví jako zcela bezpředmětná.

Z hlediska poukazovaných tzv. motýlích dálnic je pak podle ministra vhodné upozornit, že se jednalo o jednorázový projekt výzkumu a vývoje v programu EPSILON Technologické agentury ČR, s úplným názvem „Nové technologie vegetačních úprav svahů dálnic pro podporu motýlů“, realizovaný v letech 2015 až 2019. Reálné výsledky tohoto projektu v delší perspektivě a nezávislé potvrzení dosažení předpokládaných cílů projektu dosud chybí. Přes vypracované metodiky a webové stránky k projektu, které je nutné chápat zejména jako výstupy projektu pro získání přiznané státní podpory projektu, je ke dni zpracování tohoto materiálu (tj. 16. 11. 2022) na stránkách Technologické agentury ČR v kolonce Zhodnocení výsledků projektu stále uvedeno pouze: „Jedná se o předběžné údaje, neproběhlo Závěrečné oponentní řízení“. Na základě takovýchto podkladů se nelze odpovědně domáhat změny prioritního závazného stanoviska EIA. Navíc se v tomto případě nejedná o požadavky stávajících

podmínek prioritního stanoviska EIA, ani vlastního provedeného hodnocení vlivů záměru na životní prostředí.

K části odvolání s názvem „Protihlukové stěny a vegetace“ ministr uvedl, že pro tuto část platí vesměs totéž, co u projektu vegetačních úprav výše, tj. že převážně směřuje spíše proti orgánu příslušnému k vedení navazujícího řízení. Směrem k ministerstvu je nejspíše pouze požadováno, aby v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA byla vypracována nová rozptylová studie, vycházející z aktualizovaných dopravních intenzit z Celostátního sčítání dopravy ŘSD k roku 2016 (zveřejněných po vydání prioritního stanoviska EIA), aktualizovaného stavu imisního pozadí (posledních dostupných pětiletých průměrů ČHMÚ) a s uplatněním přísnějšího limitu pro $PM_{2,5}$, platného od roku 2020, a konkrétní a zmírňující opatření v podobě výsadeb. K těmto požadavkům účastníka řízení je podle ministra předně třeba říci, že obdobně jako u ostatních požadavků jsou uplatněné návrhy v zásadě přínosné pro životní prostředí. Je však třeba rozlišovat úkony, které je správní orgán oprávněn činit v rámci svých zákonných postupů, od projevů možné dobré vůle a přesvědčení.

Z hlediska hodnocení vlivů na ovzduší prioritní stanovisko EIA vychází z hodnot příspěvků záměru vypočtených rozptylovou studií a stávajícího pozadí a limitů platných v době vydání prioritního stanoviska EIA. V tomto směru poukazované zpřísnění zákonného limitu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$ z původních $25 \mu g/m^3$ na $20 \mu g/m^3$ od 1. 1. 2020 nemá dopad na platnost závěrů dříve vydaného prioritního stanoviska EIA. Z hlediska hodnocení vlivů na veřejné zdraví pak prioritní stanovisko EIA vychází z „Posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví D1 0136 Říkovice - Přerov“ (RNDr. Marcela Zambojová, 10/2016), přičemž toto hodnocení vychází z hodnot odvozených v rámci charakteristiky nebezpečnosti dané látky dle WHO (World Health Organization), které nejsou vázány na aktuální zákonné limity té které země. V rámci podkladového posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví bylo konkrétně vycházeno ze směrnice „WHO air quality guidelines global update 2005“, která stanovuje směrníkovou hodnotu pro roční průměr suspendovaných částic $PM_{2,5}$, a to dokonce pouhých $10 \mu g/m^3$. V rámci posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví je pak na základě provedených výpočtů konstatováno, že *„Stávající průměrné roční imise PM_{10} v pozadí na úrovni 28,7 až 31,7 $\mu g/m^3$ a u $PM_{2,5}$ 21,9 až 24,8 $\mu g/m^3$ překračují příslušné hodnoty směrníkových koncentrací stanovených WHO. Imisní příspěvky posuzovaného záměru spočítané v rámci rozptylové studie se budou na tomto překračování spolupodílet, avšak hodnoty těchto příspěvků z hlediska zdravotních účinků nezpůsobí předčasnou úmrtnost, nezvýší významně počet let ztráty života ani vznik nových případů onemocnění chronickou bronchitidou ani takové zhoršení průběhu kardiovaskulárních či respiračních onemocnění, které by si vynutilo hospitalizaci.“*

Na základě výše uvedeného lze proto podle ministra konstatovat, že zpřísnění limitu pro $PM_{2,5}$ od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA, a současně že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrníkových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak podle ministra nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení. Předmětem stanoviska ke změnám jsou pak pouze změny vlastního záměru oproti záměru podle prioritního stanoviska EIA a ze zákona se nezabývá změnami metodik či zákonných limitů.

Z výše uvedených důvodů se tak nelze dovolávat zpracování aktualizované rozptylové studie v rámci přezkumného řízení o zákonnosti vydání prioritního stanoviska EIA,

neboť jednak zpracování takového podkladu není předmětem ani úkolem přezkumného řízení, jednak z podkladové rozptylové studie pro vydání prioritního stanoviska EIA nevyplývají uváděné vady či nezákonnosti. Stejně tak není dostatečně doloženo, že by předpokládané návrhy výsadeb nemohly skutečně působit zmírňujícím účinkem. Pouhá existence novější Metodiky pro kvantifikaci efektu výsadeb vegetačních bariér na snížení koncentrací suspendovaných částic z června roku 2016, zpracovaná v rámci výzkumného projektu Technologické agentury ČR, není dostatečným důkazem pro tvrzení, že dokumentací pro stavební povolení záměru navržené (viz objekty 801, 804 a další) a opatřením, resp. podmínkou č. 17, příp. 13 prioritního stanoviska EIA žádané výsadby dřevin, jsou z hlediska požadovaného efektu skutečně v celém rozsahu nefunkční, ani že by bez tohoto opatření mohl mít záměr neposouzené významné vlivy na životní prostředí. Samotná metodika v rámci odvolatelem citovaného odstavce metodiky k dosavadním postupům při určování rozsahu kompenzačních opatření podle zákona o ochraně ovzduší zároveň dodává, že poukazovaná metodika uvedené dosavadní postupy ani nezahrnuje do rešerše, ani nediskutuje, neboť je nelze podložit relevantní literaturou. Tvrzení odvolatele o nefunkčnosti navržených opatření je tak zjevně dostatečně nepodložené. Otázku možného nezávislého prověření alternativního řešení opatření dle této nové metodiky a porovnání s efektem uplatněného návrhu je jistě možné řešit, nikoliv však z důvodu prokázané závadnosti stávajících opatření prioritního stanoviska EIA. Podle ministra je také vhodné připomenout otázku časové návaznosti, protože termín dokončení vědecky zaměřeného díla neznamená, že od té chvíle bude automaticky respektován a praktikován odbornou praxí. Rovněž z toho důvodu nelze mít její neuplatnění v rámci podkladů prioritního stanoviska EIA z listopadu 2016, včetně podkladové rozptylové studie z května 2016, za odborné pochybení.

Co se týče vlastních kompenzačních opatření, je dle ustanovení § 11 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, klíčových několik aspektů. V tomto ohledu zákon uvádí: „*Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“).*“ V ust. § 11 odst. 6 zákona se dále uvádí: „*Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5, přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.*“

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, dále specifikuje následující (viz § 27 zmíněné vyhlášky): „*Kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v 8 11 odst. 1 písm. b) zákona [jedná se tedy o stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání] v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování*

1 kalendářní rok. ...V případě uplatnění kompenzačního opatření formou izolační zeleně, čištění komunikací nebo jiných obdobných opatření se neuvažuje při hodnocení kompenzačního opatření podle odstavce 3 o vypouštění znečišťujících látek do ovzduší, ale o odstraněném znečištění.“

Podmínka nárůstu úrovně znečištění o 1 % imisního limitu je tedy splněna v případě benzo(a)pyrenu (viz tab. 10 rozptylové studie, max. imisní příspěvek pro benzo(a)pyren dosahuje hodnoty 5,49 % imisního limitu). U ostatních látek nikoliv. Podmínka zastavěného území je také zjevně splněna, jak vyplývá z územního plánu města Přerov. V tomto bodě je konstatování uvedené v rozptylové studii, že stavba neprochází zastaveným územím, chybné. Nicméně rozptylová studie přesto požadavek kompenzační výsadby zeleně uplatnila. Podmínka kompenzace v oblasti nejvyšší hodnoty úrovně znečištění nebo alespoň na území těžé zóny a aglomerace je tedy splněna, a to výsadbou izolační zeleně, která je také vyžadována v opatření č. 13 a 17 prioritního stanoviska EIA a která se bude vyskytovat v oblasti nově převedené dopravy, kde lze dle rozptylové studie očekávat nejvyšší dopad na ovzduší související s umístěním nové stavby. Za součást kompenzačních opatření lze rovněž považovat snížení úrovně znečištění v Přerově, tedy na území těžé zóny, jak také vyžaduje ustanovení § 11 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší, kde se pozitivně projeví efekt obchvatu. Podle ministra lze tedy uzavřít, že účel kompenzačního opatření je tak naplněn i bez nutnosti ukládat další opatření.

Ve prospěch napadané rozptylové studie dále vypovídá, že např. hodnoty pětiletých klouzavých průměrů koncentrací jednotlivých znečišťujících látek, vyjadřující stávající imisní pozadí, uvádí v rozsahu a uvažuje v maximech všech dotčených čtverců, tzn. včetně těch s hustě obydlenými částmi města, tj. nejvíce zatížených. Zároveň se rozptylová studie nevěnovala kvantifikaci poklesu zátěže v nejvíce zatížených částech města se stávající komunikací, která by hovořila ve prospěch záměru. V hodnocených lokalitách nejbližší obytné zástavby tak uvažovala vyšší úroveň zatížení, než odpovídala předmětnému čtverci. V případě ročních hodnot PM₁₀ a PM_{2,5} (které lze jednoduše sčítat s imisním pozadím, nikoliv tak denní) se v těchto lokalitách jednalo o příspěvek záměru v méně než 1 % podílu na imisním limitu. V případě benzo(a)pyrenu pak platí, že se jedná o znečišťující látku, u níž podle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, orgány ochrany ovzduší k úrovním znečištění touto látkou pouze přihlížejí.

Pokud se pak v případě uvedených tří znečišťujících látek orientačně porovnají hodnoty pětiletých průměrů z období let 2010 - 2014 (dostupné k datu zpracování rozptylové studie) a z aktuálního období 2016 - 2020 (zveřejněny 11/2021) dle webových stránek ČHMÚ https://www.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/ozko/ozko_CZ.html lze doložit, že v poukazovaných lokalitách s hodnocenou nejbližší obytnou zástavbou došlo u všech tří látek k poklesu imisní zátěže, tzn. ke zlepšení. Aktualizací rozptylové studie by tak musely být zohledněny i tyto skutečnosti.

Z hlediska odkazované judikatury ve věci nepřipustného zatěžování území je třeba poukázat na poměrně odlišnou výchozí situaci, kdy vlastní předmět soudního sporu neměl účel ani potenciál ke snížení nadlimitní zátěže v jiných částech řešeného území a nenavrhoval ani kompenzační opatření pro snížení vlastního vlivu, případně nebyl schopen technickými opatřeními zajistit dodržování limitů tam, kde k jejich překročení vlivem záměru teprve docházet mohlo. Uvedené námítky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak podle ministra nejsou důvodné.

K opakovaně namítané změně, resp. posunutí trasy dálnice Odbor SR KÚOK dodává, že samotná trasa dálnice D1 0136 není předmětem nyní přezkoumávaného rozhodnutí o povolení provedení citovaných stavebních objektů a byla pravomocně umístěna již zmiňovaným územním rozhodnutím ze dne 3. 3. 2006, tudíž tato námitka je námitkou, která mohla být uplatněna v územním řízení vedeném na základě žádosti ze dne 24. 6. 2005, a proto se jí v tomto odvolacím řízení Odbor SR KÚOK dále nezabýval. Nicméně, jak je Odboru SR KÚOK z jeho správní činnosti známo (správní spis Č. j.: KUOK/52899/2006-4/821), byla v rámci předmětného územního řízení uplatněna a vypořádána. Dále také v následném odvolacím řízení, a také před Krajským soudem v Ostravě, který ve svém rozsudku č. j. 22 Ca 371/2006-54 ze dne 7. 2. 2008, k žalobní námitce ve věci možnosti posunutí trasy uvedl: „z obsahu správního spisu skutečně plyne, jak ve svém vyjádření k žalobě uvádí žalovaný, že navrhovatel možnost odchýlení trasy předmětné dálnice prověřoval.“ Touto námitkou se zabýval i Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 6/2020 - 230, ze dne 20. 10. 2020, k níž mj. uvedl, že prioritní stanovisko EIA a následné potvrzující stanovisko neshledal za nezákonné, pokud se „dotčený orgán optikou odvolatelů nevypořádal s variantou přeložení dálnice o 150 m a tím snížení negativních vlivů na životní prostředí“. Pokud se týká variant průběhu dálnice územím, odkázal na citované závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, sp. zn. Pl ÚS 44/18 v bodě [52], dle kterého by nebylo efektivní znovu podstupovat celý proces posuzování vlivů na životní prostředí včetně řešení vhodnosti zvolené varianty z pohledu ochrany životního prostředí.

K námitkám proti stanovisku ke změnám ze dne 23. 6. 2021 a žádosti o jeho přezkum dle ust. § 149 správního řádu (bod 6.4) ministr uvedl následující.

Ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu správnímu orgánu přímo ukládá vyzvat žadatele k odstranění nedostatků žádosti, nemá-li tato předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami. Po dobu odstraňování vad žádosti pak lhůta pro vydání závazného stanoviska neběží. Z hlediska naplnění požadavku ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. jsou rozhodující data podání žádosti o stanovisko ke změnám dne 24. 8. 2020 a podání žádosti o navazující řízení dne 27. 8. 2020. Splnění stanovené lhůty 90 dnů mezi těmito daty je jednoznačné a nelze jej vykládat jinak. Z výše uvedených důvodů pak nelze považovat stanovisko ke změnám za nezákonné. Uvedené námitky spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu tak nejsou podle ministra rovněž důvodné.

Poté se ministr zabýval námitkami spolku Krajina Dluhonice, z.s., v podání ze dne 27. 12. 2021 a jeho doplnění ze dne 7. 2. 2022, a jelikož se jedná o námitky obsahově totožné s námitkami spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, s vypořádáním námitek pod body 1. a 6. (vč. 6.1 – 6.4) odkázal na svoje vyjádření k námitkám v bodě 1. a v bodě 6. odvolání spolku Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu.

V důsledku shora provedeného vypořádání námitek odvolatelů pak ministr dospěl k závěru, že námitky odvolatelů blíže rozvedené v tomto odůvodnění, které směřují proti předmětným závazným stanoviskům ministerstva, přísluší z výše uvedených důvodů zamítnout jako nedůvodné. Jelikož na základě podaných námitek odvolatelů nebyly shledány žádné důvody pro změnu předmětných závazných stanovisek podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší dle ministra tato závazná stanoviska ministerstva potvrdit podle citovaného ustanovení správního řádu.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností, stejně jako ministr životního prostředí, posoudil námitky spolků týkající se údajné nezákonnosti procesu EIA, nezákonnosti vydání stanoviska pod č. j. NM700/2934/OPVŽ/00 e.o., ze dne

15. 12. 2000, také závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění závazného stanoviska ministra životního prostředí ze dne 30. 12. 2020, č.j. MZP/2020/430/981; a ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č.j. MZP/2021/710/2965, jako nedůvodnou a neopodstatněnou, přičemž se se závěry ministra ztotožnil.

K námitce spolku DZ pod bodem č. 2 týkající se nesprávného a nepřezkoumatelného vypořádání jím podaných námitek č. 2 a č. 3 do vedeného stavebního řízení stavebním úřadem, kdy způsob, jakým byly námitky stavebním úřadem vypořádány, považuje za nezákonný, v rozporu s požadavky § 3, § 50 odst. 4 a § 68 odst. 3 správního řádu, neboť se s řadou těchto námitek nevypořádal pečlivým způsobem a s některými dokonce mimoběžně, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

V podaných námitkách č. 2 ze dne 23. 6. 2021 spolek DZ v prvním bodu „*K obsahu spisu*“ poukazoval na dokladování a kontroly jím uváděných závazných stanovisek; v druhém bodu „*Rozhodnutí o povolených výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.*“ spolek DZ požadoval do spisu doložení všech pravomocných výjimek, jejich platnost a zohlednění požadavků do dokumentace pro stavební povolení; ve třetím bodu „*Aktuální podklady ve spise*“ pak spolek DZ požadoval kontrolu aktuálnosti a platnosti vyjádření a stanovisek, zejména u těch s omezenou časovou platností; ve čtvrtém bodu „*Analýza o splnění požadavků závazných stanovisek a podkladových rozhodnutí*“ spolek DZ požadoval analýzu, jak stavebník splňuje za a) podmínky závazného stanoviska EIA, za b) ostatních závazných stanovisek i těch, které obsahuje územní rozhodnutí a jeho změna a za c) podmínky vydaných správních rozhodnutí, zejména povolení výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.; v pátém bodu „*Návrhy na uložení podmínek v příp. stavebním povolení*“ spolek DZ požadoval do podmínek stavebního povolení jím uvedených návrhů podmínek a v šestém bodu „*Požadavek na předložení aktuální Dopravní studie a Rozptylové studie*“ spolek DZ požadoval vypracování nové dopravní a rozptylové studie zohledňující aktuální stav pozadí pro znečišťující látky a také nový roční imisní limit pro PM_{2,5}. V podaných námitkách č. 3 ze dne 13. 10. 2021 spolek DZ požadoval, aby všechna podkladová závazná stanoviska a vyjádření, které vydal MMP, byla v souladu s usnesením KÚOK ze dne 2. 7. 2021 nehrazena novými podklady, které vydá příslušný MMOI.

K námitkám spolku DZ týkajícím se nevypořádání námitek účastníka řízení, kdy uvádí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a že námitky, které nebyly vypořádány v prvním stupni, nelze zákonně vypořádat v rámci odvolání, protože by účastník řízení byl znemožněn výkon práva se proti vypořádání námitek odvolat, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již uvedl výše, že v průběhu řízení byly vzneseny a předloženy námitky účastníků řízení, mj. výše uvedené námitky spolku DZ. Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí všemi podanými námitkami zabýval, i když, jak správně Stavební úřad MMOI vyhodnotil, v daném případě se u některých z nich jedná o námitky, které přesahují rozsah námitek, které mohou tito účastníci řízení uplatnit, jak v námitkách podaných v průběhu řízení, tak i v odvoláních. Přitom Odbor SR KÚOK vypořádání námitek podaných do vedeného stavebního řízení Stavebním úřadem MMOI k vedlejším stavbám, které doplňují funkci stavby hlavní, resp. jejich provedení bylo hlavní stavbou dálnice D1 0136 vyvoláno, nepovažuje za nedostatečné, a proto vyhodnotil, že Stavební úřad MMOI se ve svém rozhodnutí s podanými námitkami zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, ve vztahu k jím povolovaným stavebním objektům a jejich užívání k případnému dopadu na životní prostředí, přičemž vycházel ze všech podkladů obsažených ve správním spise, mimo jiné ze závazných stanovisek příslušných dotčených správních orgánů, která byla všechna souhlasná.

Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné uvést, že za nevypořádání námitek účastníka nelze považovat jiný výsledek jejich vypořádání správním orgánem, než jaké podatel námítky očekává. Tudíž za „nevypořádání“ nelze považovat skutečnost, že stavební úřad posoudí námítku jako nedůvodnou, nebo nestanoví do rozhodnutí další podmínky dle požadavků účastníka, nebo si nevyžádá další podklady dle požadavků účastníka, když k takovému postupu nemá zákonný důvod. Jak ostatně konstatoval Krajský soud v Ostravě (např. rozsudek ze dne 23. 9. 2021, č. j. 38 A 4/2021 - 159, www.nssoud.cz), co se týče námitek ve věci jejich nesprávného vypořádání ze strany správního orgánu, je nutné uvést, že vypořádání odvolacích námitek odvolateli přitom nemusí odpovídat a také často neodpovídá představám odvolatelů. Podstatné však z hlediska přezkumu je, zda správní orgán srozumitelně a jasně vypořádal odvolací námítky či nikoli.

Odbor SR KÚOK dále k námitce týkající se zjištění úplnosti spolkem DZ uvedeného výčtu předložených podkladů uvádí, že nevidí nutnost zásadně měnit vypořádání námítky Stavebním úřadem MMOI o obsahu závazných stanovisek ve spise s tím, že závazné stanovisko k zásahu do 50 m od okraje lesa nebylo zapotřebí, neboť žádný pozemek určený pro funkci lesa, jehož ochranné pásmo by bylo stavbou zasaženo, se v blízkosti povolované stavby stavebním povolením nevyskytuje. Současně zapotřebí nebylo závazné stanovisko dle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona o splnění podmínek územního rozhodnutí, jelikož toto závazné stanovisko je závazným podkladem pro rozhodování ve stavebním řízení, které vede speciální stavební úřad, nikoliv obecný stavební úřad. Dále nebylo zapotřebí závazné stanovisko k vlivům na vodní poměry (podle § 17 vodního zákona), jelikož toto závazné stanovisko, resp. souhlas se stavbou v záplavovém území, byl pro stavební objekty povolované tímto stavebním povolením vydán vodoprávním úřadem již k územnímu řízení o změně územního rozhodnutí č. j. SÚ3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a jeho podmínky byly zapracovány do podmínek územního rozhodnutí č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, ze dne 19. 11. 2019, ve znění rozhodnutí Odboru SR KÚOK č. j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021.

K námitce pod bodem 2.1 nazvaným „*K bodu 4c). námitek č. 2 spolku Děti Země – absence kontroly, zda DSP (a SO) zohledňuje výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.*“, ve které spolek DZ žádal, aby stavební úřad mj. nechal do spisu vložit všechna rozhodnutí o výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. a provedl analýzu plnění jejich podmínek, což Stavební úřad MMOI neučinil, a proto na svém požadavku nadále trvá, jelikož dle spolku nelze na jisto tvrdit, že projektová dokumentace škodlivým způsobem nezasahuje do biotopů a jedinců jiných druhů živočichů a rostlin v jiném území a také prokazatelně tvrdit, že 5 povolených stavebních objektů nepředstavuje další škodlivý zásah ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb., Odbor SR KÚOK uvádí následující.

K této námitce Odbor SR KÚOK uvádí, jak správně uvedl i Stavební úřad MMOI ve svém rozhodnutí, že se jedná o pravomocná rozhodnutí, která jsou pro účastníky řízení závazná, a tudíž musí být splněny všechny zde uvedené podmínky, nikoliv o závazná stanoviska, jejichž podmínky by musely být převzaty do stavebního povolení, aby byly právně závazné. Všechna platná rozhodnutí o výjimce (z roku 2009, 2010 a 2017) byla předložena v rámci vedeného územního řízení, resp. jeho změny. Součástí dokladové části dokumentace pro stavební povolení je poslední vydané rozhodnutí o povolení výjimky dle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017. Podmínky stanovené v uvedených rozhodnutích o výjimkách jsou tudíž vymahatelné a jejich případné neprovedení je sankcionovatelné již na základě těchto rozhodnutí, a to pouze příslušnými správními orgány, které je vydaly, nikoliv však stavebním úřadem. Podmínky stanovené v těchto rozhodnutích jsou zejména podmínky pro realizaci stavby (biologický dozor, odchty,

transfery živočichů), nebo podmínky, které musí být splněny v dalším stupni projektové dokumentace ke stavebnímu řízení (průchodnost, propustky, ploty). K požadavku na provedení analýzy splnění podmínek vydaných výjimek Odbor SR KÚOK uvádí, že pro projednávanou věc je podstatné to, že výjimka podle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, byla udělena a je již věcí příslušného správního orgánu, který ji vydal, aby zajistil splnění všech uložených podmínek udělené výjimky. Pro účely projednávaného řízení však není podstatné, zda ke dni rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI či Odboru SR KÚOK již ke splnění všech podmínek došlo. V rámci předkládání podkladů k vydání stavebního povolení stavebním úřadem byla doložena výjimka povolená rozhodnutím ze dne 24. 5. 2017, č. j. KUOK 25422/2017, které nabylo právní moci dne 14. 10. 2017. Projektová dokumentace pro stavební povolení vychází z dokumentace pro vydání územního rozhodnutí a je s ním zcela v souladu, jak vyplývá z posouzení Stavebního úřadu MMOI v řízení a napadeném rozhodnutí, a nelze tak souhlasit se spolkem DZ vyslovenými pochybnostmi o změnách v dokumentaci spojenými s dalším škodlivým zásahem ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Stavebník, jak mu stanoví podmínky vydaných rozhodnutí dle ust. § 56 zákona č. 114/1992 Sb., před vlastním zahájením stavby určí odborně způsobilou osobu, tzv. „ekodozor“, který bude od počátku dohlížet na plnění podmínek vydaných rozhodnutí. V nezbytných případech stavebník zajistí záchranný přenos jedinců podle návrhu ekologického dozoru, popř. zajistí pozastavení prací v případě aktuálního ohrožení živočichů nebo jejich vývojových stadií. V případě zjištění dalších ohrožených druhů v území, bude toto neodkladně řešit s orgánem ochrany přírody. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou.

K námitkám spolku DZ pod bodem 2.2 nazvaným „K bodu 5. námitek č. 2 spolku Děti Země:“ týkajícím návrhu na zahrnutí dalších sedmi podmínek do stavebního povolení, které se týkají zásahů do různých složek životního prostředí, a které svým obsahem a významem jsou od stanovených podmínek odlišné, což Stavební úřad MMOI u těchto návrhů přehlédl, nebo se jimi pečlivě nezabýval, a že tři návrhy nebyly v podkladech Stavebního úřadu MMOI nalezeny, a to návrhy během výstavby plnit harmonogramy pravidelného měření prachu, a měření intenzit hluku, cca 2x ročně v denní i noční době v blízkosti obytné zástavby, a aby vegetační úpravy obsahovaly geograficky místní druhy dřevin a travin, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Podle Odboru SR KÚOK jsou námitky spolku DZ, že Stavební úřad MMOI se pečlivě nezabýval návrhem spolku DZ, a že podmínky týkající se zajištění ochrany ovzduší, hluku a monitoringu vod, nebyly Stavebním úřadem MMOI formulovány v dostatečném rozsahu a kvalitě, neopodstatněné. Stavebním úřadem MMOI stanovené podmínky se jeví jako formulované v souladu se zákonem, pokud vychází ze závazných stanovisek. Tyto podmínky byly formulovány zcela jasně a srozumitelně. Pokud se jedná o otázky ovzduší, hluku a monitoringu vod, tato hlediska byla posuzována v rámci závazných stanovisek a reflektována náležitě napadeným rozhodnutím, viz např. ochrana proti hluku. Pokud jde o monitoring přírody, je s ním počítáno podle závazných stanovisek. Rovněž otázka prašnosti je náležitě podle zákona řešena. Podle Odboru SR KÚOK Stavební úřad MMOI převzal do podmínek rozhodnutí všechny podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění, popř. budoucího užívání stavby (s výhradou těch, které jsou nyní tímto rozhodnutím doplněny do výrokové části stavebního povolení). Dále je nezbytné připomenout, že závazná stanoviska jsou vydávána na základě příslušných zákonů a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci správních orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Naopak připojování dalších obdobných podmínek nad rámec

stanovisek, směřujících ke stejnému cíli, by podle Odboru SR KÚOK mohlo rozhodnutí učinit zmatečným a nepřezkoumatelným. Nadto je možno konstatovat, že spolkem DZ navrhované 2 požadavky pro průběh výstavby jdou nad rámec příslušných složkových zákonů, kdy stavebník bude v rámci realizace stavby povinen obecně dodržovat právními předpisy, příp. i vydaným stavebním povolením stanovené limity emisí hluku a prachu, kdy navíc předmětná stavba bude moci být v souladu se stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví realizována toliko v denní době, tzn. že požadované měření v noční době je takto protismyslné, resp. nerealizovatelné, přičemž jejich plnění budou dozajista dozorovat příslušné orgány státní správy. K problematice vegetačních úprav (místní druhy dřevin a travin) Odbor SR KÚOK dále uvádí, že tato problematika není předmětem vedeného stavebního řízení, kdy žadatel o vydání povolení k realizaci této činnosti stavební úřad ani nežádal, jelikož vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona, ani terénní úpravou dle ust. § 3 odst. 1 stavebního zákona, jak v odůvodnění svého rozhodnutí také správně uvedl Stavební úřad MMOI, a nepodléhají tedy rozhodovací pravomoci stavebního úřadu. Tato problematika bude zcela nepochybně řešena samostatně a komplexně v rámci řízení o povolení kácení dřevin podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

K tomu, že Stavební úřad MMOI se návrhy pečlivě nezabýval, Odbor SR KÚOK musí opět konstatovat, že za nevypořádání námitek účastníka nelze považovat jiný výsledek jejich vypořádání správním orgánem, než jaké podatel námítky očekává. Jak ostatně uvedl Krajský soud v Ostravě (rozsudek ze dne 23. 9. 2021, č. j. 38 A 4/2021 - 159, www.nssoud.cz) ve věci nesprávného vypořádání námitek ze strany správního orgánu, „*vypořádání odvolacích námitek správním orgánem přitom nemusí odpovídat a také často neodpovídá představám odvolatelů. Podstatné však z hlediska přezkumu je, zda žalovaný srozumitelně a jasně vypořádal odvolací námítky či nikoli.*“ Jak Odbor SR KÚOK uvedl výše, Stavební úřad MMOI se podanými zabýval a beze zbytku se s nimi vypořádal, a to zcela srozumitelným způsobem, byť v tomto případě velmi stručně s odmítnutím zapracování navržených podmínek do podmínek stavebního povolení. Dále je nutné uvést, že pokud jsou na stavebníka dotčenými správními orgány dány požadavky k provedení stavby vyplývající z příslušných právních předpisů i případně na vypracování a odsouhlasení jimi požadovaných podkladových dokumentů, např. povodňový plán, havarijní plán, požadavky na harmonogramy k měření prachu, hluku apod., je zřejmé, že tyto požadavky musí být z jeho strany plněny na základě vydaného stavebního povolení dle ověřené projektové dokumentace. Řešení případného neplnění v nich uvedených požadavků je pak v kompetenci Stavebního úřadu MMOI, resp. příslušných dotčených správních orgánů. To, že spolkem navrhované požadavky v jím navrhovaném znění nebyly zapracovány do podmínek pro provedení povolované stavby, tak není vadou, která by měla vést k nezákonnosti vydaného stavebního povolení. Pokud jde o některé požadavky uváděné v této námítce a jejich plnění v rámci daného stavebního povolení (*měření hluku, měření prachu, druh vysazovaných dřevin a travin*), těmito se Odbor SR KÚOK zabývá níže v odůvodnění svého rozhodnutí. Na základě výše uvedeného tak Odbor SR KÚOK tuto námítku posoudil jako nedůvodnou

K námítkám spolku DZ pod bodem 2.3 nazvaném „*K bodu 6. námitek č. 2 Děti Země*“ kde namítá nedostatky a zastaralost Rozptylové studie (5/2016), podle které je u RD č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích překračován denní imisní limit pro PM₁₀ a roční imisní limit pro benzo(a)pyren, že od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění ročního imisního limitu pro PM_{2,5} na hodnotu 20 µg/m³, a že Rozptylová studie vychází ze zastaralých prognóz dopravních intenzit a ze zastaralého ročního limitu pro PM_{2,5}, a tak je nezbytné ji jako

odborný podklad aktualizovat a poté použít jako nový podklad pro rozhodnutí, a také, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI (studie není zastaralá, jako přípustnou ji vyhodnotil ministr životního prostředí ve svých stanoviscích, a proto je požadavek neoprávněný), je mimoběžné a nepřezkoumatelné, jelikož ministr se ve stanoviscích tímto nezabývá, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Spolkem DZ namítaná zastaralost Rozptylové studie (Ecological Consulting, 05/2016) není dle Odboru SR KÚOK důvodná. Uvedená studie hodnotí vliv stavebního záměru na ovzduší. Na základě podmínky z územního rozhodnutí (resp. jeho změny), která byla stanovena závazným stanoviskem (podle ust. § 11 zákona o ochraně ovzduší) Ministerstva životního prostředí ze dne 6. 1. 2017, stavebník provede v době provozu měření skutečných imisních koncentrací a na základě výsledků, pokud se to ukáže jako nezbytné, budou navržena a po dohodě s orgánem ochrany přírody a krajiny realizována opatření pro minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na ovzduší. Tato podmínka vychází z prioritního stanoviska EIA (opatření pro fázi provozu) a je zahrnuta mezi podmínkami stavebního povolení. Jak uvedl zástupce stavebníka ve vyjádření k podaným odvoláním, rozptylová studie byla zpracována pro potřeby akt. DÚR a DSP v květnu 2016, a v době zpracování byla plnohodnotným podkladem pro stavební řízení a současně splňovala požadavky v té době platných právních předpisů, včetně metodických postupů platných a používaných v roce 2016. Také, že z důvodu delší doby jednotlivých povolovacích procesů (zejména změny územního rozhodnutí) byla žádost o stavební povolení podána v roce 2020, kdy současně došlo ke zpřísnění ročního limitu pro PM_{2,5}, který Rozptylová studie již nereflektuje. Z uvedeného důvodu stavebník pro zjištění rozsahu případných kompenzačních opatření zadal vypracování Rozptylové studie, která bude zohledňovat zpřísněný roční limit pro PM_{2,5}, přičemž závěry nové Rozptylové studie zohlední již při realizaci stavby.

Námitkami spolku ohledně údajných nedostatků rozptylové studie se z hlediska svých kompetencí zabýval také ministr životního prostředí (viz výše), přičemž konstatoval, že zpřísnění limitu pro PM_{2,5} od 1. 1. 2020 nemá vliv na platnost prioritního stanoviska EIA a současně, že provedené posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví vycházelo ze směrnicových hodnot této látky dle WHO, které nejsou vázány na zákonné limity. Případná aktualizace rozptylové studie z tohoto pohledu tak nemůže mít vliv na závěry provedeného hodnocení vlivu na veřejné zdraví v rámci prioritního stanoviska EIA, které je podkladem předmětného navazujícího řízení.

Dále je dle Odboru SR KÚOK nezbytné uvést, že při zpracování rozptylové studie byly brány přírůstky dopravních intenzit s výhledovou intenzitou dopravy pro rok 2040. Přestože byla rozptylová studie zpracována v roce 2016, její hodnocení (výpočet emisí) bylo provedeno pro rok 2040. Z uvedeného pohledu tudíž nelze dojít k závěru, že by posouzení provedené touto studií bylo zastaralé, příp. neaktuální. Posouzení vlivů imisí nebylo prováděno pro rok 2016, ale s časovým výhledem až do roku 2040. Z tohoto posouzení navíc vyplynulo, že realizací záměru dojde ke snížení expozice obyvatel centra Přerova, odkud řešený úsek dálnice D1 tranzitní dopravu významně odkloní a ve výsledku tak dojde k celkovému zlepšení imisní situace ve městě Přerov.

K namítané nutnosti vypracování nové studie s ohledem na zpřísnění limitů pro částice PM_{2,5} od 1. 1. 2020 je dále třeba poukázat především na to, že z posouzení vlivů imisí z roku 2016 jako podkladu pro stanovisko EIA vyplynulo, že při výpočtu jednotlivých hodnot vycházelo posouzení ze směrnicových hodnot pro částice PM_{2,5} stanovených WHO, která počítá se směrnicovou hodnotou pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5} na úrovni 10 µg/m³. Z přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

přítom vyplývá, že do 31. 12. 2019 byl stanoven pro roční průměr suspendovaných částic PM_{2,5} limit 25 µg/m³ a od 1. 1. 2020 limit 20 µg/m³. Jestliže tedy posouzení vlivů imisí na veřejné zdraví zpracované v roce 2016 vycházelo z hodnot nižších, tedy ještě přísnějších, než jsou stanoveny zákonem od roku 2020, nemůže být námitka stran zpracování nové studie z důvodu zpřísnění limitů v žádném případě důvodná.

Pokud se jedná o namítané nedostatky rozptylové studie ve vztahu k rodinnému domu v Přerově místní části Dluhonice, Náves 48/50, nacházejícího se asi 40 m od dálnice, kde má docházet k překračování denního imisního limitu pro PM₁₀ a ročního imisního limitu pro benzo(a)pyren, je nutné uvést, že spolek DZ nemá žádný vztah k uvedené nemovitosti, není jejím vlastníkem, a tudíž ve vztahu k ní nemůže být jakkoli dotčen na svých právech (ani co se týče plnění či neplnění namítaných imisních limitů). Odbor SR KÚOK dále považuje za důležité uvést, že vydaným stavebním povolením není vydáno stavební povolení pro dálnici jako hlavní stavbu určující účel stavebního záměru pod názvem „Dálnice D1, stavba 0136 – Říkovice“, ale pouze výše citované stavební objekty v areálu společnosti PRECHEZA a.s., a spolkem uváděné námitky týkající se překračování imisních limitů u dané nemovitosti z provozu povolených pozemních komunikací tímto stavebním povolením jsou tedy zcela neopodstatněné.

Ke zmiňovanému rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 135/2011 - 254, ze dne 31. 1. 2012, Odbor SR KÚOK považuje za nezbytné, jako již ve svém rozhodnutí č.j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021, doplnit, že tento rozsudek se týká umístění nového hotelu Panorama v Praze na Pankrácké pláni, tedy stavbu, která sama o sobě svým provozem, resp. užíváním, může způsobit zvýšení dopravy a s tím způsobit zvýšení hlukových a imisních limitů v předmětném území. V tomto případě se však jedná o stavbu dálnice, a to úsek dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov, na kterou se dle Odboru SR KÚOK, na rozdíl od soudem posuzovaného případu stavby hotelu, musí pohlížet odlišně. Tedy, že vybudováním stavby dálnice D1, 0136 Říkovice - Přerov dojde k odklonění velké části tranzitní dopravy, a to zejména nákladní, mimo centrum města Přerova, kde se nyní zdržuje podstatně déle, než by se na území města Přerova zdržovala při projetí tímto úsekem dálnice D1, což bude podle Odboru SR KÚOK také doprovázeno odpovídajícím snížením imisní zátěže v oblasti Přerova. Nicméně jak již bylo uvedeno, samotná trasa dálnice D1 není předmětem tohoto stavebního povolení.

K tomu, že tvrzení Stavebního úřadu MMOI, že studie není zastaralá, neboť jako přípustnou ji vyhodnotil ministr životního prostředí ve svých stanoviscích, je nepřezkoumatelné, jelikož ministr se ve stanoviscích tímto nezabývá, a že podle judikatury je správní úřad povinen odbornou otázku řešit prostřednictvím příslušného odborného správního orgánu, což Stavební úřad MMOI neučinil, a námitka nebyla odborně a právně řádně vypořádána, musí Odbor SR KÚOK oponovat tím, že takovéto vypořádání uvedené námitky, na rozdíl od spolku DZ, nepovažuje za nezákonné či nepřezkoumatelné. Jak Stavební úřad MMOI k aktuálnosti Rozptylové studie uvedl, tato věc byla předmětem přezkumu již v rámci územního řízení při posouzení závazného stanoviska EIA, a to v rámci vydání závazných stanovisek ministra životního prostředí ze dne 20. 4. 2020 a ze dne 30. 12. 2020. V těchto se ministr životního prostředí zabýval mimo jiných také námitkou spolku týkající se rozptylové studie, dle které jsou u rodinného domu č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, který se nachází 40 metrů od dálnice, překračovány denní imisní limity pro P10 a roční imisní limity pro benzo(a)pyren, a pobyt u něho je z tohoto hlediska velmi rizikový, že umístění dálnice D1-0136 přes okraj Dluhonic nepříznivému stavu pomáhá, a že trasa dálnice by měla být odsunuta aspoň o 150 metrů, přičemž vyhodnotil, že z pohledu vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví nebyla v prioritním stanovisku EIA

neakceptovatelnost záměru shledána. Nelze tak souhlasit s tvrzením, že se tím ministr v těchto stanoviscích nezabýval. Současně nelze souhlasit s tvrzením spolku, že odbornou otázku Stavební úřad MMOI neřešil prostřednictvím příslušného odborného správního orgánu, když při jejím vypořádání vycházel právě ze stanovisek ministra životního prostředí, který je kompetentní k posouzení této odborné otázky, a Stavební úřad MMOI neměl důvod pochybovat o správnosti učiněného závěru. Pokud byl tedy záměr shledán tímto „odborným“ orgánem jako akceptovatelný, Stavební úřad MMOI z něho podle Odboru SR KÚOK dovodil zcela správný závěr, že požadavek na zpracování nové Rozptylové studie je nepřiměřený.

Dále k tomu Odbor SR KÚOK považuje za důležité doplnit, a jak je jistě spolku DZ také známo, jelikož se aktivně účastnil zmiňovaného územního řízení o změně územního rozhodnutí o umístění záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ (podáním námitek, odvolání, správních žalob i kasačních stížností), že otázka Rozptylové studie byla řešena nejen v odvolacím řízení vedeném Odborem SR KÚOK, ale i na základě žalob podaných mj. spolkem DZ, v soudním řízení vedeném u Krajského soudu v Ostravě a v řízení o kasační stížnosti podané spolkem DZ vedeném u Nejvyššího správního soudu, přičemž byla jak Krajským soudem v Ostravě (viz rozsudek ze dne 12. 7. 2022, čj. 38 A 4/2021-216), tak také Nejvyšším správním soudem (viz rozsudek ze dne 12. 12. 2022, č.j. 10 As 236/2022-82) vyhodnocena jako nedůvodná.

K námitce spolků (DZ bod č. 2.4 nazvaný „K námitce č. 3 Děti Země“, KD bod č. 2 nazvaný „Námitka tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MM Přerova“), v níž spolky upozorňují na systémové riziko podjatosti i v případě závazných stanovisek vydaných MMPr k záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, a je podle nich nutné, aby všechny podklady, které dosud MMPr jako dotčený orgán vydal byla nahrazena stanovisky vydanými MMOI, přičemž tvrzení Stavebního úřadu MMOI o správnosti podkladů vydaných dotčenými orgány do doby, než se prokáže opak, považují za nesprávné a nelogické, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Odbor SR KÚOK považuje za důležité předně uvést, že závazná stanoviska vydaná Magistrátem města Přerova, která byla již mimo jiné podkladem i pro stavební povolení Ministerstva dopravy jako stavby hlavní určující účel povolovaného stavebního záměru „Dálnice D1, stavba, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, a které napadly spolky ve svých rozkladech proti Ministerstvem dopravy vydanému stavebnímu povolení (*Pozn.: Spolek Děti Země svoje odvolání ještě následně doplnil podáním ze dne 9. 11. 2021 „námitky č. 3“ o rozsáhlou argumentaci ve vztahu k závazným stanoviskům vydaným Magistrátem města Přerova, jež má především dokladovat účastníkem tvrzenou systémovou podjatost tohoto orgánu, obdobně jak provedl spolek Děti Země doplněním svého rozkladu proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy a obdobně v dalších následných stavebních povoleních vydaných příslušnými stavebními úřady pro jednotlivé vedlejší stavby projednávaného stavebního záměru*), byly v souladu s ust. § 149 odst. 7 správního řádu postoupeny příslušnému nadřízenému dotčenému orgánu, a to Krajskému úřadu Olomouckého kraje. Krajský úřad Olomouckého kraje (viz závazná stanoviska Odboru životního prostředí a zemědělství, Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021) neshledal v tomto směru nezákonnost závazných stanovisek Magistrátu města Přerova, která by vedla k jejich zrušení pro tvrzenou systémovou podjatost MMPr a tím pádem k potřebě nahradit je stanovisky jiného správního orgánu, ale tato stanoviska potvrdil, přičemž v případě koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova vydaného

pod č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020, provedl pouze dílčí změnu spočívající v doplnění odůvodnění a odkazu na právní předpisy.

Dále je v daném případě nezbytné upozornit, že závazné stanovisko Magistrátu města Přerova č.j. MMPPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, vydané dle ust. § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách, v daném případě není závazným podkladem pro vydání v tomto odvolacím řízení přezkoumávaného stavebního povolení, jelikož toto závazné stanovisko, resp. souhlas se stavbou v záplavovém území, byl pro stavební objekty povolované tímto stavebním povolením vydán vodoprávním úřadem již k územnímu řízení o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov č. j. SÚ3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a stanovené podmínky byly zapracovány do podmínek územního rozhodnutí Magistrátu města Olomouce č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, ze dne 19. 11. 2019, ve znění rozhodnutí Odboru SR KÚOK č. j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021, kterým bylo rozhodnutí Magistrátu města Olomouce v části změněno.

Spolky ve svých odvoláních shodně namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova byla shledána existence rizika systémové podjatosti. Krajský úřad Olomouckého kraje se námitkou spolků týkající se rizika systémové podjatosti zabýval již v rámci jejich podání k uvedenému rozkladu ke stavebnímu povolení Ministerstva dopravy a nemá důvod se od již dříve uvedeného nijak odchýlit či měnit závěry učiněné v rámci posouzení předmětných závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova, které byly na základě nyní podaných odvolání opět přezkoumány a shodně potvrzeny.

K námitce systémové podjatosti Krajský úřad Olomouckého kraje již při přezkumu závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova na základě podaných rozkladů proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy uvedl, že podle jeho názoru skutečnost, že Krajský úřad Olomouckého kraje shledal výše uvedenými usneseními existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, není důvodem k tomu, aby byla závazná stanoviska vydána znovu jiným orgánem, což odůvodnil následovně.

Nejprve považoval za nutné uvést, že námitce vznesené podjatosti, resp. rozhodnutí o existenci rizika (systémové) podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, zákon nepřiznává retroaktivní účinek. Tedy zákon neuvádí, že by všechna rozhodnutí, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a tedy by vznikla nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti. Právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, podle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej (*srov. k tomu Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 225; dále pak např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, čj. 6 As 45/2005-188*). Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky, zakládá práva a povinnosti. Krajský úřad Olomouckého kraje zároveň uvedl, že předmětná závazná stanoviska přezkoumal dle ust. § 149 odst. 7 správního řádu a zkonstatoval, že splňují všechny zákonem stanovené náležitosti ust. § 149 odst. 1 správního řádu, a tedy byla vydána orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. V případě koordinovaného závazného stanoviska pak z důvodu zjištění určitých nedostatků provedl dílčí změnu tohoto stanoviska. Z tohoto

důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v ust. § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětná závazná stanoviska byla znovu vydávána jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

K doplněné argumentaci spolku DZ, citace: *„...Dovolují si Děti Země níže zaslat podrobné důvody, proč ve svém rozkladu proti všem zaměstnancům MM Přerova vznesly námitku „systémového rizika podjatosti“, což má vliv i na zákonnost výše uvedených tří podkladů, která by měla být zrušena a měl by je vydat jiný (nepodjatý) úřad, např. MM Olomouc.“* pak Krajský úřad Olomouckého kraje uvedl, že ačkoliv je v této citaci uvedeno, že spolek doplňuje zdůvodnění námitky systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, z podaných rozkladů podání této námitky nevyplývá. Spolky ve svých odvoláních namítly, že podklady vydané Magistrátem města Přerova je nutné vydat znovu jiným orgánem, neboť u Magistrátu města Přerova bylo shledáno riziko existence systémové podjatosti. Podle názoru Krajského úřadu Olomouckého kraje se tak jedná o námitku, která upozorňuje na možnou nezákonnost vydaných závazných stanovisek, nikoliv o námitku podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu.

Krajský úřad Olomouckého kraje ve svých posouzeních koordinovaného závazného stanoviska a dvou závazných stanovisek provedených v rámci přezkoumání rozkladů podaných proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy dále k námitce systémové podjatosti Magistrátu města Přerova ve vztahu k posuzovaným podkladům současně uvedl, že *„Pokud spolek Děti Země - klub za udržitelnou dopravu skutečně ve svých rozkladech chtěl vznést námitku systémové podjatosti ve smyslu § 14 správního řádu, pak krajský úřad konstatuje, že v tomto případě by se jednalo o námitku, ke které se nepřihlíží dle § 14 odst. 3 správního řádu, když dle dikce předmětného ustanovení: „Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlízí, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.“* V tomto ohledu je pak nutné poukázat na skutečnost, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu ve svém podání nazvaném jako „doplnění č. 2 rozkladu“ odkazuje, že již od roku 2017 existovalo riziko existence systémové podjatosti MM Přerova. Pokud by tedy spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného Ministerstvem dopravy, resp. v rámci podaného rozkladu, tak by bylo nutné konstatovat, že nebyla uplatněna včas. Jestliže krajský úřad postupně svými usneseními [usnesení krajského úřadu č. j.: KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), č. j.: KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a č. j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství)], tj. v průběhu července roku 2021, vyslovil existenci rizika systémové podjatosti MM Přerova, měl spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu tuto námitku uplatnit v návaznosti na vydaná usnesení krajského úřadu co nejdříve v rámci probíhajícího správního řízení o povolení stavby vedeného Ministerstvem dopravy. Skutečnost, že spolek Děti Země – klub za udržitelnou dopravu vznesl námitku systémové podjatosti v rámci podaného rozkladu (ze dne 3. 9. 2021), přistoupíme-li k jeho tvrzení uvedenému v podání „doplnění č. 2 rozkladu“, je nutné tedy konstatovat, že by se jednalo o námitku vznesenou opožděně. Závěrem pak krajský úřad uvádí, že s ohledem na skutečnost, že o vznesené námitce systémové podjatosti bylo ze strany krajského úřadu rozhodnuto výše uvedenými usneseními, považuje krajský úřad již tuto námitku za bezpředmětnou.“

Odbor SR KÚOK si prostudoval obdržené odvolání spolků (úryvky z článků z internetu, SMS zpráv, e-mailů apod.), kterými dokládají systémovou podjatost Magistrátu města Přerova, resp. všech jeho pracovníků včetně tajemníka a primátora a lze zkonstatovat, že tyto jsou obsahově shodné s námitkami ze dne 22. 6. 2021 „námitky č. 1“ do tohoto vedeného stavebního řízení, na základě nichž Odbor SR KÚOK v roce 2021 rozhodl o námitce systémové podjatosti vznesené spolkem DZ svým usnesením č. j. KUOK 70760/2021, ze dne 2. 7. 2021.

V kontextu výše uvedeného, kdy spolek Děti Země ve svém podání nazvaném jako „námitky č. 3“ v rámci vedeného stavebního řízení Stavebním úřadem MMOI požaduje, aby všechna podkladová závazná stanoviska a vyjádření, které vydal Magistrát města Přerova, byla v souladu s usnesením Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 2. 7. 2021, nahrazena novými podklady, které nově vydá Magistrát města Olomouce, a že pokud tedy spolek DZ tuto námitku skutečně vznesl až v rámci řízení vedeného Stavebním úřadem MMOI, resp. námitku o tzv. systémovém riziku podjatosti v rámci podaného odvolání stejně jako i spolek KD, Odbor SR KÚOK považuje za vhodné, pokud jde v nynějším odvolání spolků o namítanou systémovou podjatost, odkázat na již zmíněnou změnu koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova pod č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2021, a potvrzení závazného stanoviska Magistrátu města Přerova z hlediska zákona o odpadech pod č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 9. 12. 2021, v nichž Krajský úřad Olomouckého kraje již detailně popsal svůj pohled na uplatněné námitky systémové podjatosti ve vztahu k těmto závazným stanoviskům Magistrátu města Přerova. Jedná se zejména o zákonem nepřiznaný retroaktivní účinek rozhodnutí o existenci rizika systémové podjatosti správního orgánu, jež dané správní řízení vede, což nutně vede k závěru, že není možné, aby všechna podkladová, koordinovaná závazná stanoviska, závazná stanoviska, vyjádření apod., vydaná v dané věci orgánem, který byl po jejich vydání shledán podjatým, resp. bylo u něj shledáno riziko existence systémové podjatosti, byla automaticky považována za vydaná podjatým orgánem, a vznikla by tak nutnost jejich nového vydání zcela jiným orgánem z důvodu jejich nezákonnosti.

V této souvislosti lze rovněž připomenout, že ani případná podjatost bez dalšího vždy nemusí automaticky znamenat nezákonnost správního aktu, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace) „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyloučená úřední osoba. ... Obdobné závěry vyplývají také z nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 30/09. ... Ústavní soud zde dospěl k závěru, že pokud správní soud při přezkumu správního řízení dle § 152 správního řádu shledá důvody vyloučení úřední osoby pro její podjatost, „je povinen se dále zabývat otázkou, zdali se tato okolnost promítla v nezákonnosti správního rozhodnutí, příp. v dalších vadách řízení, jež předcházelo jejímu vydání, jež pak opodstatňují závěr o důvodnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a následně dle § 78 odst. 1 s. ř. s. vedou k jeho zrušení soudem.“ Aní zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).*

Krajským úřadem Olomouckého kraje tak byly uvedené podklady stavebního povolení řádně a opakovaně přezkoumány. Po věcné stránce byla uvedená závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz zejména závazné stanovisko Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto dvou správních aktů Magistrátu města Přerova nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro vydané rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI věcně nesprávným či nezákonným. Nadto je třeba uvést, že v žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě vydání těchto závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno tyto závazná stanoviska nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem. V neposlední řadě nelze odhlédnout od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem (Krajským úřadem Olomouckého kraje); v podrobnostech dále viz níže.

K namítanému nově určenému opatrovníku Stavebním úřadem MMOI pro vymezené účastníky stavebního řízení, místo původně určených opatrovníků Stavebním úřadem MMPr, může Odbor SR KÚOK pouze konstatovat správnost postupu nově pověřeného správního orgánu při vydání takových procesních rozhodnutí v průběhu stavebního řízení. Stavební úřad MMOI, na který bylo delegováno provedení stavebního řízení, by jinak vedené stavební řízení zatížil vadou právě tím, že ve správním spisu vedeného stavebního řízení by ponechal v platnosti usnesení o určení opatrovníků vydané vyloučeným Stavebním úřadem MMPr.

K tomu, že nesprávné a nelogické je tvrzení Stavebního úřadu MMOI o správnosti podkladů vydaných dotčenými orgány do doby, než se prokáže opak, Odbor SR KÚOK uvádí, že na rozdíl od spolků považuje uvedené tvrzení Stavebního úřadu MMOI za zcela správné a ztotožňuje se s ním. Jak Stavební úřad MMOI v odůvodnění svého rozhodnutí k výše uvedenému požadavku spolku DZ uvedl, vydané usnesení Odboru SR KÚOK se týkalo posouzení rizika systémové podjatosti při vedení stavebního řízení a vydání příslušného stavebního povolení, nikoliv posouzení projektové dokumentace jako dotčených orgánů chránících veřejné zájmy na základě zvláštních právních předpisů z pohledu vydání příslušných závazných stanovisek, příp. jiných opatření. Dále pak uvedl, shodně jako Krajský úřad Olomouckého kraje (viz výše), že právní řád je založen na zásadě presumpce správnosti aktů vydaných orgány veřejné správy, podle níž se má za to, že správní akt je zákonný a správný, a to až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný, a zruší jej (*srov. k tomu Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vydání, Praha: C. H. Beck, 2009, s. 225; dále pak např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 5. 2008, čj. 6 As 45/2005-188*). Po celou dobu své existence až do svého eventuálního zrušení vyvolává správní akt právní následky s ním spojené. Dále pak, že pokud tedy existují závazná stanoviska či jiné opatření, je pak na stavebním úřadu, aby z nich a jejich podmínek při posuzování žádosti o stavební povolení vycházel.

Odbor SR KÚOK tak námitky obou spolků týkající se systémové podjatosti i v případě závazných stanovisek vydaných Magistrátem města Přerova a zejména nutnosti je nahradit stanovisky vydanými Magistrátem města Olomouce, považuje za nedůvodné.

K námitkám spolku DZ pod bodem 3.1 nazvaném „*Návrhy na doplnění nových podmínek stavebního povolení, resp. k nezákonnému odmítnutí podmínek navržených v prvostupňovém řízení*“, že ve svých námitkách navrhl, aby do stavebního povolení byly doplněny podmínky: „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření prachu (PM_{10} a $PM_{2,5}$) cca 2x ročně v denní a v noční době, a to u blízké obytné zástavby; v případě překročení norem budou ihned provedena protiprašná opatření.*“, „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.*“ a také „*Vegetační úpravy budou obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin.*“, a že tyto návrhy Stavební úřad MMOI zamítl, neboť jejich jádro je již obsaženo v některé z podmínek stavebního povolení či povolení výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, a proto trvá na tom, aby tyto návrhy byly mezi podmínky stavebního povolení zahrnuty, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Odbor SR KÚOK předně uvádí, že touto obsahově obdobnou námitkou spolku DZ se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a to k námitkám pod bodem 2.2. Jak vyplývá z odůvodnění stavebního povolení, Stavební úřad MMOI požadavku spolku na uložení jím navrhovaných samostatných podmínek do stavebního povolení nevyhověl, neboť jde o obsahově stejné podmínky a požadavky, které byly požadovány dotčenými orgány na úseku ochrany životního prostředí a ochrany veřejného zdraví, a ty jsou zapracovány do podmínek výrokové části stavebního povolení, zejména do podmínky č. 19. Obdobně jsou požadavky formulovány v pravomocných rozhodnutích vydaných podle ust. § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny. Monitoring životního prostředí v různém rozsahu a z hlediska různých faktorů je požadován dotčenými orgány v jejich závazných stanoviscích. Stavební úřad převzal do podmínek rozhodnutí podmínky dotčených orgánů, které nejsou zapracovány do projektové dokumentace a týkají se provádění, popř. budoucího užívání stavby v rozsahu jím povolovaných stavebních objektů, a současně nejsou uplatněny v samostatných rozhodnutích. Odbor SR KÚOK k tomu dále uvádí, že závazná stanoviska jsou vydávána na základě zákona a kontrola plnění jejich podmínek je rovněž v kompetenci orgánů příslušných podle zmocnění v jednotlivých zákonech. Přitom připojování dalších obdobných podmínek směřujících ke stejnému cíli by učinilo rozhodnutí zmatečným a nepřezkoumatelným.

Pod bodem nazvaným „*Návrh na úpravu podmínky č. 6 stavebního povolení*“ (DZ bod č. 3.2, KD bod č. 3) spolky s odkazem na články na webových stránkách s příklady trápení obyvatel v okolí při provádění dálnic D1, D3 a D8 shodně žádají, aby podmínka č. 6 ve znění: „*Stavebník zajistí pravidelné čištění a klopení komunikací používaných pro účely stavby, zejména v prostoru výjezdů ze stavby. U výjezdů na pozemní komunikace stavebník rovněž zajistí účinná opatření k čištění vozidel, aby komunikace nebyly nadměrně znečišťovány.*“, byla doplněna o nějaký časový údaj, např. do 5-7 dní od oznámení veřejnosti či vedení samosprávy, jelikož uložený požadavek Stavebního úřadu MMOI na zajištění v maximální možné míře eliminaci znečištění ovzduší nemusí být během výstavby dálnice vždy důsledně splněn.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že upřesňující návrh spolků na doplnění lhůty pro zajištění opatření k nápravě při nadměrném zvýšení znečištění ovzduší prašností při realizaci stavby dálnice se jeví jako vhodný a logický, a současně směřující k dosažení požadovaného cíle. Odborem SR KÚOK byla tato odvolací námitka spolků shledána důvodnou a podmínka č. 6 stavebního povolení byla doplněna podle návrhu spolků.

Pod bodem č. 4 nazvaným „*Absence Projektu vegetačních úprav ve stavebním řízení*“ spolky shodně namítají, že Projekt vegetačních úprav (SO 801) nepočítá s výsadbou jen místně původních druhů dřevin a travin a není součástí žádosti o stavební povolení, ačkoliv jde o údaje týkající se ochrany životního prostředí, k nimž se mají spolky možnost v navazujícím řízení vyjádřit, a že Stavební úřad MMOI měl vyzvat žadatele k doložení tohoto projektu, což však neproběhlo, a Stavební úřad MMOI postupoval v rozporu se zákonem, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

V napadeném stavebním povolení Stavebního úřadu MMOI je na návrh vegetačních úprav odkazováno pouze v některých stanoviscích příslušných dotčených orgánů, jejichž podmínky byl Stavební úřad MMOI povinen do rozhodnutí převzít jako v případě stanovených podmínek pro realizaci vegetačních úprav příslušným orgánem ochrany přírody a krajiny (*viz koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Přerova č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes*) uvedených v podmínce č. 19 výroku rozhodnutí. Stavební úřad MMOI s odkazem na vydané závazné stanovisko nezahrnul požadavek spolku DZ z jeho návrhu na doplnění podmínky, že vegetační úpravy budou obsahovat jen geograficky místní druhy dřevin a travin s tím, že tato podmínka je zapracována do podmínek stavebního povolení (srov. např. podmínku 19). Přičemž Odbor SR KÚOK s odkazem na stanovisko KÚOK ve změně KZS Magistrátu města Přerova č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2022, k tomuto požadavku, nemůže než tento požadavek spolku DZ na doplnění podmínky týkající se využití pouze geograficky místních druhů dřevin odmítnout (podrobněji viz níže u vypořádání námítky pod bodem 5.2).

K absenci *Projektu vegetačních úprav* Odbor SR KÚOK uvádí, že Stavební úřad MMOI v odůvodnění rozhodnutí při vypořádání námitek směřujících k návrhu vegetačních úprav spolku Voda z Tetčic, z.s., zcela jednoznačně konstatuje, že vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu ust. § 2 odst. 3 stavebního zákona ani terénní úpravou podle ust. § 3 odst. 1 stavebního zákona, které by podléhaly povolovacímu procesu podle stavebního zákona jako samostatné stavební objekty. Také mj., že otázkou výsadeb se v rámci umístění a povolení této stavby dostatečně zabývaly dotčené orgány na úseku ochrany životního prostředí, přičemž v rozsahu objektů stavebním úřadem povolovaných je jako vegetační úprava navržen výsev travních ploch hydroosevem.

Dále k tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že Projekt vegetačních úprav je součástí DSP, avšak není předmětem žádosti o stavební povolení na citované stavební objekty, a tudíž ani součástí správního spisu, neboť vegetační úpravy nejsou stavbou ve smyslu (ust. § 2 odst. 3) ani terénní úpravou (ust. § 3 odst. 1) ve smyslu stavebního zákona a nepodléhají tedy řízení podle stavebního zákona. Současně podle ust. § 13 písm. d) zákona č. 13/1997 Sb., platí, že silniční vegetace je příslušenstvím silnic, nikoliv jejich součástí, jak se spolky mylně domnívají, a nepodléhá tak ani povolení speciálního stavebního úřadu. Podmínky pro realizaci vegetačních úprav stanovil orgán ochrany přírody v koordinovaném závazném stanovisku č.j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020. Jak také uvedl KÚOK ve své změně KZS Magistrátu města Přerova č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2022, orgán ochrany přírody ve svém závazném stanovisku (*viz. MMPr/204197/2020 ze dne 26. 10. 2020*) také upozornil, že u orgánu ochrany přírody probíhá správní řízení ve věci žádosti o povolení kácení dřevin rostoucích mimo les dle ust. § 8 zákona č. 114/1992 Sb., ve spojitosti s realizací stavby „*D1 stavba 0136 Říkovice - Přerov*“. Přitom se jedná o samostatné správní řízení vedené pod spis. zn. MMPr/136993/STAV/ZP/Tes, za účasti účastníků řízení. V souladu s ust. § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. disponují spolky oprávněním být účastníky tohoto řízení, a to za předpokladu splnění podmínek účasti (srov. ust. § 70 odst. 2 a 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny) a mohou jako účastníci

řízení uplatňovat svá práva a vyjadřovat se ke všem podkladům, tedy také k projektu vegetačních úprav, který je podkladem pro dané řízení. Právě v rámci řízení o povolení kácení dřevin se mimo jiné rozhoduje o stanovení náhradní výsadby, pro niž je tento projekt podkladem. Vegetační úpravy tedy komplexně posoudí orgány ochrany přírody ve zmiňovaném samostatném řízení o povolení kácení dřevin, přičemž vegetační úpravy jsou jako objekt SO 801 součástí náhradní výsadby za pokácené porosty (dřeviny). Vegetační úpravy jsou tedy mimoběžné s probíhajícím stavebním řízením, a z tohoto důvodu není napadené rozhodnutí či probíhající řízení zatíženo vadou, která by opodstatňovala tuto námitku.

Pokud jde o připodobňování podkladu Projekt vegetačních úprav k podkladu návrhu zimní údržby průchodu dálnice přes citlivé oblasti a vyvozování závěrů, kdy měl být tento podklad předložen s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, OŽPZ ve vyjádření k odvolacím námitkám ze dne 26. 4. 2022, č.j. KUOK 44015/2022, upozornil, že v dané věci se jednalo o jiný podklad, s jiným obsahem a s případným dopadem na biotop zvláště chráněných druhů organismů. Požadavek na jeho předložení před umístěním stavby byl proto oprávněný. Projekt vegetačních úprav je typově jiný podklad. Tento podklad řeší rychlejší zapojení realizované stavby do stávající vegetace, a především návrh výsadby dřevin, které jsou kompenzací zásahu do stávajících dřevin a vzniklé ekologické újmy. A právě toto je obsahem správního řízení o povolení kácení dřevin a zároveň ukládání náhradní výsadby dle § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody.

Námitka, že spolky se s projektem vegetačních úprav nemohly seznámit a není tak zřejmé jaké druhy dřevin a travin se plánují na tělese dálnice D0136 sázet (a kdy), tzn. místně původní či místně nepůvodní a nebudou moci se k němu vyjádřit, není-li součástí spisu Stavebního úřadu MMOI, je dle Odboru SR KÚOK nedůvodná, protože je obecně známo, že nejméně jeden z odvolatelů (spolek DZ), se řízení podle ust. § 8 zákona č. 114/1992 Sb., o povolení kácení dřevin mimo les aktivně účastní. Navíc, jak také uvedl ministr životního prostředí v rámci posouzení závazných stanovisek EIA, že projekt vegetačních úprav byl součástí podkladů prioritního stanoviska EIA a dosud je veřejně přístupný u daného záměru v informačním systému EIA, a je tedy jednoznačně prokazatelné a nade vší pochybnost, že ministerstvo mělo tyto podklady k dispozici a vycházelo z nich již při vydání prioritního stanoviska EIA, stejně jako to, že účastník řízení měl a nadále má tyto podklady k dispozici na IS EIA. Není tedy pravdou, že by se s těmito podklady nemohl dostatečně a včas seznámit.

Odbor SR KÚOK tak na základě výše uvedeného námitky týkající se absence Projektu vegetačních úprav mezi podklady rozhodnutí, a v tom směru nezákonného postupu Stavebního úřadu MMOI, jelikož si ho nezaopatřil do spisu, považuje za nedůvodné. V souvislosti s tím také nelze vyhovět požadavku na doplnění požadovaných vyjádření příslušného orgánu ochrany přírody k tomuto projektu (KD), a k návrhu spolku DZ, aby vegetační úpravy obsahovaly jen geograficky místní druhy dřevin a travin.

K namítané absenci projektu vegetačních úprav ve vztahu k vydanému stavebnímu povolení Stavebním úřadem MMOI a nemožnosti spolků se v tomto stavebním řízení s ním seznámit a namítanému plnění požadavku „*V rámci vegetačních úprav stavby se předpokládá náhradní výsadba v okolí zejména jako doplnění porostů vodotečí a výsadby na svazích nových komunikací.*“ závazného stanoviska EIA vydaného MŽP dne 30. 11. 2016 Odbor SR KÚOK na základě projektové dokumentace pro stavební povolení (Souhrnná technická zpráva bod B.5 Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav) doplňuje, že podle posuzované projektové dokumentace je ozelenění

v rozsahu stavby navrženo v objektu „SO 801 Vegetační úpravy dálnice“. Ze souhrnné technické zprávy pak dále vyplývá, že v tomto objektu je navrženo ozelenění dálničního tělesa a všech MÚK. Současně je zde uvedeno, že ozelenění přeložek ostatních komunikací je součástí jednotlivých stavebních objektů. Odbor SR KÚOK tak u staveb pozemních komunikací povolených v tomto řízení v rozsahu příslušnosti obecného stavebního úřadu zjistil, že u těchto objektů pozemních komunikací podle jejich popisů v technických zprávách je u jednotlivých stavebních objektů jako vegetační úprava navržen pouze výsev travních ploch hydroosevem. Stavby těchto komunikací řeší níže uvedené stavební objekty, kdy jde o veřejné nepřístupné účelové komunikace, které jsou vedeny v areálu společnosti PRECHEZA, a.s. Především se jedná o směrovou (resp. šířkovou) úpravu komunikací vyvolanou umístěním dálniční estakády (SO 209). Stavební objekt SO 151, který řeší úpravu stávající přístupové komunikace z areálu k odkališti sádrovce, bude upraven směrově i šířkově, povrch bude panelový, resp. asphaltový (sjezd ke stávající retenční nádrži). Celková délka trasy komunikace je 138,44 m a sjezdu 155,31 m. Šířku komunikace tvoří jízdní pás (tj. 2 x 3 m, 1 x 4,5 m či 1 x 4 m) a nezpevněná krajnice (2x 0,5 m). Stavební objekt SO 166 řeší úpravu stávající komunikace a vybudování nové komunikace sloužící pro obsluhu skládky zelené skalice (k její úpravě také dochází), její povrch bude panelový. Celková délka trasy upravené komunikace je 70,262 m a nové komunikace je 143,228 m. Šířku komunikace tvoří jízdní pás (tj. 2 x 3,5 m, 2 x 2,65 m). Stavební objekt SO 163 řeší příjezd k záchytné usazovací nádrži č. 10 napojením na stávající účelovou komunikaci v areálu společnosti PRECHEZA, a.s., její povrch bude asphaltový. Celková délka trasy příjezdové a obslužné komunikace je 130,86 m. Šířku příjezdové komunikace tvoří jízdní pás o šířce 4 m a nezpevněná krajnice (2 x 0,5 m). Obslužná komunikace má tvar obdélníka o rozměrech 13,5 m x 24,5 m. Stavební objekt SO 164 řeší nový příjezd k retenční nádrži č. 13 napojením na stávající komunikaci do místní části Dluhonice, její povrch je asphaltový. Celková délka trasy komunikace je 185 m. Šířku komunikace tvoří jízdní pás o šířce 4 m a nezpevněná krajnice (2 x 0,5 m). Oba tyto příjezdy budou s povolením vjezdu pouze pro obsluhu těchto nádrží, tj. pro vozidla ŘSD ČR. Navržené řešení stavebních objektů komunikací odpovídá územním rozhodnutím vymezenému trvalému záboru pozemků pro pozemek k umístění tělesa daných úseků komunikací, které je ohraničeno spodním okrajem a vnějšími okraji stavby pozemní komunikace (zde vnější okraje zaoblených pat náspů (svahů) nebo vnější hrany záchytných příkopů nebo rigolů). Jak je dále zřejmé ze vzorových a charakteristických příčných řezů těchto komunikací, není u nich pro řešení výsadby silniční vegetace na silničním pomocném pozemku či na jiných vhodných pozemcích tvořících součást silnice prostor. Při řešení zpevněných násypů tělesa (v záplavovém území) pak není předpoklad výsadby zeleně na jejich nových svazích. Výsadbu zeleně nelze předpokládat současně s ohledem na využití těchto komunikací, a to zejména SO 151 a SO 166 určených k obsluze uvedených skládek. Z posouzení stavebních objektů těchto pozemních komunikací, povolených tímto stavebním povolením, nevyplývá souvislost na stavební objekt SO 801 Vegetační úpravy dálnice. Odbor SR KÚOK tak ve vztahu k povolení shora uvedených stavebních objektů tímto stavebním povolením musí opět konstatovat, že u těchto objektů dle jejich popisů v technických zprávách u jednotlivých stavebních objektů je jako vegetační úprava navržen pouze výsev travních ploch hydroosevem a ani předmětem tohoto povolení nejsou protihlukové stěny s jejich ozeleněním. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

K námitkám spolků pod bodem č. 5, v němž shodně žádají podle ust. § 149 správního řádu o přezkum níže uvedených závazných stanovisek, Odbor SR KÚOK k jednotlivým podbodům této námítky uvádí následující.

K požadavku spolků pod bodem č. 5.1 o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajského úřadu Olomouckého kraje pod č.j. KUOK 47265/2021, ze dne 30. 4. 2021, vydaného podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona o ověření podmínek územního rozhodnutí a změny územního rozhodnutí, Odbor SR KÚOK uvádí, jak již uvedl i výše, že uvedené závazné stanovisko nebylo v tomto stavebním řízení zapotřebí, jelikož je závazným podkladem pro rozhodování ve stavebním řízení, které vede speciální stavební úřad, nikoliv obecný stavební úřad. Podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona mimo jiné platí, že speciální stavební úřady mohou vydat povolení pro stavby jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek. Speciálním stavebním úřadem je např. u staveb leteckých Úřad pro civilní letectví, u vodních děl vodoprávní úřady, u staveb drah a na dráze drážní správní úřad a u staveb pozemních komunikací silniční správní úřad. Podmínkou pro vydání povolení pro speciální stavby (letecké, vodní, drah, komunikací) je předchozí souhlas obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí. Tímto stavebním úřadem je vždy místně příslušný obecný stavební úřad, jímž je v daném případě Stavební úřad MMPr, resp. pověřený Stavební úřad MMOI. Přitom úkolem obecného stavebního úřadu je v těchto případech „pouze“ ověření dodržení podmínek územního rozhodnutí, které tento stavební úřad pro stavbu vydal. Jde o zcela logický požadavek, který má zajistit nezbytný soulad obou „základních správních aktů“ v procesu povolování staveb, protože každé „rozhodnutí“ je příslušný vydat jiný správní orgán. Toto ustanovení má umožnit obecnému stavebnímu úřadu kontrolu splnění podmínek jeho rozhodnutí, když se na dalších „krocích“ při povolování speciálních a dalších staveb již nepodílí. Toto však nedopadá na tento případ, když stavební řízení vede Stavební úřad MMOI jako obecný stavební úřad, který současně k předmětnému záměru vydal územní rozhodnutí, resp. jeho změnu.

Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK nepožádal nadřízený správní orgán o posouzení závazného stanoviska, a dále se nezabýval námitkami týkajícími se tohoto stanoviska, jelikož by to s ohledem na výše uvedené bylo zcela bezpředmětné.

Námitkou pod bodem č. 5.2 spolky dále žádají o přezkum zákonnosti Koordinovaného závazného stanoviska (KZS) Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, Spis. zn. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, a to s tím, že Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí nezahrnul všechny požadavky tohoto stanoviska, a připomínají vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem. Dle spolků nejsou uloženy požadavky pro ochranu krajinného rázu důsledné, proto žádají, aby bylo KZS změněno a doplněno podle jejich návrhu.

Vzhledem k tomu, že tyto námitky směřují proti obsahu Koordinovaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova Spis. zn. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020 (dále KZS), které je závazným podkladem pro vydané rozhodnutí z hlediska zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů, a také zákona č. 13/2017 Sb., o pozemních komunikacích, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal Krajský úřad Olomouckého kraje, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto koordinované závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel

„Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného koordinovaného závazného stanoviska, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes“ Krajského úřadu Olomouckého kraje (KÚOK) ze dne 7. 7. 2022, č. j. KUOK 72824/2022, jehož přílohou je „Změna koordinovaného závazného stanoviska“ Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021, kterým bylo KZS Magistrátu města Přerova Spis. zn. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020, změněno.

V uvedeném sdělení se KÚOK odkázal na již vydanou změnu tohoto KZS vydanou KÚOK pod č. j. KUOK 126579/2021, dne 11. 1. 2022, kterou již v rámci provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy na základě podaných rozkladů mj. i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice, jež směřovaly proti stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, vydanému Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, uvedené KZS změnil. Změna spočívá v tom, že KÚOK v části 3. KZS do obsahu závazného stanoviska vydaného orgánem ochrany ovzduší doplnil odůvodnění, a části 8. a 9. KZS nahradil znění výroku závazného stanoviska silničního správního úřadu zcela novým zněním, dle něhož místně příslušný silniční správní úřad s předmětnou dopravní stavbou při dotčení veřejných zájmů, které hájí podle zákona o pozemních komunikacích, souhlasí (bez jakýchkoli dalších podmínek) a dále doplnil toto nově formulované souhlasné závazné stanovisko o odůvodnění. Ve zbytku pak napadené KZS potvrdil.

Dále, že totožnou žádost pak KÚOK obdržel ze strany Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, když KZS bylo opětovně napadeno v rámci podaného odvolání proti Drážním úřadem vydanému stavebnímu povolení pro stavbu dráhy v rámci stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ vydaného pod č. j. DUCR-44395/21/Nv, dne 23. 8. 2021. Výsledkem provedeného přezkumu napadeného KZS bylo Sdělení č. j. KUOK 35486/2022 ze dne 21. 4. 2022, kterým bylo konstatováno, že vznesené námitky jsou zcela totožné s těmi, které KÚOK již vypořádal dříve, resp. došlo dokonce k redukci podaných námitek. S ohledem na tuto skutečnost tedy KÚOK nevydával další potvrzení KZS, když toto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

S ohledem na výše uvedené proto KÚOK obdržená odvolání, resp. námitky v nich uvedené, které byl KÚOK z hlediska jím svěřených kompetencí příslušný vypořádat, konfrontoval s již vydanou změnou KZS MMPPr č. j. MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes (vydaná KÚOK pod č. j. KUOK 126579/2021), když účelem bylo zjištění, zda-li již toto dříve vydané ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným v odvoláních vztahujících se k napadenému stavebnímu povolení Stavebního úřadu MMOI. K tomu pak uvedl, že po důkladném prostudování obdržených odvolání konstatuje, že výše uvedená změna KZS pod č. j. KUOK 126579/2021 ob stojí i ve vztahu k nyní vzneseným námitkám odvolateli v odvolání proti stavebnímu povolení vydanému Stavebním úřadem MMOI. S ohledem na tuto skutečnost tedy KÚOK nevydává další změnu KZS, když tyto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu pak KÚOK konstatoval, že její vznesení spolky (odvolateli) již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námitky bylo KÚOK opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova následujícími usneseními: usnesení KÚOK č. j.: KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), č. j.: KUOK 73475/2021 ze dne

12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a č. j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství). Na základě výše uvedených usnesení bylo ze strany KÚOK shledáno riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, v důsledku čehož byl Magistrát města Olomouce pověřen vedením daných správních řízení. KÚOK proto považuje již tuto námitku za bezpředmětnou a zcela nedůvodnou, když o ní bylo opakovaně totožně rozhodnuto (a to zejména s ohledem na zásadu uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu). Vypořádání námítky podjatosti obsažené v potvrzení závazného stanoviska ob stojí i v nyní namítaném případě a v plné míře je tato námitka vypořádána (pozn. Odboru SR KÚOK: toto vypořádání provedené KÚOK je uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí u námítky spolku DZ bod č. 2.4 a spolku KD bod č. 2).

Dále KÚOK uvedl, že napadené závazné stanovisko bylo přezkoumáno podle § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo KÚOK konstatováno, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti § 149 odst. 1 správního řádu, a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

Ve změně KZS Magistrátu města Přerova pod č. j.: MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes a sp. zn.: MMPPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020, vydané pod č. j. KUOK 126579/2021, dne 11. 1. 2022, pak KÚOK k jeho části 1. vydané podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, do které zejména směřují námitky spolků, resp. požadavky na úpravu této části KZS, mj. uvedl, že závazné stanovisko podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody bylo vydáno souladu s ust. § 149 správního řádu orgánem věcně i místně příslušným, a že obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části je uvedeno řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska, problematika ochrany krajinného rázu a vyslovení souhlasu k umístění a povolování stavby, jež by mohla snížit nebo změnit krajinný ráz za splnění šesti podmínek výroku.

Také, že vydané závazné stanovisko je řádně odůvodněno, kdy orgán ochrany přírody uvedl, které podklady použil pro posouzení daného záměru, a po vlastním posouzení dospěl k názoru, že stavba bude v rovinatém reliéfu krajiny tvořit nový pohledově výrazný architektonický prvek, který částečně fragmentuje krajinu, a že tento zásah je možné zmírnit následnou výsadbou zeleně, popínavých rostlin na PHS a úpravou okolí, čímž dojde ke snížení vnímání tohoto cizorodého prvku v krajině, a za tímto účelem stanovil prvních pět podmínek. Při posuzování rovněž zohlednil, že navržený úsek prochází územím, které bylo v minulosti značně pozměněno industrializací a zemědělstvím, a jedná se o stavbu klíčového úseku dálnice D1, která nezasahuje do existujících zvláště chráněných území. KÚOK se přitom s těmito závěry plně ztotožnil.

Dále se pak KÚOK vyjádřil k námitkám, resp. návrhům spolků učiněným v odvolání, přičemž k nim uvedl následující.

K navržené změně podmínky vydaného KZS, resp. závazného stanoviska z hlediska ochrany přírody a krajiny Magistrátu města Přerova (podmínka č. 19 bod 5. KZS výroku rozhodnutí), která má být dle spolků ve znění „*Vhodnými druhy dřevin se rozumí pouze geograficky místní druhy dřevin*“, kdy neexistuje žádný vážný důvod, aby se na tělese dálnice na ochranu krajinného rázu musely vysazovat místně nepůvodní druhy dřevin

a travin, KÚOK uvedl, že otázka použití geograficky původních dřevin je zapracována do podmínek stavebního povolení (srov. např. podmínku 19). Na základě závazného stanoviska orgánu ochrany přírody Magistrátu města Přerova ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPR/204197/2020/STAV/ZP/Tes, kdy v rámci stanovených podmínek orgán ochrany přírody zohlednil skutečnost vhodnosti přednostního použití domácích botanických druhů stanovištně vhodných keřů a stromů, nepoužívání zahradnických kultivarů a využití introdukovaných dřevin jen v případech, kdy bude doloženo, že se v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí lépe než dřeviny domácí. Požadavek spolků je na vyžadování jen domácích vhodných botanických druhů. K tomu KÚOK uvedl, že s tím nemůže souhlasit, protože formulace orgánu ochrany přírody více reflektuje na praktické zkušenosti využívání geograficky původních druhů při ozeleňování v krajině. Dále, že lze souhlasit obecně s názorem spolků, že je maximálně žádoucí využívat takových druhů tam, kde je to možné. Tento požadavek však není vhodné uplatňovat ve všech případech. Naopak v situacích, kdy se prokáže, že není vhodné trvat na tomto požadavku, např. v případě, který orgán ochrany přírody popsal ve stanovené podmínce jako případy, kdy je doloženo, že se introdukované dřeviny v praxi osvědčily a odolávají specificky nepříznivým podmínkám dálnic a jejich okolí, je vhodnější na striktním požadavku formulovaném spolky, spočívající ve využití jen geograficky místních druhů dřevin a travin, netrvat. Z výše uvedených důvodů je dle KÚOK nutno odmítnout proto rovněž požadavek spolků na přeformulování podmínky (zde podmínka č. 19 bod 5. KZS) na využití pouze geograficky místních druhů dřevin.

K návrhu spolků na uložení nového požadavku pro důslednější ochranu krajinného rázu, aby *„Použité vhodné druhy dřevin budou vysázeny tak, že vytvoří nepravidelné shluky, přičemž mezi dřevinami bude vysázena místně původní tzv. motýlí směs ke zvýšení biodiverzity.“*, KÚOK konstatoval, že v rámci problematiky zásahu do krajinného rázu je nutné se i při formulaci podmínek držet takových požadavků, které nepřekročí rámec řešené problematiky. Formulace požadavku na vysetí motýlí směsi ke zvýšení biodiverzity by takovým překročením řešené problematiky byla, proto ji z tohoto důvodu KÚOK odmítl. S požadavkem na charakter vlastních výsadeb spočívající ve vytváření nepravidelných shluků pak KÚOK odkazuje spolky na jeho uplatnění v rámci řízení o povolení kácení dřevin a ukládání náhradní výsadby dle § 8 a § 9 zákona o ochraně přírody, v rámci kterého je možné uložit nejen rozsah prováděných náhradních výsadeb, ale rovněž formu a prostorové umístění.

K návrhu spolků na uložení nového požadavku pro důslednější ochranu krajinného rázu *„Vhodné dřeviny a traviny budou vysázeny do zprovoznění dálnice, přičemž během následujících 5 let bude zajištěna zvýšená péče o tyto dřeviny a traviny, tzn. při poškození či uhynutí dojde obratem k nové výsadbě.“*, Odbor SR KÚOK uvádí, že KÚOK tomuto návrhu konstatoval, že požadavek spolků na doplnění formulace do zprovoznění stavby je nadbytečný, neboť všechny podmínky stavebního povolení musí být splněny do kolaudace a zprovoznění stavby. Požadavek na časové omezení péče v délce 5 let je stanovením časově kratšího období, než ve svých podmínkách formuloval orgán ochrany přírody, který stanovil dobu na udržování osázení po dobu existence stavby (tedy nejen prvních pět let po provedení výsadby, jak je formulován požadavek spolků). K požadavku na doplnění slova „zvýšenou“ péči je třeba uvést, že by se jednalo o nadbytečné doplnění rozsahu péče formou neurčitého pojmu bez bližšího vysvětlení tohoto pojmu. Zároveň orgán ochrany přírody upozorňuje, že vlastní označení „péče“ již zahrnuje souhrn všech úkonů nezbytných pro zajištění prospívání

vysazených rostlin a udržování těchto exemplářů na jejich stanovišti (např. vlastní výsadbu, průběžnou kontrolu, dosazování uhynulých rostlin atd.).

Na základě uvedeného tak Odbor SR KÚOK, stejně jako KÚOK, neshledal požadavky spolků na zrušení KZS, resp. úpravu podmínek KZS důvodnými. Vzhledem k tomu, že uvedené KZS nebylo zrušeno, pouze bylo zčásti změněno, resp. doplněno, tedy jako souhlasné ponecháno v platnosti, Odbor SR KÚOK na toto souhlasné KZS nahlíží jako na řádný podklad nezbytný k vydání rozhodnutí o povolení předmětné stavby.

K namítanému nezpracování šestého požadavku na ochranu krajinného rázu KÚOK uvedl, že prvních pět podmínek stanovuje upřesňující parametry, které je nezbytné dodržet při realizaci stavby v souladu s vydaným závazným stanoviskem. V šestém bodě se nejedná o stanovenou podmínku, ale o upřesnění ze strany orgánu ochrany přírody, že stanovené podmínky jsou formulovány pro dotčené a nově umístěné objekty změnou územního rozhodnutí, a dle KÚOK doslovné převzetí této podmínky do stavebního povolení proto nebylo třeba. Odbor SR KÚOK se však v tomto směru se stanoviskem KÚOK neztotožnil a s ohledem na závěry Krajského soudu v Ostravě uvedené v rozsudku ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 - 230, shledal důvod námitkám spolků zčásti vyhovět, přičemž tento chybný postup Stavebního úřadu MMOI napravit v odvolacím řízení doplněním úplného znění chybějícího požadavku KZS na ochranu přírody a krajiny (bod č. 1 KZS) do výrokové části stavebního povolení. Dále na základě výše uvedené změny KZS z výroku napadeného rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI vyjmul podmínky silničního správního úřadu podle zákona o pozemních komunikacích (viz bod č. 9 KZS, resp. podmínka č. 19, v bodě 7. KZS, rozhodnutí).

Námitkou pod bodem č. 5.3 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení ochrany životního prostředí a památkové péče (OŽP), ze dne 15. 7. 2020, Spis. zn. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No, a současně připomínají vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem. Podle spolků je vhodnější jeden z uložených požadavků k nakládání s odpady doplnit, a proto žádají, aby bylo závazné stanovisko změněno a doplněno podle jejich návrhu.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení ochrany životního prostředí a památkové péče (OŽP), ze dne 15. 7. 2020, Spis. zn. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No, č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No, které je závazným podkladem pro vydané rozhodnutí z hlediska zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu“ Odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Olomouckého kraje (OŽPZ) pod č. j. KUOK 58559/2022, ze dne 1. 6. 2022, jehož přílohou je „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ č. j. KUOK 12318/2021, ze dne 9. 12. 2021, kterým OŽPZ závazné stanovisko OŽP (odpadové hospodářství) č. j. MMPPr/133530/2020/STAV/ZP/No, ze dne 15. 7. 2020, potvrdil.

V uvedeném sdělení se OŽPZ odkázal na již vydané potvrzení tohoto závazného stanoviska vydané OŽPZ pod č. j. KUOK 123718/2021, ze dne 9. 12. 2021, kterým již v rámci provedeného přezkumu k žádosti ministra dopravy na základě podaných

rozkladů mj. i spolky Děti Země a Krajina Dluhonice, jež směřovaly proti stavebnímu povolení pro 53 stavebních objektů stavby dálnice „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ ze dne 30. 7. 2021, č. j. 766/2020-910-IPK/54, vydanému Ministerstvem dopravy, Odborem infrastruktury a územního plánu, toto závazné stanovisko potvrdil.

Dále, že totožnou žádost obdržel od Ministerstva dopravy, Odboru drážní dopravy, když bylo závazné stanovisko opětovně napadeno v rámci podaného odvolání proti stavebnímu povolení Drážního úřadu pro stavbu dráhy v rámci stavby „*Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice-Přerov*“ vydaného pod č. j. DUCR-44395/21/Nv, dne 23. 8. 2021. Výsledkem provedeného přezkumu tohoto závazného stanoviska pak bylo Sdělení č. j. KUOK 35486/2022 ze dne 21. 4. 2022, kterým bylo konstatováno, že vznesené námitky jsou zcela totožné s těmi, které KÚOK již vypořádal dříve, resp. došlo dokonce k redukci podaných námitek. S ohledem na tuto skutečnost tedy OŽPZ nevydával další potvrzení tohoto závazného stanoviska, když toto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

S ohledem na skutečnosti výše uvedené proto OŽPZ obdržená odvolání, resp. námitky v nich uvedené, k jejichž vypořádání byl OŽPZ z hlediska jím svěřených kompetencí příslušný, konfrontoval s již vydaným potvrzením závazného stanoviska MMPr č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No (potvrzení závazného stanoviska krajským úřadem vydané pod č. j. KUOK 123718/2021), když účelem bylo zjištění, zda-li toto již dříve vydané ob stojí i ve vztahu k námitkám vzneseným v odvoláních vztahujících se k napadenému stavebnímu povolení Stavebního úřadu MMOL. K tomu pak uvedl, že po důkladném prostudování obdržených odvolání konstatuje, že výše uvedené potvrzení závazného stanoviska, č. j. KUOK 123718/2021, ob stojí i ve vztahu k nyní vzneseným námitkám odvolateli v odvolání proti stavebnímu povolení vydanému Stavebním úřadem MMOL. S ohledem na tuto skutečnost tedy OŽPZ nevydává další potvrzení závazného stanoviska, když tyto bylo již přezkoumáno a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu § 149 odst. 7 správního řádu.

Ve vztahu k znovu vznesené námitce systémové podjatosti ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu pak OŽPZ konstatoval, že její vznesení spolky (odvolateli) již nedává smysl, když právě na základě prvního vznesení této námitky bylo KÚOK opakovaně rozhodnuto o existenci rizika systémové podjatosti Magistrátu města Přerova následujícími usneseními: usnesení KÚOK č. j.: KUOK 70760/2021 ze dne 2. 7. 2021 (vydané Odborem strategického rozvoje kraje), č. j.: KUOK 73475/2021 ze dne 12. 7. 2021 (vydáno Odborem dopravy a silničního hospodářství) a č. j.: KUOK 74087/2021 ze dne 14. 7. 2021 (vydáno Odborem životního prostředí a zemědělství). Na základě výše uvedených usnesení bylo ze strany KÚOK shledáno riziko existence systémové podjatosti Magistrátu města Přerova, v důsledku čehož byl Magistrát města Olomouce pověřen vedením daných správních řízení. OŽPZ proto považuje již tuto námitku za bezpředmětnou a zcela nedůvodnou, když o ní bylo opakovaně totožně rozhodnuto (a to zejména s ohledem na zásadu uvedenou v § 2 odst. 4 správního řádu). Vypořádání námitky podjatosti obsažené v potvrzení závazného stanoviska ob stojí i v nyní namítaném případě a v plné míře je tato námitka vypořádána (pozn. Odboru SR KÚOK: toto vypořádání provedené KÚOK je uvedeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí u námitky spolku DZ bod č. 2.4 a spolku KD bod č. 2).

Dále OŽPZ uvedl, že napadené závazné stanovisko bylo přezkoumáno podle § 149 odst. 7 správního řádu, přičemž bylo OŽPZ konstatováno, že závazné stanovisko splňuje všechny zákonem stanovené náležitosti § 149 odst. 1 správního řádu, a tedy bylo vydáno orgánem k tomu věcně i místně příslušným, na základě příslušného

zmocňovacího ustanovení a bylo vydáno v souladu se zákonem, a to jak po stránce věcné, tak i formální. Z tohoto důvodu a s ohledem na zásadu procesní ekonomie řízení (hospodárnosti) a rychlosti řízení vyjádřené v § 6 odst. 2 správního řádu, by bylo nadbytečné, aby předmětné závazné stanovisko bylo znovu vydáváno jiným správním orgánem, jehož nestrannost a nezávislost nebyla napadána, když výsledkem by bylo vydání závazného stanoviska se zcela totožným obsahem a závěrem.

V potvrzení závazného stanoviska Magistrátu města Přerova ze dne 15. 7. 2020, Spis. zn. MMP/133530/2020/STAV/ZP/No, č. j. MMP/133530/2020/STAV/ZP/No, ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 123718/2021, OŽPZ mj. uvedl, že po přezkoumání zákonnosti závazného stanoviska včetně jeho věcné správnosti dospěl k závěru, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy na úseku odpadového hospodářství platnými v době jeho vydání, obsahuje odkazy na příslušná ustanovení zákona o odpadech, dle kterých byl MMP oprávněn k jeho vydání, a jeho obsah odpovídá náležitostem požadovaným § 68 správního řádu. OŽPZ má rovněž za to, že předmětné závazné stanovisko bylo vydáno jako věcně správné, když i podmínky stanovené v tomto závazném stanovisku jsou souladné s legislativou odpadového hospodářství platnou v době jeho vydání a jejich účelem je zajistit vysokou míru ochrany životního prostředí a zdraví lidí při nakládání s odpady při realizaci předmětné stavby.

K navržené změně podmínky vydaného závazného stanoviska z hlediska odpadového hospodářství Magistrátu města Přerova (podmínka č. 19 bod 3. závazného stanoviska výroku rozhodnutí), která má být dle spolků ve znění: „*V rámci zařízení staveniště budou vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů produkovaných všemi fyzickými i právníckými osobami, které se podílejí na realizaci stavby, a to v souladu se stávajícími předpisy v oblasti odpadového hospodářství.*“, pro její jasnější a lepší kontrolovatelnost, Odbor SR KÚOK uvádí, že OŽPZ se v tomto neztotožňuje se zdůvodněním spolků, když „rozšíření“ okruhu osob, pro něž mají být vytvořeny podmínky pro třídění a shromažďování jednotlivých druhů odpadů, z pracovníků dodavatele stavby na všechny fyzické a právnícké osoby podílející se na realizaci stavby nepovažuje za jasnější (z předmětného odvolání nevyplývá, v čem by tato podmínka byla jasnější) ani lépe kontrolovatelnou (v tomto ohledu lze podmínku vzhledem k navrhovanému rozšíření okruhu osob, na něž by se měla vztahovat, považovat spíše za hůře kontrolovatelnou). Dle názoru OŽPZ zákon o odpadech v části třetí (zejm. § 10, § 12 a § 16) dostatečně upravuje povinnosti všech osob při nakládání s odpady, mj. též ve vztahu k jejich třídění a shromažďování. Předmětnou podmínku závazného stanoviska MMP tak OŽPZ ponechalo beze změny.

Na základě uvedeného tak Odbor SR KÚOK, stejně jako OŽPZ neshledal požadavky spolků na zrušení, resp. úpravu podmínek závazného stanoviska důvodnými, a tudíž na něj nahlíží jako na řádný podklad nezbytný k vydání rozhodnutí o povolení stavby.

Námítkou pod bodem č. 5.4 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, odd. vodního hospodářství a zemědělství, pod Spis.zn. 2020/133276/STAV/ZEM/Ta, č. j. MMP/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, s tím, že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínky č. 19 jakýchsi devatenáct podpožadavků a dále dvanáct podpožadavků požadavku č.1, ale nezahrnul požadavek č. 2 o době platnosti. Dále opět připomínají vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMP, a nutnost vydání stanoviska jiným správním orgánem. Dle spolků je uložení požadavků stanovených Povodím Moravy s.p., správné, nicméně je vhodné, aby jeden požadavek byl ještě doplněn, a proto žádají, aby bylo toto stanovisko změněno podle návrhu.

Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky směřují proti obsahu vydaného závazného stanoviska Magistrátu města Přerova, Odboru stavebního úřadu a životního prostředí, odd. vodního hospodářství a zemědělství, pod Spis.zn. 2020/133276/STAV/ZEM/Ta, č. j. MMPPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel „Sdělení k žádosti o potvrzení nebo změnu vydaného závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu“ OŽPZ ze dne 6. 6. 2022 pod č. j. KUOK 59948/2022, jehož přílohou je „Potvrzení závazného stanoviska“ OŽPZ pod č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2022, kterým OŽPZ závazné stanovisko OŽP (vodní hospodářství) pod č. j. MMPPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, potvrdil.

Následně však Odbor SR KÚOK po přezkoumání všech předložených podkladů zjistil, že uvedené závazné stanovisko pod č. j. MMPPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, k vlivům na vodní poměry, není závazným pokladem pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI v rozsahu jím povolovaných stavebních objektů. Jak je zřejmé z předmětného závazného stanoviska, resp. výčtu stavebních objektů v něm uvedených, toto závazné stanovisko, resp. souhlas se stavbou v záplavovém území, se na stavební objekty povolované v tomto řízení nevztahuje. Navíc závazné stanovisko, resp. souhlas se stavbou v záplavovém území, byl pro stavební objekty povolované tímto stavebním povolením vydán vodoprávním úřadem již k územnímu řízení o změně územního rozhodnutí Městského úřadu Přerov pod č. j. SÚ3229/2005-KI, ze dne 3. 3. 2006, a jeho podmínky byly zapracovány do podmínek územního rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, ze dne 19. 11. 2019, jež bylo změněno rozhodnutím Odboru SR KÚOK pod č. j. KUOK 40737/2021, ze dne 14. 4. 2021. Splnění podmínek územního rozhodnutí pak bylo, jak již bylo uvedeno, řádně ověřeno Stavebním úřadem MMOI v tomto stavebním řízení, a to v rozsahu povolovaných stavebních objektů.

Z tohoto důvodu Odbor SR KÚOK z výroku napadeného stavebního povolení vypustil bez náhrady všechny podmínky uvedené pod bodem „*Magistrátu města Přerova, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č.j. MMPPr/133276/2020/STAV/ZEM/Ta ze dne 15. 10. 2020 vydaného podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“)*“, a dále se nezabýval námitkami týkajícími se tohoto stanoviska, jelikož by to s ohledem na výše uvedené bylo zcela bezpředmětné.

Námitkou pod bodem č. 5.5 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územního pracoviště Přerov (KHS), ze dne 20. 4. 2016, pod Sp. zn. KHSOC/06978/2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, včetně stanoviska KHS vydaného dne 26. 10. 2020, Sp. zn. KHSOC/40563/2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, jímž byla potvrzena platnost citovaného závazného stanoviska KHS, s tím, že uložení čtyř požadavků není pro ochranu veřejných zájmů důsledné, zejména před nadlimitními intenzitami hluku, a proto žádají, aby bylo toto stanovisko změněno podle návrhu, tj. doplněno o dva nové požadavky na důslednější ochranu veřejného zdraví, a to: „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.*“ a také: „*Z hlediska relevantnosti hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke*

stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.“

Vzhledem k tomu, že tyto námitky směřují proti obsahu závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje se sídlem v Olomouci, územního pracoviště Přerov (KHS), pod Sp. zn. KHSOC/06978/2017, č.j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, ze dne 20. 4. 2016, včetně stanoviska KHS vydaného dne 26. 10. 2020 pod Sp. zn. KHSOC/40563/2020, č.j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, jímž byla potvrzena platnost citovaného závazného stanoviska KHS, Odbor SR KÚOK, jak bylo již výše uvedeno, požádal Ministerstvo zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel vyjádření Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 13204/2022-4/OVZ, ze dne 8. 8. 2023, pod názvem Žádost o změnu nebo potvrzení závazného stanoviska Krajské hygienické stanice č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK ze dne 26. 10. 2020 ke stavebnímu záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, jímž bylo závazné stanovisko KHS ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska KHS ze dne 26. 10. 2020 potvrzeno s tím, že KHS postupovala v dané věci správně.

Ministerstvo zdravotnictví ve svém potvrzení nejprve uvedlo, že KHS vydala k tomuto záměru jako podklad pro stavební řízení závazné stanovisko, které bylo podmíněno splněním čtyř citovaných podmínek. Dále mj., že spolky v odvoláních proti citovanému stavebnímu povolení napadly i závazná stanoviska KHS. MZ ve svém vyjádření dále uvedlo, kdo vypracoval projektovou dokumentaci k danému záměru a jaké stavební objekty obsahuje, a že přezkoumalo výše uvedená závazná stanoviska KHS a učinilo ve věci následující závěry. Nejprve citovalo námitky podaných odvolání spolků týkající se závazných stanovisek, včetně navrhaných nových podmínek, k čemuž uvedlo:

Nejprve, že KHS v rámci závazného stanoviska č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 stanovila podmínku č. 4, cit.: „*KHS požaduje stanovit zkušební provoz v minimální délce 6 měsíců. Ve zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění dálnice předmětné komunikace v denní a v noční době v chráněném venkovním prostoru stavby – prokazující soulad s § 30 zákona č. 258/2000 Sb. a § 12 odst. 3 NV č. 272/2011 Sb. (měřicí místa budou stanoveny před zahájením zkušebního provozu).*“

V souladu s § 124 odst.1 stavebního zákona se zkušebním provozem stavby ověřuje funkčnost a vlastnosti provedené stavby podle projektové dokumentace. Zkušební provoz stavební úřad nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí uvede dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu.

K požadavku na měření hluku během výstavby MZ uvedlo, že stanovení monitoringu měření hluku z výstavby min. 2x/rok, není z odborného hlediska relevantní; paušalizací požadavku určitého počtu měření hluku za časový úsek, popř. kontinuálního měření hluku, není vypovídající. Nelze totiž předjímat budoucí vývoj výstavby, resp. příp. fenomény hluku, které by mohly být nadlimitní. Plnění požadavků/podmínek stavebního povolení, v tomto případě dodržování hygienických limitů hluku, je přímo

ověřitelné měření hluku *in situ*, a to kdykoliv a s ohledem na konkrétní (akustickou) situaci, nikoliv na paušalizaci četnosti/dlouhodobosti měření hluku.

Dále MZ uvedlo, že měření hluku lze provádět za vhodných klimatických podmínek a v doporučených obdobích. Podmínky pro měření hluku jsou specifikovány v Metodickém návodu pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí, kterýž byl uveřejněn ve Věstníku MZ, částka 11, dne 11. 10. 2017 (dále i „Věstník MZ“). Dále odkázalo na obecné principy měření hluku (z dopravy), tedy zejména, že měření musí zajistit získání správných, tj. přesných, reprezentativních a reprodukovatelných hodnot určujících ukazatelů hluku – viz Věstník MZ. Tento princip se pochopitelně týká i věci ustálení dopravního proudu na nové komunikaci a následného (reprezentativního) měření hluku. Na základě tohoto byla stanovena podmínka č. 4 (zkušební provoz) předmětného závazného stanoviska KHS.

K tomu MZ dále znovu uvedlo, že z ust. § 124 stavebního zákona vyplývá, že zkušební provoz stavební úřad povolí na odůvodněnou žádost stavebníka nebo nařídí na základě požadavku dotčeného orgánu (KHS) nebo v jiném odůvodněném případě. V rozhodnutí uvede zejména dobu trvání zkušebního provozu stavby, a je-li to nutné, stanoví pro něj podmínky, popřípadě podmínky pro plynulý přechod zkušebního provozu do užívání stavby. Vyhodnocení výsledků zkušebního provozu stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Zkušební provoz lze povolit jen na základě souhlasného závazného stanoviska (KHS), popřípadě rozhodnutí dotčeného orgánu. Stavební úřad může též v případě nutnosti pro provedení zkušebního provozu uloženého podle § 115 odst. 2 stavebního zákona stanovit novým rozhodnutím další podmínky. Za doby trvání zkušebního provozu lze bez předchozího řízení vydat nové rozhodnutí o prodloužení doby trvání zkušebního provozu. KHS tedy pro řízení podle ust. § 124 stavebního zákona vydá závazné stanovisko, v rámci kterého lze upravit (navrhnout) délku zkušebního provozu či podmínky pro provedení zkušebního provozu. KHS požaduje minimální délku trvání zkušebního provozu 6 měsíců (a v tomto zkušebním provozu předložit protokol s výsledkem měření hluku před zahájením provozu na dálnici a po zprovoznění dálnice), což neznamena, že zkušební provoz bude právě v délce pouze 6 měsíců. K tomu je dále dle MZ nutno uvést, že min. doba 6 měsíců se z odborného (akustického) hlediska jeví jako dostačující a v tomto případě odůvodnitelná pro tzv. *usazení provozu* na předmětném úseku (stavba 0136); nepředpokládá se napojení dalších významných komunikací, které by *usazení provozu* prodlužovaly (křížení s jinými dálnicemi, napojení velkých průmyslových a obdobných areálů apod.).

Dále pak také, že v rámci měření hluku KHS požaduje měření hluku před zahájením provozu posuzované stavby dálnice a po jejím zprovoznění v chráněných venkovních prostorech staveb, které budou stanoveny před zahájením zkušebního provozu, neboť nelze vyloučit změnu užívání stávajících bytových prostor na nebytové (a naopak) či výstavbu nových objektů s definovaným chráněným venkovním prostorem staveb podle § 30 odst. 3 zákona č. 258/2000 Sb. Uvedeným měřením hluku bude možné vyhodnotit, jak jsou v území po zprovoznění posuzované stavby hlukové poměry změněny a zda bude/nebude veřejné zdraví negativně dotčeno. V případě, že nebudou při provozu dálnice hygienické limity hluku z dopravy v denní a noční době v chráněných venkovních prostorech staveb plněny, nebude ze strany KHS vydáno souhlasné závazné stanovisko ke kolaudačnímu souhlasu/kolaudačnímu rozhodnutí, resp. stavebník musí přijmout dodatečná protihluková opatření.

Současně MZ upozornilo na skutečnost, že rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI č. j. SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, ze dne 24. 11. 2021, o povolení stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“ se týkalo rozsahu stavebních objektů SO 151, SO 163, SO 164, SO 166 a SO 782, nikoliv samotné dálnice jako komunikace.

Závěrem pak MZ na základě všech shora popsanych skutečností konstatovalo, že KHS postupovala v dané věci správně a proto podle § 149 odst. 7 správního řádu napadené závazné stanovisko č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK ze dne 26. 10. 2020 ke stavebnímu záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ potvrzuje a ztotožňuje se s ním.

Odbor SR KÚOK tak na základě všech výše uvedených skutečností, stejně jako MZ, posoudil námitku spolků týkající se nezákonnosti závazných stanovisek KHS, resp. skutečnosti, že uložení čtyř požadavků pro ochranu veřejných zájmů, zejména před nadlimitními intenzitami hluku, není důsledné, jako nedůvodnou a neopodstatněnou, přičemž se se závěry MZ ztotožnil.

Námitkou pod bodem č. 5.6 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví, Českého inspektorátu lázní a zřidel (MZ), vydaného dne 30. 4. 2020 pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, s tím, že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínek rozhodnutí pouze tři požadavky ze čtyř, bez požadavku platnosti stanoviska. Dle spolků je uložení čtyř požadavků správné, nicméně je vhodnější, aby jeden požadavek byl ještě doplněn podle návrhu, tj. doplněn o časový údaj.

Vzhledem k tomu, že tyto námitky směřují proti obsahu závazného stanoviska MZ, jímž pod č.j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, dne 30. 4. 2020, vydalo souhlas s vydáním stavebního povolení pro stavbu „Horní Moštěnice, ochranné pásmo II. stupně IIA a IIB: Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice – Přerov“, podle ust. § 37 odst. 3 písm. b) zákona č. 164/2001 Sb., Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal ministra zdravotnictví, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel „Potvrzení závazného stanoviska“ ministra zdravotnictví ze dne 19. 5. 2022, č. j. MZDR 13358/2022-2/ČIL, jehož součástí bylo závazné stanovisko ministra zdravotnictví ze dne 22. 2. 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, jímž bylo závazné stanovisko MZ ze dne 30. 4. 2020 pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, změněno (doplněna podmínka č. 3).

Ve svém potvrzení ministr zdravotnictví mj. uvedl, že napadené závazné stanovisko navazuje na starší závazné stanovisko MZ ze dne 19. 4. 2017, jehož platnost vypršela dne 19. 4. 2020, avšak stavební povolení nebylo vydáno. Proto MZ k žádosti ŘSD ČR vydalo nové závazné stanovisko ze dne 30. 4. 2020 a stanovilo specifické podmínky na ochranu zřidelní struktury zdrojů přírodní minerální vody v Horních Moštěnicích. Dále mj. uvedl, že toto závazné stanovisko bylo podkladem rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, a že jej spolky napadly v rámci svých odvolání. Dále uvedl, že vzhledem k tomu, že Ministerstvo dopravy požádalo o přezkum závazného stanoviska pod č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk (podrobněji níže) bylo rozhodnuto o změně tohoto závazného stanoviska. Nové závazné stanovisko bylo vydáno ministrem zdravotnictví dne 22. 2. 2022 pod č.j. MZDR 45458/2021-2/ČIL a nahradilo v plném rozsahu závazné stanovisko č.j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk ze dne 30. 4. 2020.

Toto je zřejmé i z výrokové části závazného stanoviska ministra zdravotnictví ze dne 22. 2. 2022, kde kromě čtyř stanovených podmínek je dále uvedeno, cit.: *Toto závazné stanovisko mění a nahrazuje v plném rozsahu závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk ze dne 30. dubna 2020.*“ Ve svém

odůvodnění závazného stanoviska pak ministr zdravotnictví uvedl, že v rámci sedmi rozkladů podaných proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy bylo napadeno také závazné stanovisko MZ. Vzhledem k tomu, že v žádosti o přezkum závazného stanoviska č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk byl požadavek změnit a doplnit podmínku č. 3 o časový údaj předložení závěrečných zpráv z hydrogeologického monitoringu do 30 dní od jejich vypracování, bylo rozhodnuto o změně závazného stanoviska dle návrhu, neboť tento požadavek byl ministrem zdravotnictví vyhodnocen jako legitimní, nenarušující ochranu dotčené struktury, přispívající k vymahatelnosti podmínek závazného stanoviska.

Dále také, že zájmové území, kterým prochází dálnice D1 0136 Říkovice - Přerov, leží v ochranném pásmu II. stupně IIA a IIB zdrojů přírodní minerální vody zřidelní oblasti Horní Moštěnice. Toto ochranné pásmo bylo stanoveno „*Usnesením 9. plenárního zasedání SmKNV ze dne 21. dubna 1983*“. Poté mj., že vzhledem k tomu, že se jedná o velmi rozsáhlou liniovou stavbu, jsou stanoveny specifické podmínky na ochranu zřidelní struktury zdrojů přírodní minerální vody v Horní Moštěnici, a že podmínky v závazném stanovisku uvedené jsou jeho nedílnou součástí (ust. § 38 lázeňského zákona) a je nutné je ve výroku rozhodnutí citovat.

Odbor SR KÚOK proto ve výrokové části napadeného rozhodnutí (bod 19.) podmínky závazného stanoviska MZ ze dne 30. 4. 2020 nahradil v plném rozsahu podmínkami stanovenými v závazném stanovisku ministra zdravotnictví ze dne 22. 2. 2022. Tímto byla do výroku doplněna i podmínka platnosti stanoviska, kterou Stavební úřad MMOI do podmínek svého rozhodnutí nezahrnul, jak spolky namítají, a odstraněn tak chybný postup Stavebního úřadu MMOI v tomto směru. Nicméně v daném případě je nezbytné konstatovat, že předmětem napadeného stavebního povolení jsou stavební objekty, jež se nenacházejí ve výše uvedených ochranných pásmech zdrojů minerální vody.

Námitkou pod bodem č. 5.7 spolky žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje, územního odboru Přerov (HZS), ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020, mj. s tím, že v něm chybí požadavek na podklady pro kolaudační řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná, a to požadavek: „*Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.*“

Vzhledem k tomu, že tyto námitky směřují proti obsahu závazného stanoviska HZS ze dne 26. 10. 2020 pod č.j. HSOL-5538-2/2020, Odbor SR KÚOK, jak bylo již uvedeno, požádal Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství hasičského záchranného sboru ČR, jakožto správní orgán nadřízený správnímu orgánu, který závazné stanovisko vydal, o jeho potvrzení nebo změnu. Poté Odbor SR KÚOK obdržel usnesení Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 2. 5. 2022, č. j. MV-75859-4/PO-PRE-2022, kterým byla žádost Odboru SR KÚOK o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska HZS pod č. j. HSOL-5538-2/2020, ze dne 26. 10. 2020, odložena, neboť předmětem žádosti je soubor staveb pozemních komunikací a stavby, která není budovou a v souladu s ust. § 6 odst. 1 písm. e) a § 7 odst. 2 písm. a) a d) vyhlášky č. 460/2021 Sb., o kategorizaci staveb z hlediska požární bezpečnosti a ochrany obyvatelstva, jsou stavbami kategorie 0 a I, u kterých se, v souladu s ust. § 40 odst. 1 zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, nevykonává státní požární dozor podle § 31 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně.

Z usnesení Ministerstva vnitra, Generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále MV - GR HZS ČR) je zcela zřejmé, že u předmětné stavby se nevykonává státní požární dozor a není tak dána ani pravomoc nadřízeným správním orgánům na úseku požární ochrany (MV - GR HZS ČR či řediteli HZS) podle ust. § 31 odst. 5 písm. a) a b) zákona o požární ochraně potvrdit, změnit nebo zrušit závazné stanovisko HZS č. j.: HSOL-5538-2/2020, ze dne 26. 10. 2020, podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu. Takový postup by byl překročením kompetencí nadřízených správních orgánů na úseku požární ochrany v dané věci a byl by tudíž i postupem nesprávným. Ke změně došlo dnem 1. 12. 2021, kdy nabyl účinnosti zákon č. 415/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Předmětem navrhované stavby v rámci předložené dokumentace je soubor staveb vedlejších souvisejících s pozemní komunikací dálnice jako stavby hlavní. Podmínky požární bezpečnosti vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, a normy ČSN 73 0802 se vztahují na pozemní komunikace pouze v případě návaznosti na návrh a zajištění technických podmínek požární bezpečnosti pozemních staveb a zajištění přístupové komunikace k těmto navrhovaným pozemním stavbám. Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že HZS v rámci stavby povolované Stavebním úřadem MMOI nevykonává státní požární dozor, a tudíž není ani zmocněn na úseku výkonu své přenesené působnosti k vydávání závazných stanovisek. Jinými slovy řečeno, správní akt HZS označený jako „souhlasné závazné stanovisko“, jehož obsahem je vyjádření souhlasu s předmětným stavebním záměrem bez stanovení jakýchkoliv podmínek, nemá podle výše uvedeného charakter závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 1 správního řádu, nýbrž je třeba na něj nahlížet jako na jiný podklad, který není pro stavební úřad závazný. Odbor SR KÚOK tedy na uvedené závazné stanovisko pohlíží jako na odborné vyjádření, které podle ust. § 50 odst. 4 správního řádu, hodnotí dle své úvahy, přičemž k uvedené námitce uvádí následující.

Odbor SR KÚOK při přezkoumávání této odvolací námitky předně posuzoval, zda se tato námitka týká zájmů, které spolky v postavení účastníka navazujícího stavebního řízení jako občanské sdružení (spolek) založené za účelem ochrany přírody a krajiny, mohou podle zákona č. 100/2001 Sb., hájit (obdobně viz výše na str. 37-39).

Jak již bylo uvedeno, dle ust. § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., může být spolek, za splnění podmínek daných § 9c odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., účastníkem navazujícího, tj. v daném případě stavebního řízení. Může uplatňovat pouze námitky, pokud je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá, tj. ochrana přírody a krajiny podle zákona č. 114/1992 Sb. Tento zájem však zároveň determinuje obsah námitek a také rozsah, v jakém se správní orgány jejich námitkami musí věcně zabývat.

Ve stavebním řízení může každý účastník uplatnit námitky podle ust. § 111 stavebního zákona a stavební úřad je povinen se s nimi vypořádat, přičemž však rozsah přezkumu námitek účastníků řízení není neomezený a závisí nejen od jejich věcného obsahu, ale i od postavení každého konkrétního účastníka řízení. Námitky ekologického spolku je vždy nutno posuzovat právě s přihlédnutím k zájmům, které tento spolek ve správním řízení hájí. Je-li spolek, jehož hlavním posláním dle stanov je ochrana přírody a krajiny, oprávněn být účastníkem správního řízení, nelze však z toho dovodit, že má možnost hájit v tomto řízení i zájmy jiné, s ochranou přírody a krajiny nesouvisející. Takto by se totiž z pozice ochránce přírody a krajiny dostával do pozice univerzálního dohlázele

nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu, což není smyslem ani účelem účastenství ekologických spolků ve správních řízeních. Odbor SR KÚOK se tedy nejprve zabýval tím, zda se námitky týkají zájmů, které spolky hájí a které lze podřadit pod zájmy upravené zákonem č. 114/1992 Sb. a zákonem č. 100/2001 Sb. V této souvislosti je nutno zdůraznit, že zákon č. 114/1992 Sb. vymezuje dotčené zájmy velmi široce, přičemž to, zda argumentace ekologického spolku souvisí se zájmy vymezenými daným zákonem, je třeba vykládat extenzivně.

Spolky v námitce připomínají, že spolky jako účastníci řízení podle zákona č. 100/2001 Sb. a podle svých stanov mohou ve správním řízení věcně i procesně namítat rizika znečištění ovzduší, vod a půdy, a to i při haváriích během výstavby a provozování stavby. Požáry při výstavbě a provozování dálnice mají významný vliv např. na stav ovzduší, resp. na intenzitu znečištění, a podobně i na stav povrchových a podzemních vod a na stav půdy. Dále upozorňují na případ hořícího auta na dálnici D1, kdy zmiňují dvě nehody spojené s požárem na dálnici, a to nehodu cisterny a osobních aut a dále nehodu kamionu s olejem, obě z října 2019. Z toho dovozují, že požáry a havárie aut na dálnicích se dotýkají stavu různých složek životního prostředí, přičemž dálnice povinně procházejí procesem EIA, v nichž se řeší i jejich vlivy nejen během výstavby a běžného provozu, ale i vlivy při haváriích a dotčení složek životního prostředí, tzn. ovzduší, půdy, vody, horninové prostředí, veřejné zdraví apod.

Dle Odboru SR KÚOK s ohledem na spolky uváděné příklady havárií při užívání staveb dálnic a jejich dopadu na jednotlivé složky životního prostředí, i při rozšiřujícím výkladu uvedených zákonů zmocňujících spolky k jejich účastenství v navazujících řízeních dle stavebního zákona, nelze zcela vyloučit možný negativní vliv požárů na různé složky životního prostředí (zejména na ovzduší, ekosystémy či organismy). Proto také Odbor SR KÚOK přistoupil i k jimi uvedenému extenzivnímu výkladu jejich zájmů v tomto řízení, tj. že negativní dopad na životní prostředí má určitě každý požár, a po obsahové stránce se zabýval jimi podanou námitkou na doplnění jednoho požadavku týkajícího se požární bezpečnosti staveb.

Odbor SR KÚOK však musí předně uvést, že přezkoumávaným rozhodnutím nebyla v žádném případě povolena stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, ke které je namířena vznesená námitka spolků. Rozhodnutím Stavebního úřadu MMOI jsou povoleny stavby odlišných kategorií pozemních komunikací s jiným způsobem jejich užívání (veřejně nepřístupné účelové komunikace), než je stavba pozemní komunikace v kategorii dálnice, kdy dálnice je pozemní komunikace určená pro rychlou dálkovou a mezistátní dopravu silničními motorovými vozidly, která je budována bez úrovnových křížení, s oddělenými místy napojení pro vjezd a výjezd a která má směrově oddělené jízdní pásy a je přístupná pouze silničním motorovým vozidlům, jejichž nejvyšší povolená rychlost není nižší, než stanoví zvláštní předpis (§ 4 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích).

Dále je třeba uvést, že havárie je jen mimořádná částečně nebo zcela neovladatelná, časově a prostorově ohraničená událost, např. závažný únik nebezpečné látky, požár či výbuch, která vznikla nebo jejíž vznik bezprostředně hrozí v souvislosti s užíváním stavby či jiného zařízení s možným následkem ohrožení okolí. To znamená, že tato událost může vzniknout, ale také k ní dojít nemusí, a jedná se zde pouze o předjímání věcí budoucích. Bylo by možné polemizovat o tom, zda by se mohla či nemohla stát havárie vozidla cisterny podle uváděného příkladu spolků u rozhodnutím povolených pozemních komunikací. Podle Odboru SR KÚOK by však tento stav v rámci vydaného stavebního povolení nemohl přijít ani hypoteticky v úvahu, když se v daném případě

jedná o pozemní komunikace (veřejně nepřístupné účelové komunikace) umístěné převážně uvnitř areálu a zabezpečující pouze obsluhu areálu či staveb souvisejících se stavbou dálnice. Nicméně, i v případě připuštění možného vzniku takovéto situace, je nezbytné uvést, že pokud jde o komunikace povolené tímto stavebním povolením, jejich výstavba, jak je zřejmé z jejich umístění, žádným způsobem neomezí příjezd do areálu, tedy ani případný příjezd vozidel integrovaného záchranného systému.

Jelikož předmětem projektové dokumentace není návrh pozemní stavby, při návrhu pozemní komunikace se na něj neuplatňují požadavky na přístupové komunikace dle vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, a normy ČSN 73 0802. Tudíž spolky navržený požadavek na předložení *plánu s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů* není předmětem návrhu podmínek požární bezpečnosti dle vyhlášky č. 23/2008 Sb., resp. žádost spolků na uložení jejich požadavku nemá oporu v právním řádu. Stavba pozemní komunikace tak vzhledem k jejímu charakteru nevyžaduje žádná technická opatření dle vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, a lze konstatovat, že navrhovaná stavba je plně v souladu s právními a technickými předpisy na úseku požární ochrany, což potvrzuje i odborné vyjádření HZS č. j. HSOL-5538-2/2020, ze dne 26. 10. 2020.

K návrhu spolků na uložení citovaného požadavku z hlediska požární bezpečnosti stavby dálnice tak na základě výše uvedeného nelze než konstatovat, že požadavek týkající se požární bezpečnosti je v případě staveb pozemních komunikací povolených rozhodnutím Stavebního úřadu MMOI zcela nerealizovatelný a nevymahatelný. Odbor SR KÚOK tak tuto námitku posoudil jako nedůvodnou.

Námitkou pod bodem č. 6, ve které oba spolky shodně žádají o přezkum zákonnosti závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska MŽP ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, zákonnosti ověřovacího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, a zákonnosti stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o., a také zákonnosti procesu EIA v letech 1999 – 2000, se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí společně s námitkou uplatněnou spolky v odvoláních pod bodem č. 1, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání této námítky.

K námitce spolků pod bodem č. 7, ve které spolky žádají o přezkum zákonnosti všech zbývajících závazných stanovisek, která jsou podkladem napadeného rozhodnutí, a to závazného stanoviska Magistrátu města Olomouce, Odboru dopravy a územního rozvoje ze dne 7. 2. 2019, č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 27. 3. 2017, č. j. KUOK 26155/2017, Krajského úřadu Olomouckého kraje, ze dne 29. 4. 2021, č. j. KUOK 47054/2021, Ministerstva obrany ze dne 23. 10. 2020, Sp. zn. 105451/2020-1150-OÚZ-BR, MO 309324/2020-1150, Ministerstva dopravy ze dne 1. 7. 2020, zn. 476/2019-120-SSU/2, Drážního úřadu zn. MO-SOO0750/16-2/Eh, DUCR-33483/16/Eh, ze dne 30. 5. 2016, Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 21.4.2021, č.j. KRPM-157224-29/ČJ-2015-1400DP, neboť podle spolků po procesní i věcné stránce nebyla vydána v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu o jejich zákonnosti, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Spolky ve svých odvoláních neuvedly konkrétní důvody, které je vedly k přezkoumání všech závazných stanovisek. Pouze uvádějí, že se domnívají, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. K tomu je nezbytné poukázat, s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu

(viz např. rozsudek ze dne 21. 4. 2022, č. j. 10 As 533/2021 - 140, www.nssoud.cz), že odvolatelé jako ekologické spolky nejsou „*univerzálními ochránci*“ všech možných zájmů a mohou proto uplatňovat (ať už ve správních, nebo soudních řízeních) jen ty námitky, které se týkají ochrany přírody a krajiny, resp. ochrany životního prostředí. Zároveň nemohou napadat závazná stanoviska (ev. vyjádření) jen z „*preventivních důvodů*“ za účelem celkového ověření jejich zákonnosti, ale musí se bránit právě proti nezákonnosti, která představuje hrozbu pro životní prostředí. Spojitost mezi jejich námitkami a ochranou životního prostředí musí přitom buď být zjevná, nebo musí vyplývat z podkladů, které má správní orgán k dispozici, případně ji musí spolek prokázat. I přesto z důvodu právní jistoty a předběžné procesní opatrnosti bylo v tomto směru spolkům v zásadě vyhověno, a ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu byly požádány příslušné nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, jež byly podkladem stavebního povolení kromě závazných stanovisek nadřízených dotčených orgánů, které byly uvedeny již výše, a těch, které nebyly pro napadené rozhodnutí v tomto řízení závazným podkladem. Tímto postupem nedošlo ani ke zbytečnému protahování správního řízení ve věci předmětné stavby s názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ a tedy ani porušení zásady rychlosti řízení a procesní ekonomie vyjádřené v ust. § 6 odst. 2 správního řádu, když v tomto řízení Odbor SR KÚOK současně žádal příslušné nadřízené dotčené orgány o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek, která byla spolky napadena námitkami týkajícími se ochrany životního prostředí (viz výše).

Následně Odbor SR KÚOK postupně obdržel výsledky uvedených přezkumů, kdy byla napadená závazná stanoviska příslušnými nadřízenými správními orgány potvrzena s tím, že po obsahové stránce splňují veškeré náležitosti stanovené ust. § 149 odst. 2 správního řádu, byla vydána v mezích věcné a místní příslušnosti správního orgánu, tudíž u nich nebyla zjištěna jejich nezákonnost. Případně bylo v některých částech KZS KÚOK sděleno, že se nejedná o závazné stanovisko, jelikož příslušný orgán není ve věci příslušný dle složkových zákonů, tudíž není dotčeným orgánem.

Pokud se jedná o další závazná stanoviska, a to závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru dopravy a územního rozvoje č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, a závazné stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 21.4.2021, č.j. KRPM-157224-29/ČJ-2015-1400DP, Odbor SR KÚOK nežádal nadřízené správní orgány, ve smyslu ust. § 149 odst. 7 správního řádu, o potvrzení nebo změnu těchto závazných stanovisek, jelikož tyto nejsou podkladem nezbytným k vydání rozhodnutí o povolení předmětné stavby.

Koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Olomouce, Odboru dopravy a územního rozvoje pod č.j. SMOL/213041/2018/OKR/HR/Sin, ze dne 7. 2. 2019, bylo vydáno jako závazný podklad pro řízení o změně územního rozhodnutí Magistrátu města Přerova č. 32/2006 ze dne 3. 3. 2006, ve věci záměru stavby „*Dálnice D1, stavby 0136 Říkovice - Přerov, Aktualizace DUR*“, nikoliv pro vydání předmětného stavebního povolení. Odbor SR KÚOK tak považuje požadavek spolků na přezkum tohoto stanoviska za zcela bezpředmětný. Navíc, když bylo již přezkoumáno z hlediska zákonnosti i jeho věcné správnosti v rámci odvolacího řízení vedeného Odborem SR KÚOK pod Sp.zn. KÚOK/16802/2020/OSR/7515 na základě odvolání podaných mj. spolky DZ a KD proti rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 19. 11. 2019 pod č. 82/2019, Sp. zn. S-SMOL/175637/2018/OS, č. j. SMOL/240886/2019/OS/US/Sem, ve věci změny územního rozhodnutí č. 32/2006, vydaného Městským úřadem Přerov, Stavebním úřadem dne 3. 3. 2006 pod č. j. SÚ3229/2005-KI, o umístění stavby pod

názvem „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, a bylo o něm rozhodnuto ve smyslu příslušného ust. § 149 správního řádu.

Pokud se jedná o závazné stanovisko Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje ze dne 21.4.2021, č.j. KRPM-157224-29/ČJ-2015-1400DP, také to není podkladem pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI, jelikož v tomto řízení o povolení výše citovaných stavebních objektů dálnice D1 není Policie České republiky dotčeným orgánem, resp. zájmy tímto orgánem chráněné nejsou stavbou dotčeny.

K námitce spolků pod bodem č. 8 nazvané „*Absence podkladů, zejména závazných stanovisek, vydaných nepodjatým MM Přerova*“, v němž spolky opětovně žádají, aby bylo rozhodnutí zrušeno, a aby závazná stanoviska vydaná podjatým MMPr, byla nově vydána nepodjatým správním orgánem, Odbor SR KÚOK uvádí následující.

Jak již bylo výše podrobně uvedeno (při vypořádání námítky pod bodem 2. spolku KD a pod bodem 2.4 spolku DZ), všechny tyto podklady stavebního povolení vydaného Stavebním úřadem MMOI, tj. koordinované závazné stanovisko ze dne 26. 10. 2020 a závazné stanovisko MMPr ze dne 15. 7. 2020, byly postupem podle ust. § 149 odst. 7 správního řádu přezkoumány nadřízeným správním orgánem, tedy Krajským úřadem Olomouckého kraje, a to s tím výsledkem, že napadené závazné stanovisko MMPr bylo potvrzeno a koordinované závazné stanovisko MMPr bylo v jeho částech 3., 8. a 9. změněno, resp. doplněno o odůvodnění (v podrobnostech viz shora, podbod 5.2). Z tohoto je pak více než zřejmé, že tyto podklady rozhodnutí v dané věci neabsentují, tedy existují, kdy navíc jejich zákonnost a věcná i formální správnost byla potvrzena nadřízeným správním orgánem, který se při svém posouzení závazných stanovisek detailním způsobem zabýval i otázkou údajné/namítané systémové podjatosti MMPr ve věci vydání těchto správních aktů. Krajským úřadem Olomouckého kraje byly tyto podklady rozhodnutí řádně a opakovaně přezkoumány, přičemž bylo tímto nadřízeným správním orgánem mj. konstatováno, že námitka podjatosti byla v těchto konkrétních případech uplatněna opožděně, nelze k ní proto dále jakkoli přihlížet (ani se jí podrobněji, ve smyslu rozhodování podle ust. § 14 správního řádu, zabývat).

Podstatné však v daném případě je, že po věcné stránce byla tato závazná stanoviska nadřízeným správním orgánem potvrzena, resp. formulačně upřesněna a doplněna o odůvodnění (k tomu viz přezkumné závazné stanovisko KÚOK ze dne 11. 1. 2022 pod č. j. KUOK 126579/2021), z čehož je nutno dovodit, že ani jeden z těchto správních aktů vydaných MMPr nebyl shledán jakožto veskrze odborný podklad pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI věcně nesprávným či nezákonným.

Nadto v žádném usnesení Krajského úřadu Olomouckého kraje (jímž byla v konkrétní a jednotlivé správní věci shledána systémová podjatost Magistrátu města Přerova, resp. primátora města Přerova Ing. Petra Měřínskému a věc delegována na jiný, individuálně pověřený, správní orgán) nebylo konstatováno, že by Magistrát města Přerova byl v případě těchto závazných stanovisek (odborných podkladů rozhodnutí vydávaných podle tzv. složkových zákonů příslušnými správními, resp. dotčenými orgány) podjatý a bylo by proto nutno je nově vydat jiným „nepodjatým“ správním orgánem. V neposlední řadě nelze odhlédnout také od toho, že z podstaty věci jsou předmětem každého závazného stanoviska (§ 149 odst. 1 a 2 správního řádu) toliko odborné otázky, kdy v dané věci tyto byly ve všech případech vyřešeny věcně správně, jak bylo opakovaně konstatováno nadřízeným správním orgánem Krajským úřadem Olomouckého kraje (v podrobnostech viz výše).

Odbor SR KÚOK tak s ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje námitky spolků za nedůvodné. V této souvislosti lze rovněž opětovně připomenout, že ani případná

podjatost by bez dalšího nemusela znamenat nezákonnost, když i Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že (citace): „...*mohou nastat případy, kdy je rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou zcela v souladu se zákonem a vyznělo by stejně i v případě, že by jej vydala nepodjatá úřední osoba. V takových případech literatura dovozuje, že by podjatost nepředstavovala důvod pro zrušení takového správního rozhodnutí v odvolacím řízení správním nebo v přezkumném řízení, neboť by bylo zbytečné rušit rozhodnutí vydané podjatou úřední osobou jen proto, aby rozhodnutí o stejném obsahu vydala nevyločená úřední osoba. ... Obdobné závěry vyplývají také z nálezu Ústavního soudu ze dne 2. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 30/09. ... Ústavní soud zde dospěl k závěru, že pokud správní soud při přezkumu správního řízení dle § 152 správního řádu shledá důvody vyloučení úřední osoby pro její podjatost, „je povinen se dále zabývat otázkou, zdali se tato okolnost promítla v nezákonnosti správního rozhodnutí, příp. v dalších vadách řízení, jež předcházelo jejímu vydání, jež pak opodstatňují závěr o důvodnosti žaloby proti rozhodnutí správního orgánu a následně dle § 78 odst. 1 s. ř. s. vedou k jeho zrušení soudem.“ Ani zjištění podjatosti ze subjektivních důvodů tedy nemusí, podle závěrů vyslovených Ústavním soudem v citovaném nálezu, vždy per se vést ke zrušení napadeného správního rozhodnutí; naopak je třeba posoudit další souvislosti.“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 3 As 15/2016-47, www.nssoud.cz).*

Námítkou pod bodem č. 9 nazvaným „Ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek - riziko porušení § 2 odst. 4, § 3 a § 36 odst. 3 správního řádu,“ oba spolky upozorňují na podklady, které mají omezenou časovou platnost 1-2 roky, a s ohledem na délku odvolacího řízení je dle nich nutné, aby byly všechny podklady platné v době vydání rozhodnutí, přičemž uvádějí příklady těchto podkladů. Dle spolků je nutné, aby platnost všech těchto podkladů byla zjištěna a aktualizována, a žádají, aby během odvolacího řízení došlo k pečlivému posouzení platnosti všech podkladů s časově omezenou platností, a k případnému obnovení platnosti těchto podkladů.

K tomu Odbor SR KÚOK předně uvádí, že tato námitka překračuje rozsah námitek, které jsou spolky, jako dotčená veřejnost ve smyslu ust. § 3 písm. i) bodu 2. zákona č. 100/2001 Sb., oprávněny vznést, přičemž k takovým námitkám, jak již bylo uvedeno, se nepřihlíží. Se shodným závěrem se k této námitce vyjádřil i Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku ze dne 20. 10. 2020 pod č. j. 38 A 6/2020 - 230, www.nssoud.cz, přičemž námitku absence potřebných podkladů ve spise z důvodu ukončení časově omezené platnosti těchto podkladů neshledal důvodnou. Krajský soud v Ostravě v rozsudku výslovně konstatuje, že spolek není příslušný ke kontrole platnosti dokladů jiných účastníků řízení (ani dotčených orgánů). Uvedené odůvodnění v citovaném rozsudku se sice týká územního řízení, nicméně jej lze bez výhrad využít i na jiná správní řízení, tedy i na nyní projednávanou věc ve stavebním řízení, kdy dle soudu lze sice souhlasit s tím, že jakýkoli účastník může upozorňovat rozhodující správní orgány na rizika spojená s vedeným řízením, nicméně přesahují-li takové námitky rozsah přípustných námitek, tedy ve vztahu k odvolatelům rozsah daný ustanovením stavebního zákona (v daném případě ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona), pak se k těmto námitkám nepřihlíží. Podle citovaného ustanovení totiž „... Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. ... k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.“ Krajský soud v Ostravě přitom neshledal, že by se vznesená námitka mohla týkat ochrany životního prostředí, když ani z obsahu námitky taková skutečnost nevyplývá.

Nadto přisvědčil Odboru SR KÚOK, že i případná absence platnosti některého z namítaných podkladů v průběhu odvolacího řízení by nebyla takovou vadou, která by mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Přesto, jak již bylo uvedeno, byla stanoviska Odboru SR KÚOK žadatelem v průběhu odvolacího řízení předložena.

Nicméně Odbor SR KÚOK dále uvádí, že stavebník je dle ust. § 110 odst. 2 stavebního zákona k žádosti povinen doložit mj. stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení či k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem. Toto stavebník, jak již bylo uvedeno, kdy předložil veškeré podklady, bezesporu splnil. Jak je zřejmé z předloženého správního spisu, veškerá pokladová vyjádření s omezenou časovou platností byla během stavebního řízení stavebníkem průběžně aktualizována a předmětné stavební povolení pak bylo vydáno se souhlasem všech dotčených vlastníků či majetkových správců dopravní a technické infrastruktury. Stavebník doložil aktualizovaná vyjádření (potvrzující jejich časovou platnost i do budoucna) také v rámci vedeného odvolacího řízení.

Současně je třeba připomenout, že řízení předcházející napadenému rozhodnutí byla velmi dlouhá, a tak není možné dovozovat jen z toho nutnost vysoké frekvence aktualizace, neboť by to bylo nevhodné a v konečném důsledku by to poškodilo práva všech zúčastněných a znemožnilo proces jako takový, což je obecně nežádoucí. Proces přípravy, povolování a realizace stavby je dlouhodobou záležitostí a je logické, že některá vyjádření, popř. závazná stanoviska s omezenou platností, bude potřeba i nadále aktualizovat. V posuzovaném případě byly všechny podklady rozhodnutí (vyjádření a stanoviska stavbou dotčených subjektů) platné ke dni vydání napadeného stavebního povolení, případně v rámci odvolacího řízení byly doloženy doklady o prodloužení jejich platnosti. Dotčení správci sítí jsou i účastníky odvolacího řízení a byli, stejně jako všichni ostatní účastníci řízení, seznámeni s podklady rozhodnutí, přičemž měli možnost se k předmětnému záměru vyjádřit, případně též možnost odvolat svůj souhlas se stavbou či přeložkou sítě v jejich vlastnictví, což však nikdo neučinil. Odbor SR KÚOK je tak názoru, že i když u některých stanovisek dotčených vlastníků sítí již uplynula vlastníky sítí uvedená platnost (příslušné právní předpisy platnost těchto stanovisek nijak nestanovují), neznamená to, že je tím automaticky odvolán i souhlas se stavbou vydaný tímto stanoviskem. Navíc rozhodnutím ve správním řízení žadatel či stavebník získá pouze veřejnoprávní souhlas se stavbou. Před vlastní realizací je však povinen si obstarat i souhlas soukromoprávní, tj. souhlas vlastníka či vlastnického správce sítí, tzn., že zasahovat do vlastnických práv může pouze se souhlasem tohoto vlastníka sítí.

Jak již bylo také výše uvedeno, k novým podkladům rozhodnutí se vyjádřil spolek Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, a to vyjádřením k novým podkladům doručeným Odboru SR KÚOK dne 16. 10. 2023 a také přípisem doručeným dne 17. 10. 2023, který je upřesněním, resp. nahrazením vyjádření ze dne 16. 10. 2023.

Nejprve se spolek DZ vyjadřuje k bodu 1. odvolání, tj. namítanému rozporu ustanovení § 23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA.

Uvádí, že závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/A6, ve znění stanoviska ministra životního prostředí č. j. MZP/2020/430/981, ze dne 30. 12. 2020, vydané dle tohoto ustanovení je v rozporu směrnicí EIA. Dále opětovně uvádí, že mu je známý nálezný Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, zn. Pl. ÚS 44/18, dle kterého je zákon č. 256/2016 Sb. souladný s Ústavou ČR, nicméně tento nálezný ÚS se nezabýval aktuálním zněním ust. § 23a odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., platném od 21. 11. 2021, bude tak nutné zákonnost tohoto ustanovení znovu správním soudem či ÚS posoudit.

Dále mj. také, že ministr životního prostředí ve svém stanovisku ze dne 31. 5. 2023, č. j. MZP/2022/430/1099, upozorňuje na nález Ústavního soudu ze dne 17. 7. 2019, zn. Pl. ÚS 44/18, a na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 10. 2020, č. j. 38 A 6/2020 – 230, ale k námitce proti schválení zákona č. 413/2021 Sb., se nijak přezkoumatelně nevyjadřuje. Na této námitce trvá a je nutné vyčkat na soudní řízení. Dále se opětovně uplatňují obsáhlé (na cca čtyřech stranách) námitky směřující proti schvalování zákona č. 413/2021 Sb., který je podle spolku v rozporu se směrnicí EIA, s principy Aarhuské úmluvy a porušuje dohodu ČR s Evropskou komisí a nemusí být ani souladný s Ústavou ČR. Proto žádá nový přezkum závazného stanoviska EIA.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 44 - 46. Nicméně opět uvádí, že tyto námitky, jak spolek sám uvádí v odvolání, směřují proti právnímu rámci schvalování závazných stanovisek EIA u prioritních dopravních staveb. Jelikož tyto námitky směřují do postupu schvalování právních předpisů, jsou tak námitkami, které již nelze uplatnit v rámci správního řízení, jelikož přesahují rozsah námitek, které může účastník řízení tady ve stavebním řízení uplatnit. Současně je nutné opětovně konstatovat, že Stavební úřad MMOI ani Odbor SR KÚOK nejsou oprávněni k jejich posuzování a zkoumání jejich souladu s právem, tj. nejsou oprávněni přezkoumávat či dokonce měnit legislativní rámec České republiky. Naopak jsou jím vázány. Spolek DZ ostatně sám uvádí, že svou právní argumentaci předkládá v odvolacím řízení z opatrnosti a s vědomím, že správní orgány (MŽP nebo KÚ) tyto právní otázky nemohou řešit. Z tohoto důvodu také skutečnost, že ministr životního prostředí se touto konkrétní změnou zákona ve svém stanovisku podrobně nezabýval, nemůže způsobit nezákonnost jeho postupu při přezkoumávání závazných stanovisek. Ten je stejně jako Stavební úřad MMOI či Odbor SR KÚOK vázán platnými právními předpisy České republiky. Proto Odbor SR KÚOK považuje za zcela bezpředmětné z tohoto důvodu opětovně žádat ministra ŽP o přezkoumání závazných stanovisek, jak spolek požaduje. Nelze vyhovět spolku ani v tom, aby bylo vyčkáno na rozhodnutí Ústavního soudu ČR o podaném návrhu týkajícím se posouzení výše citované novely zákona. Jak již bylo výše uvedeno, správní orgány nejsou oprávněny přezkoumávat či dokonce měnit legislativní rámec České republiky, ale jsou jím vázány. Správní orgány rozhodují dle aktuálního právního stavu a v případě vyčkávání na případné zrušující rozhodnutí právního ustanovení Ústavním soudem ČR by situace dospěla do fáze, kdy by žádný správní orgán nemohl projednávat a rozhodovat o daném záměru podle aktuálně platných předpisů, čímž by byly zásadně porušeny základní zásady uvedené ve správním řádu, a to zejména zásada efektivnosti a hospodárnosti správního řízení. Odbor SR KÚOK tak, jak bylo uvedeno, námitku týkající se rozporu ust. §23a zákona č. 256/2016 Sb. se směrnicí EIA, posoudil jako nedůvodnou a neopodstatněnou.

Dále se vyjadřuje k bodu 2. odvolání, v němž namítá nesprávné a nepřezkoumatelné vypořádání jím podaných námitek č. 2 a č. 3 do vedeného stavebního řízení.

Uvádí, že žádal o vložení všech rozhodnutí o výjimkách dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., a aby Stavební úřad MMOI provedl analýzu plnění jejich podmínek, což se nestalo. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že touto námitkou se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Proto považuje za nadbytečné se touto námitkou opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitky na str. 54 – 55.

Dále uvádí, že navrhl uložit tři nové podmínky, tj. během výstavby plnit harmonogramy pravidelného měření prachu a měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní i noční době v blízkosti obytné zástavby, a aby vegetační úpravy obsahovaly geograficky místní

druhy dřevin a travin. Stavební úřad MMOI tomuto návrhu na uložení těchto podmínek nevyhověl s tím, že tyto jsou zohledněny v podmínce č. 19, přičemž buď přehlédl jejich podstatu nebo se jimi dostatečně a přezkoumatelně nezabýval. K těmto námitkám Odbor SR KÚOK opět uvádí, že se jimi zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Proto považuje za nadbytečné se touto námitkou opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 55 – 56 a str. 64.

Dále uvádí, že námitkami upozornil na nedostatky Rozptylové studie (5/2016), podle které je u RD č.p. 48, Náves 50 v Dluhonicích, překračován denní imisní limit pro PM₁₀ a roční imisní limit pro benzo(a)pyren. Navíc od 1. 1. 2020 došlo ke zpřísnění ročního imisního limitu pro PM_{2,5} z 25 µg/m³ na 20 µg/m³, což může mít vliv na imisní situaci i na veřejné zdraví. Uvádí, že zásadním problémem je zastaralost Rozptylové studie (5/2016), která vychází jednak ze zastaralých prognóz dopravních intenzit (změřeny v roce 2010), neboť poslední nová měření jsou za rok 2016 (výsledky byly zveřejněné až v 5/2017), a jednak ze zastaralého ročního imisního limitu pro PM_{2,5} (od 1. 1. 2020 je přísnější). Dalším nedostatkem Rozptylové studie (5/2016) je, že neuvádí konkrétní zmírňující opatření, která by zaručila snížení znečištění ovzduší pod úroveň ročního imisního limitu PM_{2,5}. Namítá, že jeho námitky nebyly přezkoumatelně vypořádány, a proto žádá zrušení stavebního povolení. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami týkajícími se rozptylové studie se zabýval již ministr životního prostředí ve svém stanovisku Spis zn.: P/4068, č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 49 - 52 a str. 56 – 59.

Dále uvádí, že v námitkách č. 3 upozornil na riziko tzv. systémové podjatosti MMPr, které se netýká jen rozhodování o stavebních povoleních, ale i vydávání podkladových závazných stanovisek, a že pokud KÚOK třemi svými usneseními uznal, že všichni zaměstnanci MMPr představují při povolování dálnice D0136 riziko tzv. systémové podjatosti, tak spolek DZ žádal, aby všechny podklady, tj. závazná stanoviska, které vydal podjatý MMPr, byla nahrazena nepodjatým MMOI. Proto podruhé vznesl námitku tzv. systémové podjatosti celého MMPr i města Přerova, a požadoval aby stanoviska nově vydal MMOI. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že těmito námitkami týkajícími se systémové podjatosti se zabýval již OŽPZ ve svých vyjádřeních, a to ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58559/2022, ze dne 6. 6. 2022, č. j. KUOK 59948/2022, a ze dne 7. 7. 2022, č. j. KUOK 72824/2022 (resp. č. j. KUOK 12318/2021, ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 122377/2021, ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021, ze dne 11. 1. 2022), a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 59 – 63, str. 69 – 70 a 73 – 74.

Dále v tomto vyjádření, jak uvádí, předkládá podrobnější argumenty k bodu 6. námitek č. 2 o vadách Rozptylové studie (5/2016) a studie o vlivu imisí na veřejné zdraví (10/2016), které jsou uvedeny i dále v textu u odvolacího bodu 6.3. Své námitky dále podrobně rozebírá celkem na cca čtyřech stranách, přičemž opětovně zmiňuje snížení ročního imisního limitu pro PM_{2,5} a jeho překročení, dále Metodiku pro výpočet emisí částic pocházejících z resuspenze ze silniční dopravy, s níž dle spolku ve studii nebylo pracováno. Dále pak opětovně uvádí a rozvádí tři její nedostatky, a to zpřísnění ročního imisního limitu PM_{2,5}, absenci výpočtů resuspenze usazeného prachu či konkrétních zmírňujících opatření. Dále uvádí nedostatky posouzení vlivu imisí na veřejné zdraví z 10/2016 s tím, že dřívější výpočty imisí PM₁₀ a PM_{2,5} jsou silně podhodnocené, takže lze očekávat jejich významné navýšení. Dle spolku DZ jsou obě studie zastaralé

a je nutné, aby byla vypracována nová rozptylová studie, ve které budou zohledněny všechny zmiňované nedostatky. K těmto námitkám Odbor SR KÚOK předně uvádí, že námitkami týkajícími se rozptylové studie se zabýval již ministr životního prostředí ve svém stanovisku Spis zn.: P/4068, č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, a také Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto opětovně odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 49 - 52 a str. 56 – 59. Nicméně k tomu dále považuje za nezbytné dodat, jak již bylo výše také uvedeno, že v daném případě předmětem řízení a vydaného rozhodnutí není umístění stavebního záměru „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“, ale povolení provádění stavby, a posouzení, zda předložená dokumentace odpovídá výsledkům územního řízení a je v souladu s veřejnými zájmy hájenými dotčenými orgány státní správy, a navíc provádění pouze 5 dílčích stavebních objektů v areálu společnosti PRECHEZA a.s. Nadto Odbor SR KÚOK dále dodává, že spolky opakovaně namítanou zastaralostí Rozptylové studie se zabýval i Krajský soud v Ostravě ve svém rozsudku č. j. 38 A 4/2021 - 216, ze dne 12. 7. 2022, i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č. j. 10 As 236/2022 - 82, ze dne 12. 12. 2022, přičemž tuto oba soudy vyhodnotily tuto námitku jako nedůvodnou.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 3. odvolání s tím, že navrhl uložit tři nové podmínky, tj. během výstavby plnit harmonogramy pravidelného měření prachu a měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní i noční době v blízkosti obytné zástavby, a aby vegetační úpravy obsahovaly geograficky místní druhy dřevin a travin. K tomu Odbor SR KÚOK opět uvádí, že těmito námitkami se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 55 – 56 a str. 64. Dále spolek uvedl, že navrhl změnit podmínku č. 6 stavebního povolení týkající se pravidelného čištění komunikací, a to doplněním časového údaje k provedení nápravy. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že touto námitkou se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, kde mj. uvedl, že tato odvolací námitka obou spolků byla shledána důvodnou a podmínka č. 6 stavebního povolení byla doplněna podle návrhu spolků.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 4. odvolání, kde namítá absenci Projektu vegetačních úprav ve spise a požaduje nápravu v odvolacím řízení, což se dosud nestalo. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkou týkající se absence Projektu vegetačních úprav se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a také ministr životního prostředí ve svém stanovisku Spis zn.: P/4068, č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se touto námitkou opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání této námitky na str. 65 – 67 a str. 48.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.1 odvolání, tedy požadavku na přezkum závazného stanoviska KÚOK dle § 15 odst. 2 stavebního zákona č. j. KUOK 47265/2021, ze dne 30. 4. 2021, které je dle spolku nezákonné, a jsou pochybnosti o tom, zda je vydáno příslušným správním orgánem. Také, že součástí spisu je nové závazné stanovisko ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022, které reaguje na rozhodnutí MMR ze dne 31. 12. 2021, č. j. MMR-103963/2021-83, jímž bylo závazné stanovisko KÚOK ze dne 30. 4. 2021 zrušeno. Na tomto bodě trvá a žádá přezkum nově vydaného závazného stanoviska ze dne 25. 4. 2022, č. j. KUOK 38195/2022. Podle spolku ani z tohoto nelze přesvědčivě zjistit, jakým způsobem bylo provedeno ověření, zda podmínky územních rozhodnutí byly skutečně splněny, a proto by ho mělo dle spolku MMR zrušit. Žádá, aby Odbor SR KÚOK zajistil u MMR přezkum nového závazného stanoviska KÚOK ze dne 25. 4. 2022, neboť bylo vloženo až do odvolacího spisu.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se požadavku na přezkum závazného stanoviska podle ust. § 15 odst. 2 stavebního zákona se Odbor SR KÚOK

zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 68. K požadavku na přezkum závazného stanoviska ze dne 25. 4. 2022 pak spolek dodává, že s ohledem na skutečnost, jak již bylo výše uvedeno, že závazné stanovisko dle § 15 odst. 2 stavebního zákona není závazným podkladem pro rozhodování ve stavebním řízení, které vede obecný stavební úřad, což dopadá i na tento případ, je zcela bezpředmětné žádat nadřízený správní orgán o posouzení tohoto závazného stanoviska, a současně se zabývat námitkami týkajícími se tohoto závazného stanoviska.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.2 odvolání, tj. žádosti o přezkum koordinovaného závazného stanoviska MMPr vydaného pod č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, ze dne 26. 10. 2020, v němž namítal, že Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí nezahrnul všechny požadavky tohoto stanoviska, připomněl vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem. Dále také, že uložené požadavky pro ochranu krajinného rázu nejsou důsledné, proto žádal, aby bylo KZS změněno a doplněno podle jeho návrhu. Dále uvádí, že KÚOK na toto reaguje sdělením ze dne 7. 7. 2022, č. j. KUOK 72824/2022, jehož přílohou je stanovisko KÚOK ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021 o změně jeho výroku ve vztahu k pozemním komunikacím. V něm námitku rizika systémové podjatosti zamítá a nedostatky v rámci přezkumu stanoviska sám odstraňuje. Také, že ve sdělení zamítá návrh na změnu 1 požadavku a návrh na uložení 2 nových požadavků ke zmírnění zásahu do krajinného rázu. K tomu spolek uvádí, že se s KZS a ani se stanoviskem KÚOK neztotožňuje a na svých námitkách setrvává. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími koordinovaného závazného stanoviska včetně namítané systémové podjatosti MMPr se zabýval OŽPZ ve svém sdělení ze dne 7. 7. 2022, č. j. KUOK 72824/2022, a změně koordinovaného závazného stanoviska ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 126579/2021, a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 68 – 72.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.3 odvolání, tj. požadavku na přezkum závazného stanoviska MMPr č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, ze dne 15. 7. 2020, v němž namítal, že Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí nezahrnul všechny požadavky tohoto stanoviska (obsahuje 6 požadavků), připomněl vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání tohoto stanoviska jiným správním orgánem. Dále také, že by bylo vhodné jeden požadavek upravit, proto žádal, aby bylo závazné stanovisko změněno dle návrhu. Dále uvádí, že KÚOK na toto reaguje sdělením ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58559/2022, jehož přílohou je potvrzující stanovisko KÚOK ze dne 9. 12. 2021, č. j. KUOK 123718/2021. V něm námitku rizika systémové podjatosti zamítá a současně zamítá návrh na změnu 1 požadavku k odpadům. K tomu spolek uvádí, že se se závazným stanoviskem a ani se stanoviskem KÚOK neztotožňuje a na svých námitkách setrvává.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími výše uvedeného závazného stanoviska (odpady) včetně namítané systémové podjatosti MMPr se zabýval OŽPZ ve svém sdělení ze dne 1. 6. 2022, č. j. KUOK 58559/2022, a potvrzení závazného stanoviska č. j. KUOK 12318/2021, ze dne 9. 12. 2021, a současně Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 72 – 74. Jen k požadavku na zahrnutí všech podmínek tohoto

závazného stanoviska do podmínek rozhodnutí, jelikož Stavební úřad MMOI dle spolku toto neučinil, na kterém spolek setrvává, musí Odbor SR KÚOK uvést, že citované závazné stanovisko obsahuje pět podmínek, nikoliv šest, jak spolek mylně uvádí, a ty byly Stavebním úřadem MMOI do rozhodnutí převzaty. Nelze tak souhlasit s tvrzením spolku, že Stavební úřad MMOI do podmínek rozhodnutí nezahrnul všechny podmínky tohoto závazného stanoviska.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.4 odvolání, tj. požadavku na přezkum závazného stanoviska MMPr ze dne 15. 10. 2020, č. j. MMPr/209342/2020/Ta, v němž namítal, že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínky č. 19 jakýchsi devatenáct podpožadavků a dále dvanáct podpožadavků požadavku č.1, ale nezahrnul požadavek č. 2 o době platnosti, připomněl vznesenou námitku tzv. systémového rizika podjatosti všech zaměstnanců MMPr, a nutnost vydání stanoviska jiným správním orgánem. Dále také, že by bylo vhodné jeden požadavek doplnit, proto žádal, aby bylo závazné stanovisko změněno dle návrhu. Dále uvádí, že KÚOK na toto reaguje sdělením ze dne 6. 6. 2022, č. j. KUOK 59948/2022, jehož přílohou je potvrzující stanovisko ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 122377/2021. V něm námitku rizika systémové podjatosti zamítá a zamítá i návrh na změnu 1 požadavku. K tomu spolek uvádí, že se se závazným stanoviskem a ani se stanoviskem KÚOK neztotožňuje a na svých námitkách setrvává.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími závazného stanoviska (vodní hospodářství) včetně namítané systémové podjatosti MMPr se zabýval OŽPZ ve svém sdělení ze dne 6. 6. 2022, č. j. KUOK 59948/2022, a potvrzení závazného stanoviska ze dne 11. 1. 2022, č. j. KUOK 122377/2021. Následně však Odbor SR KÚOK zjistil, že uvedené závazné stanovisko pod č. j. MMPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 10. 2020, k vlivům na vodní poměry, není závazným pokladem pro rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI v rozsahu jím povolovaných stavebních objektů. Odbor SR KÚOK proto z tohoto důvodu z výroku napadeného stavebního povolení vypustil bez náhrady všechny podmínky uvedené pod bodem „Magistrátu města Přerova, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č.j. MMPr/133276/2020/STAV/ZEM/Ta ze dne 15. 10. 2020 vydaného podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“)“, a dále se nezabýval námitkami týkajícími se tohoto stanoviska (viz vypořádání námitek na str. 74 – 75).

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.5 odvolání, tedy požadavku na přezkum závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Olomouckého kraje ze dne 24. 4. 2017, č. j. KHSOC/06978/2017/PR/HOK, včetně stanoviska KHS Sp. zn. KHSOC/40563/2020, č. j. KHSOC/40563/2020/PR/HOK, ze dne 26. 10. 2020, jímž byla potvrzena platnost citovaného závazného stanoviska KHS, v němž namítal, že uložení čtyř požadavků není pro ochranu veřejných zájmů důsledné, zejména před nadlimitními intenzitami hluku, a proto žádal, aby bylo toto stanovisko změněno dle návrhu, tj. doplněno o dva nové požadavky na důslednější ochranu veřejného zdraví, a to: „*Během výstavby bude plněn harmonogram pravidelného měření intenzit hluku cca 2x ročně v denní a v noční době, a to v blízkosti obytné zástavby; v případě překročení hlukových norem budou v nejkratším čase provedena protihluková opatření.*“ a také: „*Z hlediska relevance hlukových údajů je první měření intenzit hluku nutno provést nejdříve 6 měsíců a nejpozději do dvou let po zprovoznění stavby ve zkušebním období, neboť dojde ke stabilizaci dopravních intenzit průjezdnosti. V případě prodlužování zkušebního provozu o další roky budou měření intenzit hluku prováděny minimálně dvakrát ročně.*“ Dále uvádí, že Ministerstvo zdravotnictví (MZ) na toto reaguje stanoviskem ze dne 8. 8. 2023, č. j. MZDR 13204/2022-4/OVZ, jímž bylo závazné stanovisko KHS ze dne 24. 4. 2017 ve znění závazného stanoviska KHS ze dne 26. 10. 2020 potvrzeno. Dále,

že MZ návrhy na uložení dvou požadavků zamítá, přičemž dle spolku jsou argumenty MZ mimoběžné či irelevantní, a své požadavky považuje za realizovatelné a žádoucí, což ve svém podání podrobně rozvádí, zmiňuje zrušující rozsudky NSS týkající se 5 a 12 stavebních objektů pro dálnici R48 kolem Frýdku-Místku. Spolek tedy trvá na tom, aby bylo závazné stanovisko KHS změněno vložím dvou nových požadavků. Proto žádají, aby Odbor SR KÚOK zajistil nový přezkum tohoto závazného stanoviska KHS.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími výše uvedeného závazného stanoviska KHS se zabývalo MZ ve svém vyjádření č. j. MZDR 13204/2022-4/OVZ, ze dne 8. 8. 2023, a současně i Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 75 – 78. Odbor SR KÚOK dále uvádí, že námitky týkající se předmětných závazných stanovisek byly již Ministerstvem zdravotnictví řádně vypořádány v citovaném vyjádření, ve kterém se MZ namítanými skutečnostmi řádně zabýval, přičemž se Odbor SR KÚOK se závěry MZ ztotožnil. Odbor SR KÚOK tak neměl žádný důvod žádat MZ o opětovné vyjádření ke stále se opakujícím námitkám spolku a ani o nové posouzení závazných stanovisek, a námitky spolku posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné. V daném případě je pak nezbytné také opětovně upozornit na to, že předmětem přezkoumávaného stavebního řízení se nejedná o stavbu „Dálnice D1, stavba 0136 Říkovice - Přerov“ jako celku, ale pouze o celkem 5 dílčích stavebních objektů v areálu společnosti PRECHEZA a.s., a lze konstatovat, že tyto jsou v celkovém objemu stavebního záměru pouze „drobnými stavbami“. Jejich provádění, které bude probíhat především v areálu průmyslového závodu, tedy zcela mimo obytnou zástavbu, jistě nebude mít na okolní pozemky a stavby takový dopad, jaký spolek opakovaně namítá. Navíc, jak je Odboru SR KÚOK známo, ministr dopravy ve svém rozhodnutí pod č.j. MD-35259/2021-510/100, ze dne 5. 12. 2022, k rozkladům podaným proti stavebnímu povolení Ministerstva dopravy ze dne 30. 7. 2021, č.j. 766/2020-910-IPK/54, povolujícím celkem 53 stavebních objektů, spolkem navrhované podmínky do výroku napadeného stavebního povolení doplnil. Dále také Odbor dopravy a silničního hospodářství KÚOK ve svém rozhodnutí ze dne 8. 3. 2023, č. j. KUOK 29680/2023, k odvoláním podaným proti stavebnímu povolení Magistrátu města Olomouce ze dne 24. 11. 2021, č. j. MOL/273389/2021/OS/PK/Pav, povolujícím celkem 20 stavebních objektů komunikací, spolkem navrhované podmínky do výroku napadeného stavebního povolení doplnil. Podle názoru Odboru SR KÚOK by tak stanovení těchto podmínek pro zde povolované stavební objekty bylo s ohledem na výše uvedené, zcela nadbytečné. A vzhledem k objemu stavebních prací na těchto objektech a s tím spojené minimální délky jejich provádění ve vztahu na celkovou délku provádění celého stavebního záměru, prováděných navíc v areálu společnosti v místě „pod stavbou“ estakády SO 209, tedy mimo obytnou zástavbu, zcela bezpředmětné.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.6 odvolání, tj. požadavku na přezkum závazného stanoviska Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, ze dne 30. 4. 2020, v němž namítal, že Stavební úřad MMOI zahrnul do podmínek rozhodnutí pouze tři požadavky ze čtyř, bez požadavku platnosti stanoviska. Dle spolku je uložení čtyř požadavků správné, nicméně je vhodnější, aby jeden požadavek byl ještě doplněn podle návrhu, tj. doplněn o časový údaj. Dále uvádí, že ministr zdravotnictví na toto reaguje stanoviskem ze dne 19. 5. 2022, č. j. MZDR 13358/2022-2/ČIL, jímž potvrzuje změnu závazného stanoviska ministra zdravotnictví ze dne 22. 2. 2022, č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, jímž bylo závazné stanovisko MZ ze dne 30. 4. 2020, č. j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, změněno. K tomu uvádí, že se s výsledkem přezkumu ztotožňuje, jelikož ministr vyhověl jeho návrhu. Dále trvá na tom, aby do podmínek

rozhodnutí Odbor SR KÚOK zahrnul i požadavek o době platnosti stanoviska do 30. 4. 2023, resp. aby do spisu bylo vloženo závazné stanovisko s aktuální platností.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími výše uvedeného závazného stanoviska MZ se ministr zdravotnictví zabýval ve svém závazném stanovisku č. j. č. j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, ze dne 22. 2. 2022, a současně i Odbor SR KÚOK výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 78 – 79. K platnosti závazného stanoviska, resp. nutnosti vložit do spisu závazné stanovisko s aktuální platností, Odbor SR KÚOK dodává, že stanovisko s aktuální platností je součástí spisu, a není tak důvodné do spisu vkládat nové. Jak již bylo výše uvedeno, závazné stanovisko MZ č.j. MZDR 18473/2020-2/OZP-ČIL-Sk, ze dne 30. 4. 2020, jehož platnost byla stanovena na 3 roky, tedy do 30. 4. 2023, jak spolek uvádí, v plném rozsahu nahradilo závazné stanovisko ministra zdravotnictví ze dne 22. 2. 2022, č.j. MZDR 45458/2021-2/ČIL, ve kterém je jednou z podmínek doba platnosti 3 roky, tedy do 22. 2. 2025, a je tudíž stále aktuální a platné.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 5.7 odvolání, tj. požadavku na přezkum závazného stanoviska Hasičského záchranného sboru Olomouckého kraje ze dne 26. 10. 2020, č. j. HSOL-5538-2/2020, v němž namítal, že v něm chybí požadavek na podklady pro kolaudační řízení, aby ochrana složek životního prostředí před riziky požárů byla důsledná, a to požadavek: *„Před podáním žádosti o vydání kolaudačního souhlasu požadujeme předložit dokumentaci pro provedení stavby, ve které bude uveden plán s organizačním harmonogramem s ohledem na realizaci objízdných tras a uzavírek se zabezpečením příjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek hasičů.“* Dále uvádí, že na toto generální ředitelství HZS reaguje usnesením č. j. MV-75859-4/PO-PRE-2022, ze dne 2. 5. 2022, s tím, že stavba nepodléhá posuzování HZS a na závazné stanovisko je nutné pohlížet jen jako na vyjádření. K tomu spolek uvádí, že na námitce a na vložení nového požadavku trvá. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se požadavku na přezkum závazného stanoviska HZS a vložení nového požadavku ke kolaudaci se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 79 – 82.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 6. odvolání, tj. požadavku na přezkum závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, č. j. 63946/ENV/16, ve znění stanoviska ze dne 30. 12. 2020, č. j. MZP/2020/430/981, ověřujícího závazného stanoviska EIA ze dne 23. 6. 2021, č. j. MZP/2021/710/2965, stanoviska EIA ze dne 15. 12. 2000, č. j. NM700/2934/3812/OPVŽP/00 e. o. a procesu EIA v letech 1999-2000, v němž namítal nezahrnutí všech podmínek do podmínek stavebního povolení. Dále navrhoval změnu jednoho požadavku týkajícího se protihlukových stěn a uložení pěti nových požadavků z hlediska ovzduší, hluku, Projektu vegetačních úprav, protihlukových stěn a vegetace a vypracování nové Rozptylové studie. Dále namítal, že ověřující závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu se zákonem. Dále uvádí, že ministr životního prostředí na toto reaguje stanoviskem č.j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, jímž bylo závazné stanovisko EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění stanoviska ze dne 30. 12. 2020, a také ověřovací závazné stanovisko ze dne 23. 6. 2021, potvrzeno. Dále uvádí, co ministr uvedl k námitkám spolku a požadavkům na doplnění podmínek s tím, že s výsledkem přezkumu závazného stanoviska EIA se neztotožňuje, neboť dle spolku se ministr ve svém stanovisku jeho návrhy řádně nezabýval, přičemž zmiňuje požadavek týkající se výsadby, požadavek na předložení nové Rozptylové studie (tento opětovně podrobně rozvádí na cca čtyřech stranách). Dále spolek uvádí, že ani s výsledkem přezkumu ověřovacího závazného stanoviska se neztotožňuje, neboť ministr se ve stanovisku

přezkoumatelně nezabývá konkrétními argumenty spolku, což opět rozvádí. Uvádí, že žádá uložit pět požadavků, které opět cituje, do závazného stanoviska EIA, dále žádá změnit podmínku týkající se výsadby zeleně, kterou též cituje. Dále požaduje zrušení ověřovacího závazného stanoviska a zahrnutí všech podmínek závazného stanoviska EIA do podmínek stavebního povolení. Dále pak žádá, aby Odbor SR KÚOK zajistil nový přezkum závazného stanoviska EIA ze dne 30. 11. 2016, ve znění ze dne 30. 12. 2020, i potvrzujícího stanoviska ministra ŽP ze dne 31. 5. 2023, č. j. MZP/2022/430/1099, ze dne 31. 5. 2023, a to s jeho výhradami, které opět zmiňuje.

Odbor SR KÚOK k tomu uvádí, že námitkami týkajícími se předmětných závazných stanovisek, se zabýval ministr životního prostředí ve stanovisku ze dne 31. 5. 2023, č.j. MZP/2022/430/1099, a Odbor SR KÚOK již výše v odůvodnění rozhodnutí. Odbor SR KÚOK tak považuje za nadbytečné se těmito opakujícími se námitkami opětovně zabývat, proto odkazuje na výše uvedené vypořádání těchto námitek na str. 42 – 52. K požadavku spolku na opětovné přezkoumání závazných stanovisek Odbor SR KÚOK nemůže než konstatovat, že na rozdíl od spolku se nedomnívá, že by se ministr životního prostředí přezkumem závazných stanovisek řádně nezabýval a námitky spolku dostatečně nevypořádal. Dle názoru Odboru SR KÚOK se podanými námitkami zabýval a beze zbytku je vypořádal, přičemž Odbor SR KÚOK se závěry ministra životního prostředí k námitkám spolku ztotožnil. Odbor SR KÚOK tak ani zde neshledal žádný důvod žádat ministra životního prostředí o opětovné vyjádření ke stále se opakujícím námitkám spolku a ani o nové (několikáté) posouzení předmětných závazných stanovisek, a námitky spolků posoudil jako neopodstatněné a nedůvodné.

K požadavku spolku na opětovné přezkoumání závazných stanovisek (KHS, EIA) dále Odbor SR KÚOK uvádí, že citovaná závazná stanoviska a námitky obsahově obdobné, jak je Odboru SR KÚOK (i spolku) známo, byly vypořádány i v závazných stanoviscích, která byla vydána v rámci rozkladových či odvolacích řízení (viz např. již výše citovaná rozhodnutí ministra dopravy a Odboru dopravy a silničního hospodářství KÚOK), a to se shodnými závěry. Žádat nadřízené správní orgány o opětovné vyjádření ke stále se opakujícím námitkám spolku a o nové (několikáté) posouzení předmětných závazných stanovisek by podle Odboru SR KÚOK vedlo pouze ke zcela zbytečnému protahování správního řízení ve věci předmětné stavby a k nadbytečnému zatěžování účastníků řízení, což by bylo v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů, zejména zásadou rychlosti řízení a procesní ekonomie.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 7. odvolání, tj. k požadavku přezkoumání zbývajících závazných stanovisek, která uvádí. Dále uvádí, že KÚOK na námitky reaguje tak, že do spisu vložil dosud nashromážděné výsledky přezkumů a dodává, že do spisu budou zřejmě doloženy ještě další, a uvádí, jaké přezkumy jsou součástí spisu, tj. KZS KÚOK ze dne 29. 4. 2021, ZS MO ze dne 23. 10. 2020, ZS MD ze dne 1. 7. 2020, ZS DÚ ze dne 30. 5. 2016, a trvá na přezkumu KZS MMOI ze dne 7. 2. 2019, KZS KÚOK ze dne 27. 3. 2017, a ZS Policie ČR, ze dne 21. 4. 2021.

K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že námitkami týkajícími se požadavků na přezkum citovaných závazných stanovisek se Odbor SR KÚOK zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a proto odkazuje na výše uvedené vypořádání námitek na str. 82 – 84. Nicméně k tomu dodává, že Odbor SR KÚOK nebyl dle závěrů soudní judikatury povinen žádat nadřízené správní orgány o přezkoumání těchto závazných stanovisek, jelikož spolek neuvedl žádné konkrétní důvody, které by ho vedly k přezkoumání všech závazných stanovisek. Pouze uvádí, že se domnívá, že po procesní i věcné stránce nebylo vydáno v souladu se zákonem, resp. nemají jistotu v jeho zákonnosti. I přesto

Odbor SR KÚOK nadřízené dotčené orgány o přezkoumání závazných stanovisek, jak bylo na výše popsáno, požádal. Dále je nutné také uvést, že pokud by takto Odbor SR KÚOK nepostupoval a nepožádal o posouzení citovaných závazných stanovisek, proti kterým spolek neuvedl konkrétní námitky, neučinilo by to jeho postup nezákonným. V daném případě bylo přezkoumáno KZS KÚOK ze dne 29. 4. 2021, a v souvislosti s tím i KZS KÚOK ze dne 27. 3. 2017 a to v částech, ve kterých je na něho odkazováno, ZS MO ze dne 23. 10. 2020, ZS MD ze dne 1. 7. 2020, ZS DÚ ze dne 30. 5. 2016. Pokud se jedná o KZS MMOI ze dne 7. 2. 2019 a ZS Policie ČR, ze dne 21. 4. 2021, tato nejsou závazným podkladem pro vydání rozhodnutí o povolení předmětné stavby, a proto Odbor SR KÚOK o jejich potvrzení nebo změnu nežádal.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 8. odvolání, kde namítal absenci podkladů vydaných nepodjatým úřadem, tedy zrušení závazných stanovisek MMPr ze dne 15. 10. 2020, č. j. MMPr/209342/2020/Ta, ze dne 15. 7. 2020, č. j. MMPr/133530/2020/STAV/ZP/No, a ze dne 26. 10. 2020, č. j. MMPr/204197/2020/STAV/ZP/Tes, z důvodu tzv. systémové podjatosti MMPr, a nahrazení stanovisky vydanými nepodjatým úřadem, např. MMOI. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že touto námitkou se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a odkazuje na výše uvedené vypořádání námítky na str. 84 – 85.

Dále se spolek vyjadřuje k bodu 9. odvolání, kdy požadoval ověření platnosti časově omezených vyjádření a stanovisek, které mají omezenou časovou platnost, a případné obnovení platnosti těchto podkladů, přičemž na své námitce trvá. K tomu Odbor SR KÚOK uvádí, že touto námitkou se zabýval již výše v odůvodnění svého rozhodnutí, a odkazuje na výše uvedené vypořádání této námítky na str. 85 – 86.

Po provedeném přezkoumání celého správního spisu dospěl Odbor SR KÚOK k závěru, že výše citované rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI dne 24. 11. 2021 pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, bylo vydáno v souladu se správním řádem a také stavebním zákonem a předpisy souvisejícími, a že výše uvedené změny závazných stanovisek, nejsou takového charakteru, aby způsobovaly nezákonnost rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI a toto bylo možné napravit v rámci odvolacího řízení. Proto Odbor SR KÚOK výrokovou část rozhodnutí Stavebního úřadu MMOI ze dne 24. 11. 2021 pod Sp.zn.: S-SMOL/165522/2021/OS, č. j.: SMOL/250353/2021/OS/PS/Ga, změnil a zbývající část potvrdil.

Poučení účastníků

Proti tomuto rozhodnutí se, podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu, nelze dále odvolat. Rozhodnutí je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Obdrží:

Účastník řízení dle ust. § 109 písm. a) stavebního zákona (doručováno do vlastních rukou):

1. Dopravoprojekt Brno a.s., Kounicova 271/13, Veverí, 602 00 Brno 2 (zastupující Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, Nusle, 140 00 Praha 4)

Účastník řízení dle § 109 písm. b) stavebního zákona (doručováno do vlastních rukou):

2. Statutární město Přerov, Bratrská 709/34, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2

Ostatním účastníkům řízení, uvedeným v ust. § 109 písm. b) až f) stavebního zákona, popřípadě jejich zplnomocněným zástupcům, a také osobám, jejichž pobyt není znám a osobám, které nejsou známy, a které jsou dle těchto ustanovení účastníky řízení, a také veřejnosti, se toto rozhodnutí doručuje veřejnou vyhláškou, dle ustanovení § 115 odst. 5 v souvislosti s ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona, ve vazbě na ustanovení § 25 odst. 1 a § 144 správního řádu a ust. § 2 odst. 5 zákona 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací (liniový zákon). Doručení veřejnou vyhláškou se provede vyvěšením rozhodnutí na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje. Patnáctým dnem po vyvěšení na úřední desce Krajského úřadu Olomouckého kraje se rozhodnutí považuje za doručené. Pro informaci, avšak již bez právních účinků vztahujících se na doručení, se rozhodnutí vyvěsí též na úřední desce Magistrátu města Olomouce a Magistrátu města Přerova.

Rozhodnutí se v souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup na elektronické úřední desce na webových stránkách Olomouckého kraje <https://www.olkraj.cz/index.php>, a dále také na elektronické úřední desce statutárního města Olomouc <https://www.olomouc.eu> a statutárního města Přerov <https://www.prerov.eu>.

Účastníci řízení dle ustanovení § 109 písm. b) až d) stavebního zákona, kterým se doručuje veřejnou vyhláškou (vlastníci pozemků a staveb dotčených stavbou, a ti co mají jiná věcná práva k těmto nemovitostem):

3. PRECHEZA a.s., nábr. Dr. Edvarda Beneše 1170/24, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
4. ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2
5. Vodovody a kanalizace Přerov, a.s., Šířava 482/21, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
6. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových Rašínovo nábřeží 390/42, Nové Město, 128 00 Praha 2
7. Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, Praha 3-Žižkov, 130 00 Praha 3
8. Veolia Energie ČR, a.s., 28. října 3337/7, Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava 2
9. KEMIFLOC a.s., Dluhonská 2858/111, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
10. Anna Gottwaldová, Jana Žižky 677, Uherské Hradiště, 686 06 Uherské Hradiště 6
11. Alois Hlávka, Bezručova 2185/9, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
12. Jaroslav Horák, Náves 152/56, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2
13. Milada Horáková, U Žebračky 576/18, Přerov I-Město, 750 02 Přerov
14. Ing. Pavel Ježík, U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2
15. Božena Miklendová, Kabelíkova 2676/14, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
16. Lenka Nováková, Mladé Buky 52, 542 23 Mladé Buky
17. Rostislav Pírek, Na Hrázi 2086/24, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
18. Ing. Miloslava Procházková, Družební 1603/1, Bruntál, 792 01 Bruntál 1
19. PhDr. Jitka Šafránková, Borošova 630/3, Praha 11-Háje, 149 00 Praha 415
20. Milan Tomeček, Náves 8/31, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2
21. Vít Zlámal, Rokytнице č. p. 32, 751 04, Rokytнице
22. Ing. Ladislava Zamazalová, Horníčková 638/1, Satalice, 190 15 Praha 9
23. GasNet, s.r.o., Klíšská 940/96, Ústí nad Labem-město, Klíše, 400 01 Ústí nad Labem 1
24. CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, Praha 9-Libeň, 190 00 Praha 9
25. GasNet Služby, s.r.o., Plynárenská 499/1, Brno-střed, Zábrdovice, 602 00 Brno 2

26. Neznámí vlastníci dotčených pozemků zastoupeni opatrovníkem Advokátní kancelář Konečný s.r.o., IČO: 28658094, Na střelnici 1212/39, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9

- Antonín Davídek, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 6, 750 02 Přerov
- Antonín Davídek, datum narození neznámé, Domov Důchodců, Pavlovice u Přerova
- Pavlína Kavková, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 17, 750 02 Přerov
- Leopold Kavka, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 17, 750 02 Přerov
- Marie Hanzlíková, datum narození a adresa jsou neznámé
- Anežka Chytilová, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 133, 750 02 Přerov
- Josef Chytil, datum narození neznámé, Přerov V-Dluhonice 133, 750 02 Přerov
- neznámý spoluvlastník pozemku parc.č. 7108/180 v kat. území Přerov v rozsahu spoluvlastnického podílu o velikosti id. 1/90, jehož posledním vlastníkem byla Zuzana Roháčová, zemř. 1. 9. 1996, posledně bytem Denisova 8, Přerov I-Město, 750 02 Přerov

Účastníci řízení dle ustanovení § 109 písm. e) až f) stavebního zákona, kterým se doručuje veřejnou vyhláškou (vlastníci sousedních pozemků a staveb, a ti co k nim mají jiná věcná práva, identifikují se označením pozemků a staveb podle katastru nemovitostí):

v katastrálním území Dluhonice:

parc. č. 15/2, 15/6, 1016/3, 1145/13, 1145/14, 1145/15, 1145/47, 1145/48, 1315, 1316, 1319, 1321, 1322, 1324, 1325, 1327, 1328, 1330, 1331, 1333, 1334, 1335

v katastrálním území Přerov:

parc. č. 6163/3, 6164, 6165/1, 6165/2, 6166/1, 6166/2, 6167/1, 6167/5, 6168/6, 6169/1, 6176, 6200/3, 6200/4, 6200/5, 6200/16, 6200/17, 6200/29, 7106/67, 7106/69, 7108/117, 7108/148, 7108/149, 7108/150, 7108/151, 7108/168, 7108/170, 7108/175, 7108/176, 7167/24, 7167/25, 7167/29, 7167/30, 7167/32

Účastníci řízení dle ustanovení § 9c odst. 3 písm. b) zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dotčená veřejnost uvedená v § 3 písm. i) bodě 2. zákona):

VODA Z TETČIC z. s., Hybešova 178, 664 17 Tetčice

Děti Země - Klub za udržitelnou dopravu, Cejl 866/50a, Zábrdovice, 602 00 Brno 2

Krajina Dluhonice, z. s., U Zbrojnice 46/3, Přerov V-Dluhonice, 750 02 Přerov 2

Otisk úředního razítka.

Bc. Ing. Hana Mazurová
vedoucí oddělení stavebního řádu
Odboru SR KÚOK

Dále obdrží na vědomí:

27. Krajský úřad Olomouckého kraje - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění

způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí)

28. Statutární město Olomouc, Horní nám. č.p. 583 - radnice - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
29. Magistrát města Přerova, Bratrská 709/34, Přerov I Město, 750 02 Přerov 2 - úřední deska (se žádostí o bezodkladné vyvěšení tohoto rozhodnutí na úřední desce po dobu 15 dnů, včetně zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, a poté navrácení zpět Odboru SR KÚOK s vyznačenými údaji o jejím vyvěšení a sejmutí) - pro informovanost, avšak bez právních účinků pro doručení
30. Drážní úřad, sekce stavební, územní odbor Olomouc, Wilsonova 300/8, Praha 2-Vinohrady, 110 00 Praha 1
31. Hasičský záchranný sbor Olomouckého kraje, územní odbor Přerov, K Moštěnici 375/9a, Přerov VI-Újezdec, 750 02 Přerov 2
32. Krajská hygienická stanice Olomouckého kraje, Územní pracoviště Přerov, Dvořákova 1800/75, Přerov I-Město, 750 02 Přerov 2
33. Magistrát města Přerova, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, orgán ochrany přírody a krajiny, státní památkové péče, odpadového hospodářství, ochrany ovzduší, ochrany ZPF, státní správy lesa, vodoprávní úřad a silniční správní úřad Bratrská 709/34, Přerov I Město, 750 02 Přerov 2
34. Magistrát města Olomouce, Odbor stavební, Oddělení pozemních staveb, Hynaisova 34/10, Olomouc, 779 00 Olomouc 9
35. Ministerstvo dopravy, Odbor liniových staveb a silničního správního úřadu, nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město, 110 00 Praha 1
36. Ministerstvo zdravotnictví, Český inspektorát lázní a zřídels, Palackého náměstí 375/4, Praha 2 – Nové Město, 128 00 Praha 28
37. Ministerstvo životního prostředí, Odbor výkonu státní správy VIII, Krapkova 1159/3, Nová Ulice, 779 00 Olomouc 9
38. Krajský úřad Olomouckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, Jeremenkova 1191/40a, Hodolany, 779 00 Olomouc 9
39. Spis KÚOK/35776/2022/OSR/7515
330 - V/5

Rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu 15 dnů ode dne vyvěšení.

Vyvěšeno dne:

Sejmuto dne:

.....
Razítko a podpis

.....
Razítko a podpis